

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรม
การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน
เขต 9 จังหวัดสงขลา

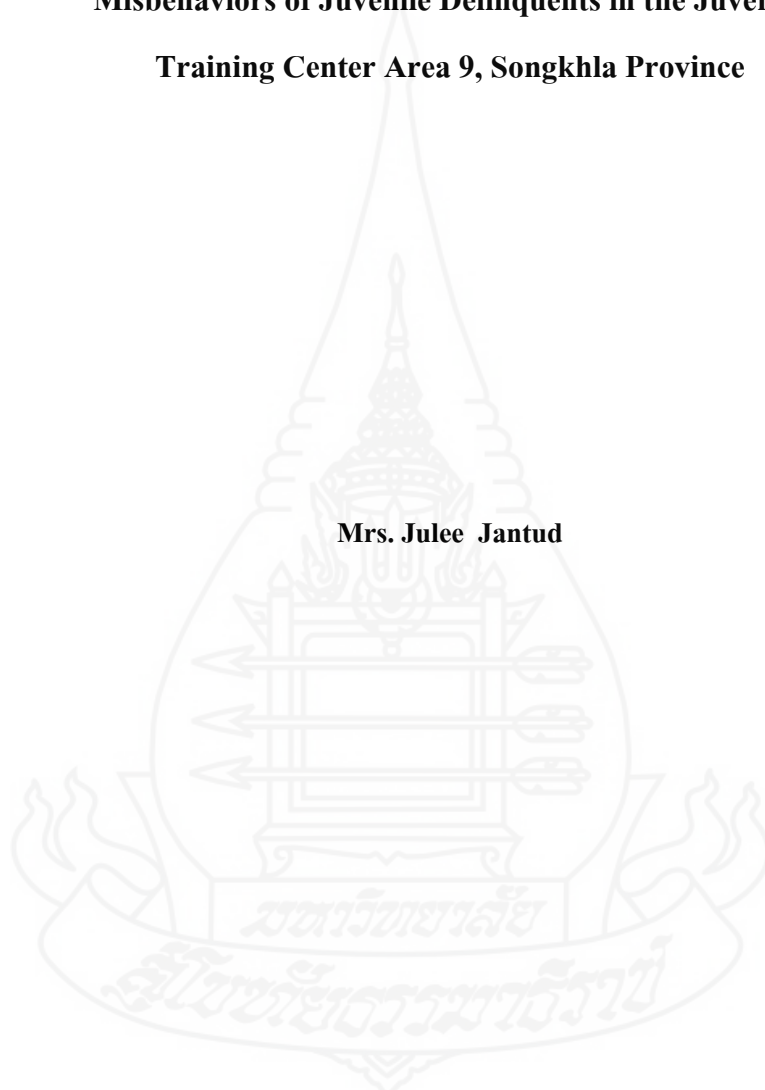
นางจุรี จันทุด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**The Relationships between Child Rearing, Family Relationships and
Misbehaviors of Juvenile Delinquents in the Juvenile
Training Center Area 9, Songkhla Province**

Mrs. Julee Jantud

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Home Economics in Family and Social Development

School of Human Ecology

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวกับ พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา

ชื่อและนามสกุล นางจุรี จันตุด

วิชาเอก การพัฒนาครอบครัวและสังคม

สาขาวิชา มนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์รัชนีกร โชติชัยสถิตย์
2. รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ธนวิบูลย์ชัย

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รัชนีกร โชติชัยสถิตย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ธนวิบูลย์ชัย)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว กับพฤติกรรมการกระทำผิด
ของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัย นางจุรี จันตุต รหัสนักศึกษา 2527000612

ปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาครอบครัวและสังคม)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์รัชนิกร โชติชัยสถิตย์ (2) รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ธนวิบูลย์ชัย

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพใน
ครอบครัวของเด็กและเยาวชนใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา (2) เพื่อศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับ
พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่เด็กและเยาวชน ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำ
ความผิดและได้รับการฝึกอบรม ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา สังกัดกรมพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 408 คนการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน
เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูและแบบวัดสัมพันธภาพใน
ครอบครัว ของ ดวงเดือน พันธมนาวินและคณะ การทดสอบเครื่องมือได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และสัมพันธภาพ
ในครอบครัวโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (2)รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน แบบใช้
เหตุผล แบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย แบบควบคุม และแบบพึ่งตนเองเร็ว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ชีวิตฯ เพศ และทรัพย์สิน และอื่นๆ (3) สัมพันธภาพในครอบครัว ระหว่างบิดามารดา
ระหว่างบุตรกับมารดา ระหว่างบุตรกับบิดา ระหว่างพี่น้อง และระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ชีวิตฯ เพศ และทรัพย์สิน และอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว พฤติกรรมการกระทำผิด เด็กและเยาวชน

Thesis title: The Relationships between Child Rearing, Family Relationships, and Misbehaviors of Juvenile Delinquents in the Juvenile Training Center Area 9, Songkhla Province

Researcher: Mrs. Juree Jantud; **ID:** 2527000612;

Degree: Master of Home Economics (Family and Social Development);

Thesis advisors: (1) Rutchaneekorn Chotchaisathit, Associate Professor;

(2) Dr. Jintana Thanavibulchai, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The purposes of this research were (1) to study the patterns of child rearing and family relationships of juvenile delinquents in the Juvenile Training Center Area 9, Songkhla province; (2) to study the relationships between patterns of child rearing and misbehaviors of juvenile delinquents in the Juvenile Training Center Area 9, Songkhla province; and (3) to study the relationships between family relationships and misbehaviors of juvenile delinquents in the Juvenile Training Center Area 9, Songkhla province.

This study was a quantitative research. The research population comprised 408 juveniles who were convicted by the court of having misbehaviors and were receiving training at the Juvenile Training Center Area 9 in Songkhla province under the Department of Juvenile Probation and Protection. The research sample consisted of 202 juveniles receiving training in the Center obtained by stratified random sampling. The data collecting instrument was a questionnaire combined by the researcher from a questionnaire on patterns of child rearing and a scale to assess family relationships developed by Duangduan Pantummanawin and others, with reliability coefficient of 0.87. Statistics for data analysis were the frequency, percentage, mean, standard deviation, and chi-square test.

Research findings showed that (1) the overall pattern of child rearing was rated at the moderate level and the overall relationship in the family was also rated at the moderate level; (2) the child rearing patterns of loving and supporting, of reasoning usage, of mental or physical punishment, of control, and of immediate self-reliance did not have significant relationship with juvenile misbehaviors concerning narcotic usage, life, sex, property, and other matters; and (3) relationships in the family between the father and the mother, between the offspring and the mother, between the offspring and the father, between the siblings, and between family members had significant relationships with juvenile misbehaviors concerning narcotic usage, life, sex, property, and other matters at the .01 level.

Keywords: Child rearing, Family relationship, Misbehavior, Juvenile Delinquents

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงสุดจาก รองศาสตราจารย์ รัชนิกร โชติชัยสถิตย์และ รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ธนวิบูลย์ชัย กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาทั้งในและนอกเวลาราชการให้คำเสนอแนะ แนวคิด และให้ความช่วยเหลือตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอดจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธ์ ที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางสาวเกษมา นิเมพันธ์ ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา นางสาวรุ่งรังสิมา สัตยาไชย ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา อาจารย์ประจำโปรแกรมจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ นายติณพัฒน์ แก้วยอดทิวัดต์ นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและให้ข้อชี้แนะคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการ สร้างและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ผู้อำนวยการสถานพินิจเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา รวมถึงเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีและขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการ ตอบแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณเสนอ จันตุด ลูก ๆ และรองศาสตราจารย์ พูนศิริ วัจนะภูมิ ที่คอยเป็นกำลังใจสำคัญช่วยเหลือ ผู้วิจัยตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่าง สูงไว้ ณ โอกาสนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแด่บุพการีและ คณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยและผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้ กล่าวนาม ณ ที่นี้

จุรี จันตุด

ตุลาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู	9
แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว	15
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	26
ความรู้เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล	60
ตอนที่ 2 ลักษณะของพฤติกรรมการกระทำผิด	66
ตอนที่ 3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว	68
ตอนที่ 4 สัมพันธภาพในครอบครัว	76
ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรม การกระทำผิด	82
ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรม การกระทำผิด	83
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
สรุปการวิจัย	85
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	103
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	104
ข หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัย	106
ค ผลการพิจารณาความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ	113
ง แบบสอบถาม	118
ประวัติผู้วิจัย	133

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรกระทำผิด	48
ตารางที่ 3.2 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของประชากรจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	61
ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละของประชากรจำแนกตามข้อมูลครอบครัว	63
ตารางที่ 4.3 จำนวนร้อยละของประชากรจำแนกตามพฤติกรรมการกระทำผิด	66
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการอบรมเลี้ยงดูโดยภาพรวม	68
ตารางที่ 4.5 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	68
ตารางที่ 4.6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	70
ตารางที่ 4.7 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย	71
ตารางที่ 4.8 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม	73
ตารางที่ 4.9 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว	74
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัมพันธภาพในครอบครัว โดยภาพรวม	76
ตารางที่ 4.11 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา	76
ตารางที่ 4.12 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา	78
ตารางที่ 4.13 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดา	79
ตารางที่ 4.14 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว.....	81
ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิด.....	83
ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับพฤติกรรมการกระทำผิด	84

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ภาพที่ 2.1 โครงสร้างศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา	37

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตทั้งร่างกาย จิตใจ (อัจฉร ๑ สุขารมณ์ 2544: 35) สติปัญญา อารมณ์ และสังคม บุคคลจะมีความผูกพันกับ ครอบครัวตั้งแต่แรกเกิด ทารกที่อาศัยอยู่ในครอบครัวในช่วงระยะที่จะพัฒนาตนเองเพื่อผ่านเข้าสู่ วัยเด็กและวิธีการอบรมเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ เพราะนอกจากครอบครัวจะ ถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมโดยสายเลือดแล้ว ยังทำหน้าที่ดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโต พึ่งตนเองได้เป็นแบบอย่างหล่อหลอมความรู้สึก นึกคิด พฤติกรรม ตลอดจนจิตสำนึกของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (กสศ, อ้างในบุญสม สอน ยะเสรี 2547: 2) ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูลูกให้ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูของบุคคลในครอบครัวว่าจะเลี้ยงดู ในรูปแบบใด ผลของการอบรมเลี้ยงดูและขัดเกลาทางสังคมของบิดา มารดาและผู้สูงอายุใน ครอบครัวเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และการขัดเกลา ทางสังคมให้แก่ลูกหลาน ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูจึงมีความสำคัญมาก บทบาทของพ่อ แม่ที่มีต่อลูก คือการให้ความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ จะช่วยให้เด็กเติบโตทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมได้ อย่างดีที่สุด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะเยาวชนของชาติหากเยาวชนเหล่านั้นได้รับการ อบรมบ่มนิสัยให้เป็นพลเมืองดี เคารพกฎหมายบ้านเมือง ประกอบอาชีพสุจริต และรู้จัก เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวมแล้ว ประเทศชาติก็เจริญก้าวหน้า (สราวุธ สอนสนาม 2548: 1 อ้างในอัจฉรา ทองคัน 2536: 1)

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว กระทั่งต่อวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของประชาชน ที่ต้องมีการต่อสู้ดิ้นรนในการครองชีพมากขึ้น สมาชิกในครอบครัว มีเวลาให้กันน้อยลง มีความใกล้ชิดผูกพันน้อยลง ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ลูกลดน้อยลง สูญเสียสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคม (ปานจิต สุจิตศิลป์ 2546: 1) ซึ่งสอดคล้องกับ (วาทีนิ จันทรเจริญ 2544: 2 อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ) ซึ่งพบว่าพ่อแม่ส่วนใหญ่ทำงานหาเงินเลี้ยงดูครอบครัว

มีเวลาดูแลใกล้ชิดครอบครัวของเด็กจึงตกในสภาพขาดผู้ดูแลไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่นเต็มที่ การอบรมเลี้ยงดูจึงตกเป็นหน้าที่ของสถาบันอื่นเช่น โรงเรียนสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อน หรือ สื่อมวลชน ปัญหาการกระทำผิดของเยาวชนในด้านต่าง ๆ เช่น ลักขโมย ทำร้ายร่างกายผู้อื่น โสเภณีเด็ก การเสพยาเสพติด จึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยตรงแล้วยังมีผลต่อการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองของประเทศ ปัจจุบันเด็กและเยาวชนของชาติจำนวนไม่น้อยที่กระทำผิดกฎหมายและมีแนวโน้มกระทำผิดสูงขึ้นจากข้อมูลทางสถิติของสถานพินิจคุ้มครองเด็กทั่วประเทศ พบว่าประมาณปี พ.ศ.2548 - 2553 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดมากขึ้น โดยเด็กและเยาวชนกระทำผิดในปี พ.ศ.2548 จำนวน 36,080 คน และในปีพ.ศ.2553 เด็กและเยาวชนกระทำผิด จำนวน 44,057 คน (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน คั่นคืนวันที่ 19 กรกฎาคม 2554 จาก www2.djop.moj.go.th/static/history.php) ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าเยาวชนยังคงกระทำผิดมากขึ้นเรื่อย ๆ จากปีพ.ศ.2548 ถึง ปีพ.ศ.2554 ซึ่งเด็กและเยาวชนกระทำผิดเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 81.89 เมื่อศึกษาจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จำแนกตามฐานความผิดของเขต 9 ปี 2553 พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีรวม 3,711 ราย แยกเป็นจังหวัด ดังนี้ ตรัง 604 ราย นราธิวาส 314 ราย ปัตตานี 369 ราย พัทลุง 279 ราย ยะลา 416 ราย สงขลา 1299 ราย และสตูล 430 ราย (ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ณ วันที่ 14 มีนาคม 2554) และจากการที่เด็กกระทำผิดมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีทำที่ว่าสถิติการกระทำผิดจะลดลง ได้ส่งผลให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจถึงปีละ 36,687 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของ GDP ในประเทศไทย การกระทำผิดของเยาวชนในทางอาชญาวิทยานั้นเป็นเครื่องแสดงว่าครอบครัวและสังคมไม่สามารถคุมสมาชิก เด็กและเยาวชนได้นักอาชญาและนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์เชื่อว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนประการสำคัญคือครอบครัวและสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กนั่นเอง (คั่นคืนวันที่ 27 สิงหาคม 2555 สำนักข่าวไทย, พุศศิกายน 2549 อ้างถึงในอนันต์ จันทร์โอภากร, 2553 :<http://www.gotoknow.org/posts/449433>)

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด แล้วต้องเข้าฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เกิดจากปัญหาด้านการอบรมเลี้ยงดู คือ มีความรู้สึกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่สนใจไม่เห็นความสำคัญในตัวเขา ไม่มีเวลาให้ ไม่ให้ความรัก พี่น้องจึงดิ้นรน ปัญหาด้านสัมพันธภาพในครอบครัว พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง ฐานะยากจน การศึกษาน้อย และไม่มีเวลาให้การอบรมบุตร เด็กบางคนอาศัยอยู่กับเครือญาติ และต้องดูแลช่วยเหลือตนเอง

บางครั้งได้รับการกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจากญาติ ๆ จึงตั้งใจกระทำผิดเพื่อเรียกร้องความสนใจ และโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งตรงกับการศึกษาของ วันชัย สอนศิริ (ค้นคืนวันที่ 13 สิงหาคม 2555 จ ก [http:// www.moneymartthai.com/ guru/ index.php?cat=dd5c07036f2975ff4bce568b6511d3bc&know -id=137](http://www.moneymartthai.com/guru/index.php?cat=dd5c07036f2975ff4bce568b6511d3bc&know-id=137)) พบว่าปัญหาด้านสัมพันธภาพในครอบครัว พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวยุคใหม่แยกหย่าร้าง ฐานะยากจน เด็กบางคนอาศัยอยู่กับเครือญาติ เด็กต้องช่วยเหลือตนเอง และเลียนแบบเพื่อน เมื่อมีปัญหาจึงไม่รู้จะปรึกษาใคร จึงประสบชีวิตด้วยการกระทำผิดด้วยรูปแบบต่าง ๆ สาเหตุเพราะขาดที่พึ่งพิงทางใจ และ ขาดคำชี้แนะหรือแบบอย่างที่ดี ครอบครัวนั้นถือว่ามีส่วนสำคัญกับเด็กมากไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ล้วนมีส่วนที่จะทำให้ลูกเป็นคนดีหรือไม่ดีได้ทั้งนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ โยธิน จารุจุฑารัตน์ (2552: บทคัดย่อ) กรณีศึกษาเยาวชนที่กระทำความผิดคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พบว่ามาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นแบบปล่อยปละละเลย ห่างเหินจากบิดา มารดา การลงโทษจากบิดามารดาค่อนข้างรุนแรงและจากการอยู่ในปกครองดูแลของปู่และย่า ส่งผลให้เยาวชนทำอะไรตามใจตัวเอง ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ สุวัจนา ตรีรส (2553: บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีสภาพพ่อแม่หย่าร้าง แยกทางกัน พ่อหรือแม่แต่งงานใหม่ พ่อแม่มีความขัดแย้งทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ และด้านจิตวิทยา พบว่าเยาวชนที่มีสภาพครอบครัวที่มีปัญหา ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดีเยาวชนก็จะหันไปใช้สารเสพติดเพื่อเป็นทางออก

จากข้อมูลที่กล่าวมาพฤติกรรมการกระทำผิดของเยาวชนยังคงมีมากขึ้นทั้ง ๆ ที่เด็กในวัยนี้ยังอยู่ในความคุ้มครองดูแลของพ่อแม่หรือครอบครัว เด็กที่มีพฤติกรรมกระทำผิดส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และสัมพันธภาพในครอบครัว ที่เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีความขัดแย้ง เด็กเติบโต โดยมีบิดามารดาเลี้ยงดูเพียงลำพัง บุตรเป็นปฏิปักษ์และถูกปฏิเสธจากบิดามารดา ทั้งครอบครัวไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุตรขาดการสื่อสารที่ดี และมีกฎระเบียบภายในครอบครัวที่ไม่แน่นอน (บุญธรรม บุญหมื่น 2545: 22) เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น ผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เด็กจะมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพ่อแม่ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ มีอารมณ์ไม่มั่นคงชอบเรียกร้องความสนใจเพราะขาดความรักความอบอุ่นมักพบว่ายูวอาชญากรส่วนใหญ่มีพื้นฐานความผิดจากการอบรมเลี้ยงดู (กัญฉิกา สิทธิพงษ์และคณะ 2551: 10) ซึ่งสอดคล้องกับ ซัทเทอร์แลนด์และเครสเซย์ (Sutherland & Cressey, 1978 อ้างถึงใน ชัยนรินทร์ จันทร์เอี่ยม 2548: 18) ศึกษาพบว่าพฤติกรรมอาชญากรมีความสัมพันธ์กับเงื่อนไข 6 ประการ ดังนี้ประการแรกมีสมาชิกในครอบครัวเป็นอาชญากร กระทำผิดกฎหมาย ดิดสุรา ประการที่สอง ครอบครัวยุคใหม่ขาดความสุข เนื่องจากการหย่าร้าง ประการที่สามบิดามารดาปล่อยปละละเลยไม่อบรมสั่งสอน ประการที่สี่

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี เช่นมีลักษณะการอิจฉาริษยา การทอดทิ้ง การไม่สนใจใยดีกัน การเลือกที่รักมักที่ชัง ประการที่ห้า ครอบครัวมีลักษณะไม่ตอบรับกฎเกณฑ์ของสังคมและมีบรรยากาศในครอบครัวที่ไม่เหมือนครอบครัว เช่น ต่างคนต่างอยู่ไม่เป็นปกติสุข และประการสุดท้าย ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอ เช่น ว่างาน มีปัญหาเศรษฐกิจ และทาฟท์ โดนัลด์ อาร์และอิงแลนด์ ราลฟด์ับบลิว (Taft Donald R. and England, Ralph. W อ้างถึงใน จีรุงกู ฌูรังสี 2550: 13) พบว่าเด็กที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดมาจากครอบครัวที่มีสมาชิกที่มีพฤติกรรมผิดศีลธรรมจรรยาที่ดี สมาชิกบางคนติดสุราหรือยาเสพติด มีปัญหาขัดแย้งกันตลอดเวลา ขาดความรัก การเอาใจใส่ต่อกัน อิจฉาริษยากัน มีจำนวนสมาชิกยังชีพด้วยการประกอบอาชญากรรมหรือเป็นครอบครัวที่มีผู้ปกครองเลี้ยงเดี่ยวเนื่องจากขาดบิดามารดา เพราะบิดามารดาหย่าร้างหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต รวมทั้งการแยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน ตลอดจนบิดามารดาทำงานผิดกฎหมาย หรือประกอบอาชญากรรมเสียเอง ครอบครัวที่บิดาละเลยไม่กวาดขัดอบรมสั่งสอนปลูกฝังให้รู้จักบรรทัดฐานของสังคม ครอบครัวที่มีพื้นฐาน ความยากจน ต้องมุ่งทำงานหาเงินประกอบอาชีพเลี้ยงตัวไม่มีเวลาใกล้ชิดหรืออบรมสั่งสอนเด็ก และยังพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า ขาดการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม (ดิลก ทองนาค 2549: บทคัดย่อ) ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งและเป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความสนใจและดำเนินการแก้ไขโดยเร่งรีบ เนื่องจากเด็กและเยาวชนเหล่านี้ นั้นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transitional period) โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น นั่นคือ เป็นช่วงที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็ก เข้าไปสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น(อายุระหว่าง 17-25) ซึ่งช่วงอายุดังกล่าวนี้ในทางอาชญาวิทยาในกลุ่มของ Life-course theory ถือว่าเป็นช่วงอายุที่มีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ และช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการกระทำผิดมากที่สุดหรือสูงที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี ฉะนั้นกลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะต้องได้รับความสนใจและให้การดูแล ป้องกันแก้ไขเป็นพิเศษมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพื่อมิให้กลุ่มคนเหล่านี้ กระทำผิดขึ้นอีก หรือเป็นปัญหาสังคมต่อไป และพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงสืบไป(ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิสา เลิศโตมรสกุล (2553: 2)

เยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งเพราะเขาเหล่านั้นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปหากไม่ได้รับ การอบรมดูแลเลี้ยงดู เอาใจใส่ แก้ไข ป้องปรามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ให้เป็นคนดีได้ตามที่ครอบครัวและสังคมคาดหวัง อาจเป็นปัญหาสังคมและเพิ่มความรุนแรงในการกระทำความผิดเพิ่มมากขึ้นจนเกินที่จะเยียวยาย่อมก่อให้เกิดปัญหาในตัวเยาวชน ครอบครัว สังคม และประเทศชาติอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

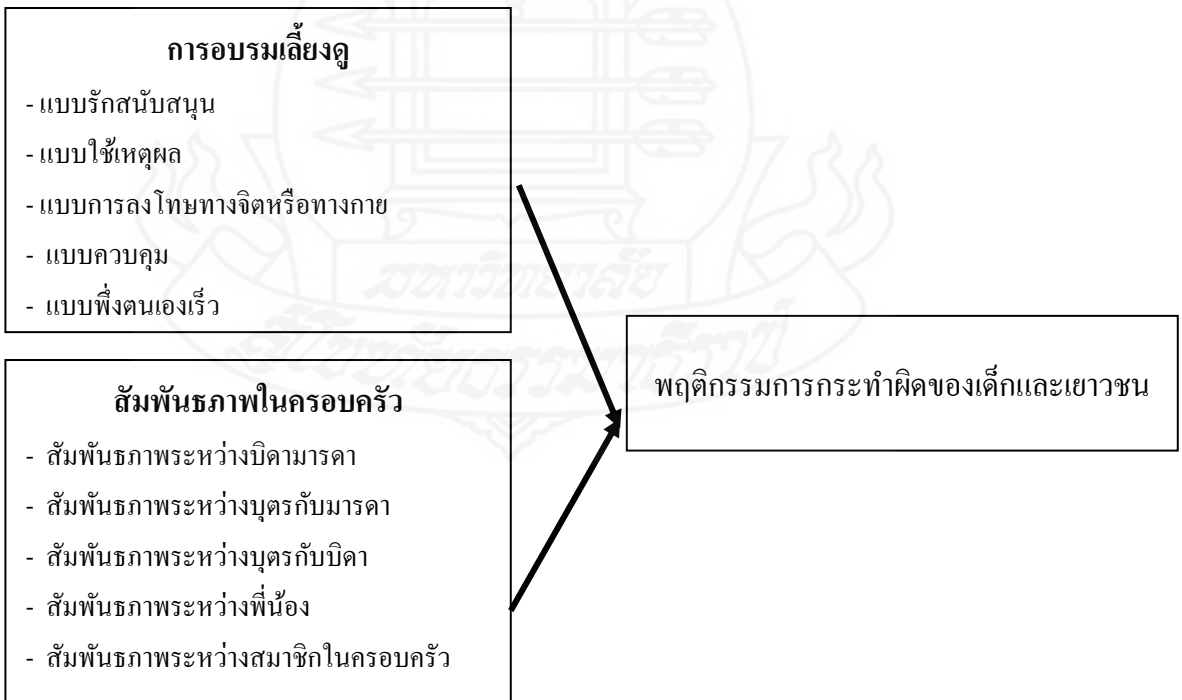
2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

4.2 สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวกับการพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กเยาวชนที่ได้รับการฝึกในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษาคือเด็กและเยาวชน อายุ 13 – 19 ปี ขึ้นไปที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำผิด และต้องได้รับการฝึกในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา จำนวน 408 คน ในช่วงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2555

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโรยามานะ (Taro Yamana)

5.1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Ssmpling) ซึ่งตามประเภทพฤติกรรมการกระทำผิด คือความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (พ.ศ.2522) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และทรัพย์สินและอื่น ๆ แล้วนำมาคำนวณสัดส่วน โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ แล้วใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก

5.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

5.2.1 ตัวแปรอิสระ มีดังนี้

1) การอบรมเลี้ยงดู 5 รูปแบบ ได้แก่

- แบบรักสนับสนุน
- แบบใช้เหตุผล

- แบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย
- แบบควบคุม
- แบบพึ่งตนเองเร็ว

2) สัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่

- สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา
- สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา
- สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดา
- สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง
- สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว

5.2.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ พฤติกรรมการกระทำผิดตามกฎหมายของเด็กและเยาวชน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 *เด็กและเยาวชน* หมายถึง เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 13 – 19 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ที่กระทำผิดตามกฎหมายถูกดำเนินคดี และศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

6.2 *การอบรมเลี้ยงดู* หมายถึง การปฏิบัติของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่ ส่งเสริมให้บุตรมีพัฒนาการด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา แบ่งได้ 5 รูปแบบ ตามแนวคิดของ ดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะ ได้แก่

6.2.1 *การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน* หมายถึง การที่บิดามารดาได้ปฏิบัติต่อบุตรด้วยการแสดงความรักใคร่ เอาใจใส่ทุกข์สุขของเด็กใกล้ชิด ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน การอบรมแบบนี้เป็นการให้ในสิ่งที่เด็กต้องการ

6.2.2 *การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล* หมายถึง บิดามารดาอธิบายเหตุผลแก่เด็ก ในขณะที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของลูก บิดามารดามีการลงโทษและให้รางวัลอย่างเหมาะสมกับการกระทำของลูกมากกว่าปฏิบัติต่อลูกตามอารมณ์

6.2.3 *การอบรมเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย* หมายถึง บิดามารดาใช้วิธีลงโทษทางกายหรือทางจิตกับเด็ก การลงโทษทางกายจะเป็นวิธีปรับพฤติกรรมที่บิดามารดาใช้อย่างจงใจ ใช้มากหรือบ่อยกว่าการให้รางวัล ลงโทษทางกายมีประโยชน์น้อยกว่า คือยับยั้ง

พฤติกรรมได้ชั่วคราว ทำให้เด็กก้าวร้าว รังแกข่มเหงผู้อื่นแ่ ส่วนการลงโทษทางจิตเช่นว่ากล่าวติเตียน ขู่ว่าจะไม่รัก ตัดสิทธิ์ที่เด็กเคยได้รับ

6.2.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาการออกคำสั่งให้เด็กทำตามแล้วผู้ใหญ่คอยตรวจตราใกล้ชิดว่าทำตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ทำตามจะลงโทษเด็ก

6.2.5 การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว หมายถึง การที่บิดา มารดาเปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันภายใต้การแนะนำและฝึกฝนจากบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ช่วยให้เด็กช่วยเหลือตนเองเร็ว และไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นมากและนาน

6.3 สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง สมาชิกในครอบครัวอยู่ร่วมกัน มีความผูกพันทางสายโลหิต หรือการเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว มีความรักใคร่เอื้ออาทรช่วยเหลือกันตามบทบาทหน้าที่ ปรับตัวเข้าหากันให้เกียรติยกย่องไว้วางใจกัน ใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ระหว่างสามีภรรยา บุตรกับบิดา บุตรกับมารดา พี่กับน้อง และระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่พึ่งมีต่อกัน

6.4 พฤติกรรมการกระทำผิด หมายถึง ลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่การกระทำผิดทางกฎหมายอาญา อาทิ พฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับ ความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ.2522) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และทรัพย์สินและอื่น ๆ และถูกจับกุมดำเนินคดีและศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เป็นแนวทางการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนของครอบครัว เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

7.2 เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนำไปใช้ พัฒนาและฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้สามารถกลับคืนสู่สังคมและอยู่ร่วมกับสังคมได้ไม่กระทำผิดซ้ำ

7.3 เป็นแนวทางให้บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงยุติธรรม สถานศึกษาต่าง ๆ ใช้ในการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว กับ พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม ศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
 - 1.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู
 - 1.2 ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู
2. แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว
 - 2.1 ความหมายของครอบครัว
 - 2.2 บทบาทและหน้าที่ของครอบครัว
 - 2.3 ความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัว
 - 2.4 ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
 - 3.1 ความหมายการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
 - 3.2 พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
4. ความรู้เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - 4.1 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - 4.2 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

1.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

ได้มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู ดังนี้

สุธรรม นันทมงคลชัยและคณะ (2547 : 11) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูว่า หมายถึง การตอบสนองความต้องการของเด็กทุกด้านตามวัย ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคม ตลอดจนการอบรมสั่งสอนปลูกฝังค่านิยม จริยธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

มุสเซนและคณะ (Mussen and others 1990 : 206 อ้างถึงใน รัตนา อัครศรีประไพ 2540 : 13) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการแรกๆ ที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้มาตรฐานค่านิยมและพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและวัฒนธรรมของเขา ในระยะต้นของชีวิต พ่อแม่เป็นตัวแทนแรกของการอบรมเลี้ยงดู โดยการเป็นตัวแทนของพฤติกรรมแสดงการยอมรับและให้ความอบอุ่นแก่เด็ก มีการจำกัดขอบเขตหรือให้อิสระ และมีการลงโทษเมื่อเด็กกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

วังนี้ ไทรงาม (2539 : 12) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่า หมายถึง การที่บิดา มารดาอบรมสั่งสอน ปลูกฝังให้เด็กมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย พึ่งตนเองได้ รวมทั้งการให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลคุ้มครอง และสนองความต้องการด้านจิตใจ ร่างกาย เพื่อให้ดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

กล่าวโดยสรุป การอบรมเลี้ยงดูหมายถึง วิธีการปฏิบัติที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองให้การอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ ให้บุตรเป็นคนดี มีระเบียบวินัย ว่ากล่าวตักเตือนเมื่อมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทั้งบิดามารดาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตร ส่งเสริมให้บุตรมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ทั้งนี้เพื่อให้บุตรสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู

1.2.1 แม็คโคบีและมาร์ติน (Maccoby & Martin, 1983: 70-89 อ้างถึงใน กัณตวรรณ มีสมสาร 2544: 24) ได้ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูไว้ 4 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (ควบคุมสูงและตอบสนองต่อเด็กสูง)
- 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (ควบคุมสูงและตอบสนองต่อเด็กต่ำ)
- 3) การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (ควบคุมต่ำและตอบสนองต่อเด็กสูง)
- 4) การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (ควบคุมต่ำและตอบสนองต่อเด็กต่ำ)

1.2.2 ดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะ(2528 : 4-12) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กตามแบบสังคมไทย พบว่า ในสังคมไทยมีการอบรมเลี้ยงดูแบ่งได้ 5 รูปแบบ คือ

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดาได้ปฏิบัติต่อบุตรด้วยการแสดงความรักใคร่ เอาใจใส่ทุกข์สุขของเด็กใกล้ชิด ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน การอบรมแบบนี้เป็นการให้ในสิ่งที่เด็กต้องการ

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง บิดามารดาอธิบายเหตุผลแก่เด็กในขณะที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของลูก บิดามารดามีการลงโทษและให้รางวัล อย่างเหมาะสมกับการกระทำของลูกมากกว่าปฏิบัติต่อลูกตามอารมณ์

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย หมายถึง บิดามารดาใช้วิธีลงโทษทางกายหรือทางจิตกับเด็ก การลงโทษทางกายจะเป็นวิธีปรับพฤติกรรมที่บิดามารดาใช้อย่างจริงจัง ใช้มากหรือน้อยกว่าการให้รางวัล ลงโทษทางกายมีประโยชน์น้อยกว่า คือยับยั้งพฤติกรรมได้ชั่วคราว ทำให้เด็กก้าวร้าว รังแกข่มเหงผู้อื่นแฉส่วนการลงโทษทางจิตเช่นว่ากล่าวติเตียน บู่ที่ไม่รัก ตัดสิทธิ์ที่เด็กเคยได้รับ

4) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาการออกคำสั่งให้เด็กทำตามแล้วผู้ใหญ่คอยตรวจตราใกล้ชิดว่าทำตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ทำตามจะลงโทษเด็ก

5) การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว หมายถึง การที่บิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันภายใต้การแนะนำและฝึกฝนจากบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ช่วยให้เด็กช่วยเหลือตนเองเร็ว และไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นมากและนาน

1.2.3 วราภรณ์ ตระกูลสฤณี (2553: 23) กล่าวถึงรูปแบบของพ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูลูก 6 รูปแบบ ดังนี้

1) ประเภทรักมากและปกป้องมากเกินไป พ่อแม่แบบนี้จะให้การดูแลเอาใจใส่ ให้ความรักแก่ลูกมากมายเกินไป ไม่ยอมให้ลูกทำอะไรเลย เลี้ยงแบบ"ไข่ในหิน" ไม่ยอมให้ห่างสายตา เกรงและกลัวลูกจะพบกับอันตราย ความลำบาก ความเหนื่อยยาก ลูกไม่ต้องคิด ไม่ต้องตัดสินใจ ไม่ต้องทำอะไร พ่อแม่เป็นคนจัดการดูแลทั้งหมด การเลี้ยงแบบนี้ทำให้เด็กขาดทักษะในการช่วยเหลือตนเองได้น้อย ขาดประสบการณ์ในการคิด ตัดสินใจ เมื่อเป็นผู้ใหญ่จะมีความมั่นใจในตนเองน้อย เพราะไม่เคยตัดสินใจและทำอะไรด้วยตนเองมาก่อน ต้องพึ่งพิงผู้อื่น

2) ประเภทไม่ต้องการลูก พ่อแม่ประเภทนี้จะไม่รักลูกและเกลียดลูก เนื่องจากมีความคิด ความเชื่อบางอย่าง หรืออาจเกิดจากความไม่พร้อมจะมีลูก หรือคิดว่าการมีลูกจะทำให้พ่อแม่ลำบาก พ่อแม่แบบนี้จะเลี้ยงลูก ปฏิบัติต่อลูกด้วยความรุนแรง ทั้งวาจา สีหน้า ท่าทาง และพฤติกรรมไม่สนใจลูก ทำให้ลูกขาดความรัก ความอบอุ่น ส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นเด็กที่มีความกระด้างก้าวร้าวชอบทะเลาะวิวาท หงุดหงิด จุนเจียวง่ายต่อต้านสังคม หรือมีความรู้สึกซึมเศร้า ขาดความมั่นใจ ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง มีปมด้อย ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต มีบุคลิกแปรปรวน คิดสารเสฟติด บุหรี่ เหล้า ยาบ้า สูดดมสารระเหย ติดการพนัน ก่อปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ เช่นลักขโมย จี้ ปล้น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ฆ่า กลายเป็นอาชญากรสร้างปัญหาให้สังคม

3) *ประเภทตามใจมากจนไม่มีขอบเขต* พ่อแม่ประเภทนี้มักตามใจลูกทุกอย่างที่ขอ โดยเฉพาะวัตถุ ลูกจะได้ทุกอย่างตามที่ต้องการเท่าที่พ่อแม่พึงจะแสวงหามาให้ได้ พ่อแม่ประเภทนี้อาจไม่มีเวลาในการดูแลอบรมสั่งสอน หรืออาจอบรมไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไม่รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด และสิ่งใดไม่ควร เนื่องจากพ่อแม่ตามใจทุกอย่าง ผลของการเลี้ยงดูแบบนี้ จะเป็นผลเสียเมื่อลูกเข้าสู่สังคมนอกบ้าน มีปัญหาอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ยาก เกิดปัญหาในการปรับตัว เพราะเอาแต่ใจตนเอง ขาดความอดทน ไม่รู้จักกาลเทศะ ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ไม่ราบรื่นกับผู้อื่น อันนำไปสู่สาเหตุการเกิดปัญหาอื่นมากมาย เช่น ปัญหาก้าวร้าวรุนแรง

4) *ประเภทวิตกกังวลหวาดกลัวเกินเหตุ* พ่อแม่มักแสดงความคิดและพฤติกรรมที่มีความวิตกกังวลในตัวลูกมากเกินไป ทำให้เด็กวิตกกังวลกับท่าทีของพ่อแม่ เช่นกลัวลูกเจ็บไข้ไม่สบาย พ่อแม่ประเภทนี้จะเปิดโอกาสให้ลูกแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจเลือกทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองน้อยมาก เนื่องจากความรัก ความเป็นห่วง เกรงและกลัวลูกตัดสินใจผิดพลาด การเลี้ยงดูลูกแบบนี้จะทำให้ลูกเติบโตเป็นเด็กที่มีแต่ความวิตกกังวล หวาดกลัว และห่วงใยในเหตุการณ์ต่างๆ จนไม่มีความสุข ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

5) *ประเภทเจ้าระเบียบเข้มงวด* พ่อแม่ประเภทนี้เป็นคนเก่ง มีระเบียบแบบแผนและมีวินัยสูงมาก ต้องการให้ทุกอย่างเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมทุกอย่าง ไม่รู้จักผ่อนปรน บังคับดูแลอยู่เสมอ หากลูกทำไม่ได้จะรู้สึกโกรธ ไม่พอใจและตำหนิเด็กรุนแรงคอยจุกจิกจู้จี้กับลูก แม้เป็นเรื่องเล็กน้อย การเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้เด็กพัฒนาไปเป็นเด็กที่เต็มไปด้วย “ความผิดหวังและมีปมด้อยในตนเอง” เนื่องจากถูกตำหนิติเตียนอยู่เสมอ ทำให้รู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าตนเองไม่มีอะไรดี ไม่มีความสามารถเนื่องจากทำอะไรไม่เคยถูกใจพ่อแม่เลย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ซีมีเสร์ร่า หงอยเหงา ขาดความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง

6) *ประเภททางสายกลาง* พ่อแม่จะไม่เข้มงวดมากเกินไป และให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ และการกระทำของลูกพอสมควร ภายใต้ขอบเขตที่พ่อแม่กำหนด โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่เด็ก พ่อแม่ก็อาจให้ลูกลองผิดลองถูก ถ้าทำถูกต้องเหมาะสมพ่อแม่ชมเชยให้กำลังใจ แต่หากลูกทำผิดพ่อแม่จะให้กำลังใจชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง โดยไม่ซ้ำเติมแต่ให้กำลังใจ ซึ่งบางครั้งอาจมีการลงโทษลูกแต่เป็นการลงโทษที่มีเหตุผลและไม่ใช้อารมณ์ การเลี้ยงดูแบบนี้ เป็นวิธีที่ดีที่สุด มีความรักความเอาใจใส่ให้อิสระแก่ลูกพอสมควร มีการอบรมสั่งสอนให้รู้จักดีชั่ว และเข้าใจกฎเกณฑ์ระเบียบต่างๆ ของสังคม การเลี้ยงดูแบบนี้ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการที่มีเหตุผล เคารพตนเอง เคารพผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

1.2.4 บอมนินด์ (Baumrind 1976,1980,1989 อ้างอิงตามตา วนินทานนท์ และคณะ2545 :59) แบ่งรูปแบบการเลี้ยงลูก 3 แบบตลอดจนผลที่เกิดขึ้นต่อเด็ก ๆ ดังนี้

1) **บิดามารดาแบบเผด็จการ** พ่อแม่ที่ใช้อำนาจเผด็จการเลี้ยงลูก แบบนี้เห็นว่าการเชื่อฟังสำคัญที่สุด พ่อแม่คาดหวังให้ลูกทำตามคำสั่ง โดยไม่ต้องอธิบายอะไรพ่อแม่แบบนี้จะถือว่าความต้องการของตนสำคัญกว่าความต้องการของคนอื่น

2) **บิดามารดาแบบตามใจ** พ่อแม่แบบนี้จะเห็นว่าการแสดงออกอย่างอิสระของลูกสำคัญที่สุด จึงมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและการฝึกวินัย ไม่ค่อยเรียกร้องให้เด็กรับผิดชอบหรือมีระเบียบ พ่อแม่ถือความต้องการของเด็กสำคัญกว่าความต้องการของคนอื่น

3) **บิดามารดาแบบประชาธิปไตย** บิดามารดาแบบนี้อยู่ตรงกลางระหว่างสองแบบแรกโดยพ่อแม่ คาดหมายให้ลูกปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของบ้าน แต่สนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็นด้วย พ่อแม่ตั้งสอนวินัยให้กับลูก แต่ให้การลงโทษเมื่อไม่ฟังเหตุผลเท่านั้น ทั้งพ่อแม่และลูกมีทั้งสิทธิและความรับผิดชอบ เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้มีแนวโน้มที่จะเป็นอิสระ เป็นมิตรและให้ความร่วมมือ และเด็กที่มาจากครอบครัวแบบที่ 1 และแบบที่ 2 มีแนวโน้มที่จะฟังฟังและเกาะผู้ใหญ่ เห็นแก่ตัวไม่ให้ความร่วมมือในกลุ่มเด็กอื่น ๆ

1.2.5 สไตน์เบอร์ก และเบลสกี (Steinberg and Belsky 1991 : 309-310) ได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 รูปแบบ คือรูปแบบของการให้การยอมรับซึ่งตรงข้ามกับการปฏิเสธ(Accepting - Rejecting) และรูปแบบของการเรียกร้อง ซึ่งตรงข้ามกับการผ่อนผัน(Demanding - lenient)

รูปแบบแรก บิดามารดาให้การยอมรับ (Accepting) คือมีการสนองตอบความรักของเด็ก โดยให้ความรัก ความอบอุ่น และสนองตอบความต้องการของเด็ก ส่วนอีกมิติบิดามารดาที่ปฏิเสธ (Rejecting) คือจะมีลักษณะปฏิเสธและติเตียนบุตร ไม่ชื่นชม ไม่สนใจความต้องการของบุตร

รูปแบบที่สอง บิดามารดามีลักษณะเรียกร้อง (Demanding) คือจะมีการควบคุมสูง บุตรต้องเชื่อฟังถูกตักเตือนหรือกฎเกณฑ์ที่วางไว้ หรือการตัดสินใจของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด ส่วนอีกมิติของบิดามารดาที่มีลักษณะผ่อนปรน (lenient) คือจะมีลักษณะควบคุมบุตรน้อย และยอมจำนนต่อความต้องการของบุตรเมื่อลูกเรียกร้อง

1.2.6 เฮอร์ล็อก (Hurlock 1973 : 495 – 497) กล่าวถึงรูปแบบการเลี้ยงดูไว้ 9 รูปแบบ ดังนี้

1) **การเลี้ยงดูแบบปกป้องมากเกินไป (Overprotectiveness)** คือเด็กช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องพึ่งพาผู้อื่น ขาดความมั่นใจและหวาดกลัว

2) **การเลี้ยงดูแบบให้อิสระ (Permissiveness)** คือการให้อิสระแก่เด็ก มีการควบคุมเพียงเล็กน้อย มีเหตุผล การเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์

3) **การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (Indulgence)** คือบิดามารดา ยินยอมให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ ตามอำเภอใจ ขาดการควบคุม ทำให้เด็กก้าวร้าว เห็นแก่ตัว เปรียบผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ยาก

4) **การอบรมเลี้ยงดูแบบปฏิเสธไม่ยอมรับ (Rejection)** คือการเลี้ยงดูแบบนี้เด็กจะเป็นคนหงุดหงิด ขุ่นเคือง เป็นศัตรูกับผู้ที่อ่อนแอ หวาดกลัว ขาดความมั่นใจ ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

5) **การอบรมเลี้ยงดูแบบยอมรับ (Acceptance)** คือการที่บิดามารดาให้ความรัก ความสนใจเด็กมากทำให้เด็กมีการพัฒนาความสามารถได้ดี เป็นมิตรกับผู้อื่น อารมณ์มั่นคง และปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี

6) **การอบรมเลี้ยงดูแบบมีอำนาจเหนือลูก (Domination)** คือบิดามารดาบังคับ ข่มขู่ให้เด็กทำตามที่บิดามารดาต้องการทำให้เด็กรู้สึกทรมาน และถูกควบคุมจากผู้อื่นได้ง่าย มีอารมณ์อ่อนไหว เป็นคนเปิดเผยและซื่อสัตย์

7) **การอบรมเลี้ยงดูแบบยอมรับจำนนต่อลูก (Submission to child)** คือการเลี้ยงดูที่ยอมให้เด็กมีอำนาจเหนือบิดามารดา เด็กจะให้ความเคารพนับถือต่อบิดามารดาน้อย และเรียนรู้ที่จะใช้อำนาจกับผู้อื่น

8) **การเลี้ยงดูแบบลำเอียง (Favoritism)** คือการที่บิดามารดาให้ความรักลูกไม่เท่ากันลูกที่ได้รับความรักมากจะได้รับการโอ้อ้อ และถูกตามใจ จะทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าวและวางตนเป็นใหญ่ในพื้นที่

9) **การเลี้ยงดูแบบพ่อแม่มีความทะเยอทะยาน (Parental ambitions)** คือการเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้เด็กเกิดความกังวล เมื่อไม่สามารถทำให้ได้ตามที่บิดามารดาคาดหวัง จึงเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง ขาดความสุข

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ตามแนวคิดของดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะซึ่งแบ่งออกได้ 5 รูปแบบ ดังนี้

- 1) **เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน**
- 2) **การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล**
- 3) **การเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย**

- 4) การเลี้ยงดูแบบควบคุม
- 5) การเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว

2. แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว

2.1 ความหมายของครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดู ให้การศึกษาหล่อหลอมอบรม ชัดเกล้าให้สมาชิกที่เกิดใหม่ได้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

2.1.1 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 ให้ความหมายว่า ครอบครัว หมายถึงผู้ร่วมครัวเรือน คือสามี ภรรยา และบุตร

2.1.2 นิภาพร ภารัตน์วงศ์ (2547:17) กล่าวถึงความหมายของครอบครัวว่า ครอบครัวคือสถาบันที่เป็นรากฐานของความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันของบุคคลในสังคม ให้กำเนิดและสร้างสรรค์สมาชิกใหม่ให้เจริญเติบโต มีพัฒนาการ มีความรัก ความผูกพันเอื้ออาทร ห่วงใยกันและกัน รับผิดชอบบทบาทหน้าที่แตกต่างกันตามสภาพแต่ละบุคคล

2.1.3 มัทนา บุญสิงห์ (2554:17) ให้ความหมายครอบครัวว่า กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความสัมพันธ์โดยการสมรส การสืบสายโลหิต หรือการยอมรับตามกฎหมายซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว มีความรัก ความผูกพัน โดยมีบทบาททางสังคมแตกต่างกัน คือพ่อแม่ ลูก พี่น้องและมีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและจริยธรรมต่างๆ แก่สมาชิกเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมต่อไป

2.1.4 สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย (2524 อ้างในชุษณะ รุ่งปัจฉิม 2545: 65-66) ให้ความหมายของครอบครัว ดังนี้

ในแง่ชีววิทยา ครอบครัวหมายถึงกลุ่มคนที่เกี่ยวพันกันทางสายโลหิต เช่นสามี ภรรยามีบุตร ซึ่งบุตรเกิดจากอสุจิของบิดามารดาผสมกับไข่สุกของมารดา ฉะนั้นบิดามารดากับบุตร จึงเกี่ยวพันกันทางสายโลหิต

ในแง่กฎหมาย ครอบครัวหมายถึง ชายหญิงที่จดทะเบียนสมรสกัน มีบุตร และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อกันตามกฎหมาย บุตรมีสิทธิได้รับมรดกจากบิดามารดา ถ้าไม่มีบุตรผู้สืบสายโลหิตขึ้นไปหรือลงมาโดยตรงหรือที่จดทะเบียนเป็นเป็นบุญธรรมถือเป็นครอบครัวเดียวกันตามกฎหมาย

ในแง่เศรษฐกิจ ครอบครัวคือคนที่ใช้จ่ายร่วมกัน จากเงินงบเดียวกันที่ทำการสมรสแล้วแยกบ้านไปอยู่ต่างหาก แต่มีพันธะทางศีลธรรมที่จะเลี้ยงน่อง คือต้องส่งเสียให้เงินน่องเล่าเรียน เช่นนี้นับว่าใช้จ่ายจากงบเดียวกัน

ในแง่สังคม ครอบครัวคือกลุ่มคนที่รวมกันอยู่ในบ้านเดียวกัน อาจเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวพันทางสายโลหิตหรือทางกฎหมาย แต่มีปฏิภรียาสัมพันธ์กัน ให้ความรักและความเอาใจใส่ต่อกันมีความปรารถนาดีต่อกัน เช่นลูกของลูกจ้างอยู่ในบ้านเดียวกัน เจ้าของบ้านเลี้ยงดูให้ความเอาใจใส่ ความรักก็นับว่าเด็กนั้นเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวในแง่สังคม ความสัมพันธ์นั้นอาจแน่นแฟ้น มั่นคง หรือไม่กระชับ ต้นครอนหรือร้าวราน แต่ยังไม่แตกแยก ก็ยังนับเป็นครอบครัว

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าครอบครัวหมายถึง บุคคลชายหญิงสองคนที่มีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิดโดยการสมรส หรือไม่ได้ทำการสมรส ซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน ให้กำเนิดบุตรธิดา เลี้ยงดูอบรมสั่งสอนหรือการให้อุปการะเลี้ยงดูสมาชิกอื่นในครัวเรือนเดียวกัน สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการใช้จ่ายร่วมกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละคน

2.2 บทบาทและหน้าที่ของครอบครัว

2.2.1 **ชุมชน รุ่งปัจฉิม** (2545: 76-77) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ครอบครัว ไว้ดังนี้

1) **สร้างสมาชิกใหม่** (reproduction) มีหน้าที่สร้างสมาชิกใหม่แทนสมาชิกเดิมที่ตายไป เพื่อให้สังคมสามารถดำรงอยู่ได้ การสร้างสมาชิกใหม่ต้องสมดุลกับทรัพยากรในประเทศ คือไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป ถ้ามากเกินไปจนทรัพยากรภายในประเทศไม่อาจอำนวยได้ สังคมก็ยากลำบากและเกิดปัญหาต่างๆ เช่นยากจน อาชญากรรม เป็นต้น

2) **บำบัดความต้องการทางเพศ** (sexual gratification) อยู่ในรูปของการสมรส เป็นการลดปัญหาบางอย่าง เช่น ช่มชู้ การสมรสจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคมที่มีการจัดระเบียบ แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศแต่อย่างใด เพราะการสมรสให้มากกว่าความพอใจในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ

3) **เลี้ยงดูผู้เยาว์ให้เติบโตขึ้นในสังคม** (maintenance of immature children or raising the young) ไม่มีสถาบันใดทำหน้าที่ได้ดีกว่าสถาบันครอบครัว เพราะเด็กจะหาความรักและความอบอุ่นจากที่อื่นให้เสมือนครอบครัวนั้นยากมาก ฉะนั้น ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของเด็ก เป็นสถานที่ส่วนใหญ่ที่เลี้ยงดูเด็กให้เป็นคนที่มีเจริญเติบโตสมบูรณ์พ่อแม่ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม

4) **อบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักระเบียบของสังคม** (socialization) ครอบครัวเป็นแหล่งการอบรมเบื้องต้นที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด เป็นสถาบันที่เตรียมเด็กออกไปผจญกับ

สิ่งแวดล้อมที่พ้นไปจากบ้าน อบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักกฎเกณฑ์ ค่านิยม แบบของความประพฤติ สอนให้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคม วิธีการอบรมทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงโดยการพูดว่ากล่าว ทางอ้อมโดยการทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี การอบรมมีอยู่ตลอดเวลา จึงนับว่าเป็นสถาบันที่ทำให้การอบรมแก่เด็กตั้งแต่เกิดจนตาย

5) กำหนดสถานภาพ (social placement) เช่น ชื่อสกุลเป็นไทยก็จัดเป็นคนไทย ชื่อสกุลเป็นแขกก็จัดเป็นคนจีน เป็นต้น สถานภาพอาจเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก การกำหนดตำแหน่งทำให้รู้ว่าบุคคลนั้นเป็นใคร กลุ่มไหน

6) ให้ความรัก ความอบอุ่น (affection) ครอบครัวเป็นแหล่งที่สมาชิกได้รับความรักและความอบอุ่นอย่างบริสุทธิ์ใจ เช่น ความรักของสามีภรรยา หรือความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ทั้งยังเป็นแหล่งที่ให้กำลังใจ ความคุ้มครองและความมั่นคงด้านจิตใจแก่สมาชิก ทำให้มีพลังในการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ให้ลุล่วงไปได้

7) ผลิตและกระจายสินค้าและบริการ (production and distribution of goods and services) สังคมมีการแบ่งงานกันทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแบ่งงานกันในระหว่างสมาชิกครอบครัวตามความแตกต่างทางเพศและอายุ

8) รักษาแรงจูงใจในการดำรงชีวิตสืบไป (maintaining motivation for survival) ครอบครัวเป็นแบบให้สมาชิกในการค้นหาความหมายของชีวิตและสร้างแรงจูงใจที่จะมีชีวิตต่อไป

2.2.2 จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2545: 41-42) กล่าวถึงองค์ประกอบหน้าที่ของครอบครัว ในการตอบสนองความต้องการของสมาชิกในครอบครัว กล่าวคือ

1) หน้าที่ด้านความรัก ความเอาใจใส่ (affective function) แสดงออกโดยการให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่แก่สมาชิก เพื่อให้สมาชิกมีความสุขจิตใจดี มีบุคลิกภาพมั่นคง

2) หน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู (socialization function) เพื่อเป็นการปลูกฝังส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงาม การวางตนตามบทบาทที่เหมาะสม การเรียนรู้ระเบียบทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เด็กพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในอนาคต

3) หน้าที่ในการผลิตสมาชิกใหม่ (reproductive function) ผลิตสมาชิกใหม่ให้กับครอบครัว ในการสืบเผ่าพันธุ์เชื้อสายของมนุษยชาติ เป็นการสืบสกุลให้ครอบครัวดำรงต่อไป

4) หน้าที่ในการเผชิญปัญหาของครอบครัว (family coping function) การคลี่คลายวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัวในทางสร้างสรรค์ เพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลภายในครอบครัว

5) หน้าที่ในการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ (economic function) การแสวงหารายได้ที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่าย เพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นทางกายภาพให้กับครอบครัว

6) หน้าที่ในการจัดหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานทางกายภาพสำหรับสมาชิก (provision of physical necessities) จัดหาสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ ปัจจัยสี่ (อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย) บริการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย นันทนาการและงานอดิเรก

จะเห็นได้ว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูให้บุตรเป็นคนดีและสมาชิกทุกคนในครอบครัวต้องมีบทบาทหน้าที่ร่วมกัน เพื่อให้ครอบครัวสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข โดยอาศัยความรัก ความผูกพันที่ทุกคนมีต่อกัน เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว

2.3 สัมพันธภาพในครอบครัว

2.3.1 ความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัว

1) รัชดาพร บุตรเริ่ม (2551 : 24) ให้ความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัว ว่าหมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว มีความห่วงใย มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอาจจะเป็นทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ สัมพันธภาพที่ดี เป็นความสัมพันธ์ที่มีความรักใคร่กลมเกลียวกันในครอบครัวก่อให้เกิดความผูกพัน ขอมอบ ฟังความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนสัมพันธภาพที่ไม่ดีเป็นความสัมพันธ์ที่มีความขัดแย้งต่อกัน ไม่มีความห่วงใยรักใคร่กลมเกลียวกัน

2) อุไรรัตน์ แก้วไกรสร (2553: 16) ได้กล่าวถึงความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัวว่าหมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว เริ่มต้นจากความรักความอบอุ่นของสามีภรรยาที่มีต่อกัน เมื่อมีลูกสัมพันธภาพนั้นจะขยายไปสู่ลูกเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องผูกพัน เอื้ออาทรต่อกัน ใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันถ้าเป็นสัมพันธภาพที่ดีก็จะก่อให้เกิดผลดีต่อครอบครัว ทำให้ครอบครัวมีความสุขราบรื่น แต่ถ้าเป็นสัมพันธภาพที่ขัดแย้งก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

3) พรรณา กาญจนนา (2548: 28-29) ให้ความหมายสัมพันธภาพในครอบครัวว่า หมายถึงการที่บุคคลสามารถสร้างสัมพันธภาพ ความเกี่ยวข้อง ความผูกพัน รักใคร่ ความสนิทสนมกลมเกลียว ความคุ้นเคยใกล้ชิดกันในครอบครัว โดยผู้วิจัยแบ่งความสัมพันธ์ เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

(1) *ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ของวัยรุ่น* หมายถึง การที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกัน โดยแสดงความรัก ความเข้าใจ และความเห็นใจกัน ให้ความไว้วางใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน มีการพักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน มีการร่วมกันรับผิดชอบ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัว มีการดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

(2) *ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก* หมายถึง การที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก โดยให้ความรัก ความห่วงใย ความคุ้นเคย ใกล้ชิดสนิทสนม ความเมตตาด้วยการพุดจาสุภาพอ่อนโยน ไม่ใช้วาจาหยาบคายหรือบุกรุก โขกให้เกิดความหวาดกลัว อับอาย หรือเจ็บช้ำน้ำใจ ให้เหตุผลในการลงโทษ ให้ความยุติธรรมในการดูแล ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ยอมรับในความคิดเห็นของลูก ให้ความไว้วางใจ ให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ภายในบ้าน

(3) *ความสัมพันธ์ระหว่างลูกกับพ่อแม่* หมายถึง การที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่ โดยแสดงความเคารพเชื่อฟัง ไม่แสดงกริยาก้าวร้าว ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน รู้จักประหยัดและอดออม ไม่ประพฤติตนพาลเกร หรือเป็นนักเลงอันธพาล ช่วยเหลืองานบ้านเท่าที่จะทำได้ ดูแลพ่อแม่เมื่อท่านเจ็บป่วย

4) *อัยย์ฉญา อยวัฒน์จิกร (2551 : 13)* ได้ให้ความหมายของสัมพันธภาพในครอบครัว ว่าหมายถึงลักษณะพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่ร่วมกันแสดงออกในด้านความรัก ความเอื้ออาทร การเอาใจใส่ ดูแล และแสดงการเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ทำกิจกรรมร่วมกันทั้งภายในครัวเรือน และนอกครัวเรือน การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหรือตัดสินใจในเรื่องสำคัญของครอบครัว อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและแก้ปัญหาขัดแย้งด้วยเหตุผล

5) *รัฐพร ปุณฺณนรินทร์ (2547: 19)* ได้กล่าวถึงสัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัว มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในเรื่องการแสดงบทบาท ความผูกพันและการสนับสนุนของบุคคลในครอบครัวและลักษณะการเลี้ยงดูของบิดามารดา มารดาและผู้ปกครอง

6) *มิราโด และดั๊ก (Milardo and Duck 2000: 176-178)* กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว 2 คนขึ้นไปที่มีความผูกพัน ใกล้ชิด ความเชื่อ ทศนคติ ประสบการณ์ทางสังคมและชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกมีความสัมพันธ์กันทุกคน

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่มีความผูกพันรักใคร่ ห่วงใย ดูแลเอาใจใส่ มีความรัก ความเข้าใจ สนทนาพูดคุย ปรึกษาหารือ มีการพบปะสังสรรค์ของสมาชิกในครอบครัวและใช้เวลาในการทำ

กิจกรรมที่มีประโยชน์ร่วมกัน ระหว่างบิดามารดา บุตรกับบิดา บุตรกับมารดา พี่กับน้องและระหว่างสมาชิกในครอบครัว ที่พึงมีต่อกัน

2.3.2 ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว

1) อมราวดี ณ อุบล (2545 : 68-69) กล่าวถึงลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว ด้านต่างๆ ดังนี้

(1) การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่ลูกได้ทำกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

(2) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่างๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เกี่ยวกับทุกข์สุข ความลับในเรื่องต่าง ๆ ของพ่อแม่เช่น ปัญหาทางการเงิน ปัญหาเรื่องงาน

(3) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่บุตรได้มีส่วนร่วมกับบิดามารดาในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ภายในบ้านเช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

(4) การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำ ความคิดเห็นของลูก เช่นการไม่ปฏิเสธข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น หรือการกระทำต่าง ๆ ของบุตร

(5) ความรัก ความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมแสดงถึงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อบุตร เช่น การช่วยคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก

(6) ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจในตัวลูกว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

(7) การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมของเพื่อน ๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกไปมีกิจกรรมกับเพื่อน ๆ โดยที่ไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรค หรือแสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจในการไปร่วมกิจกรรม

(8) การที่บุตรยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรมต่าง ๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทักษะคิด และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี

(9) *ความรัก ความเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่* หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ซึ่งเป็นการแสดงถึง ความรัก ความเคารพพ่อแม่โดยการเชื่อฟังพ่อแม่ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

(10) *การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป* หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการกำหนดหรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

(11) *การไม่เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป* หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใด ๆ ที่สื่อถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่นการลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยึดหยุ่นกับระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงความพร้อม

(12) *การไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป* หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกอย่างไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หรือไม่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เสมือนหนึ่งลูกไม่มีความสามารถในการดูแลตนเองได้ หรือเหมือนลูกเป็นเด็กเล็ก ๆ

(13) *การที่พ่อแม่คอยย้ำเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป* หมายถึง พ่อแม่ไม่คอยย้ำเตือน หรือรบเร้าให้บุตรให้ได้รับความสำเร็จในการทำงานมากเกินไป เช่น ไม่เคียดเคี้ยวให้ลูกกระทำการต่าง ๆ มากเกินไป

(14) *การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ* หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและคำพูด

(15) *ความกลมเกลียวของพ่อแม่* หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในลักษณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

2) *สมพงษ์ ชนัญญา (2540 : 195-197,295)* กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของสัมพันธภาพที่สำคัญที่สุดในครอบครัว คือการที่สามี ภรรยา มีความรัก ความเข้าใจกัน มีความพยายามในการปรับตัวเข้าหากัน ช่วยเหลือเกื้อกูล รับผิดชอบครอบครัว ร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว ย่อมทำให้ครอบครัวดำเนินไปราบรื่นและมีความสุข สมาชิกย่อมมีความสุขไปด้วย บุตรที่ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวจะมีความมั่นคงทางจิตใจทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นคง ยึดมั่นในความดี พร้อมเรียนรู้ใฝ่หาประสบการณ์ และทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ในเชิงสร้างสรรค์ ในทางตรงข้ามสามีภรรยาที่มีสัมพันธภาพไม่ดีต่อกัน ทะเลาะเบาะแว้ง ขาดการเห็นอกเห็นใจไม่รับผิดชอบครอบครัว อาจทำให้ครอบครัวล่มสลายหรือ ขาดความรัก ความอบอุ่น และขาดความสงบสุข ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวมีหลายลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

(1) *สัมพันธภาพระหว่างสามี ภรรยา* สามีภรรยาเป็นจุดเริ่มต้นของสัมพันธภาพที่สำคัญที่สุดในครอบครัว เพราะถ้าสามีภรรยามีความรักใคร่เข้าใจซึ่งกันและกันปรับตัวเข้าหากัน ร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รับผิดชอบและแก้ปัญหาาร่วมกัน ย่อมทำให้ครอบครัวราบรื่นมั่นคง สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวพลอยมีความสุขด้วยโดยเฉพาะบุตร ในทางตรงข้ามถ้าสามีภรรยามีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน ไม่มีความรักใคร่ปรองดองกัน ขาดความรักความเข้าใจกัน ไม่มีความรับผิดชอบร่วมกันย่อมทำให้เกิดความขัดแย้งกันอยู่เสมอ อันอาจทำให้ครอบครัวต้องแตกสลายลง หรืออาจทำให้ครอบครัวขาดความสุข โดยเฉพาะบุตรเมื่อประสบกับสภาพการณ์ของความขัดแย้งเสมอ ย่อมกระทบกระเทือนจิตใจมาก

(2) *สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา และบุตร* ความสัมพันธ์นี้มาจากพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เมื่อกำเนิดบุตรความสัมพันธ์ในครอบครัวก็เพิ่มขึ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรแน่นแฟ้น บิดามารดาทำตัวเป็นหลักพึ่งพิงได้ มีความรักใคร่ผูกพันดีย่อมส่งผลสะท้อนความรักความผูกพันไปยังบุตรโดยปริยาย

(3) *สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องในครอบครัว* เมื่อบิดามารดาให้กำเนิดบุตรคนที่ 2 และคนต่อๆ มาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องย่อมเกิดขึ้น สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องจะดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ในครอบครัว ประกอบด้วยความสัมพันธ์พื้นฐานและลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา เพราะถ้าบิดามารดามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อบรมเลี้ยงดูบุตรด้วยความรักความเข้าใจมีความยุติธรรมทั้งยังเสริมสร้างความรักใคร่ระหว่างพี่น้องให้ดำเนินไปด้วยดีมีความรักใคร่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่ครอบครัวที่มีบุตรมากกว่าสองคนอาจทำให้บุตรมีความอิจฉาริษยา ทะเลาะกัน บิดามารดาต้องเอาใจใส่ ใช้เหตุผล ใช้ความอดทนในการอบรมเลี้ยงดู เพื่อไม่ให้บุตรเกิดความรู้สึกร้ายที่ไม่ดีต่อกัน

(4) *ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว* คือความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรและสมาชิกทุกคนในครอบครัว ถ้าสัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัวเป็นไปด้วยดี มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ไม่มีความขัดแย้งสมาชิกย่อมมีความสุข ในทางตรงข้ามหากสมาชิกครอบครัวมีการเผชิญหน้า มีความขัดแย้งหรือมีความรุนแรงต่อกันในครอบครัว ก็ย่อมทำให้ครอบครัวขาดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3) *วิภาพร มาพบสุข* (2534: 223-224 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วิบูลย์เศรษฐ์ 2545:263-264) ยังได้กล่าวถึง สัมพันธภาพระหว่าง พ่อ แม่ ลูก ดังนี้

(1) สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา กับลูก ควรมีหลักปฏิบัติดังนี้

สม่ำเสมอ

- ให้ความรัก ความอบอุ่น และมีเมตตากรณากับบุตรอย่าง

อารมณ์ดี มีสติปัญญาดีและมีมารยาทดีงาม

- มีเวลาอยู่กับบุตรและพร้อมที่จะให้คำปรึกษาแก่บุตร
- อบรมเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจและ

ด้าน เช่นการเรียน การประกอบอาชีพ

- บิดามารดาประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตรในทุกๆ

คิด และมีเหตุผล

- อบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย เช่นให้อิสระในการ

ความสามารถเพื่อนำไปประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตที่ดีต่อไป

- ให้การศึกษาและพร้อมสนับสนุนให้บุตรมีความรู้

ที่ดีโดยยึดหลักธรรมต่างๆ

- ชี้แนะและแนะนำให้บุตรมีแนวความคิดในการดำเนินชีวิต

ลงโทษ

- เมื่อบุตรประพฤติไม่เหมาะสม ควรใช้เหตุผลอธิบายก่อน

- มอบทรัพย์สินสมบัติให้แก่บุตรด้วยความยุติธรรม

ดังนี้

(2) สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดามารดา ควรมีหลักปฏิบัติ

● แสดงความกตัญญูกตเวที คือสำนึกในบุญคุณท่านและ
ตอบแทนพระคุณท่านเช่นดูแลท่านยามเจ็บไข้ ช่วยเหลืองานบ้านและเลี้ยงดูท่านยามแก่ชรา

สอนหรือแนะนำ

- แสดงความเคารพเชื่อฟัง เมื่อบิดามารดาให้คำอบรมสั่ง

ภาระของบิดามารดาเช่นช่วยด้านการประกอบอาชีพของครอบครัว

- ช่วยเหลืองานบ้านตามความเหมาะสม เพื่อเป็นการแบ่งเบา

ทรัพย์ที่หามาได้ด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีฐานะมั่นคงในอนาคต

- รู้จักประหยัดและเก็บออมทรัพย์ของบิดามารดา รวมทั้ง

● เลียนแบบตัวอย่างที่ดีงามของบุคคลในสังคม เพื่อการ
ดำรงชีวิตที่ดีงามของตนเองและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล

- แสดงกิริยามารยาทดีงาม เป็นลูกที่ดีของบิดามารดา
- ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
- รักษาทรัพย์สินสมบัติของบิดามารดาที่มอบให้

(3) สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง ควรมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

ภัสสร ลิมานนท์และคนอื่น ๆ (2538 :61-62 อ้างถึงใน สุวัฒนา วิบูลย์เศรษฐ์ 2545: 264-265) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องดังนี้ หากพี่น้องอยู่ใกล้กันหรืออยู่ในละแวกเดียวกันพี่น้องก็จะมีการ ไปมาหาสู่เป็นประจำ และมีการติดต่อกับพี่น้องที่สนิทที่สุดที่อยู่ ที่อื่นที่ห่างไกลกันนาน ๆ ครั้ง และติดต่อกันบ่อยครั้งกับพี่น้องที่อยู่ห่างไกลออกไป

(4) สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว ควรมีหลักปฏิบัติ

ดังนี้

ศรีเรื่อน แก้วกังวาน (2544:116-397) กล่าวถึง สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวสรุปได้ดังนี้ การดำเนินชีวิตแต่ละครอบครัวจะดำเนินตามความเชื่อทัศนคติและค่านิยมของแต่ละครอบครัวซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบ ด้านชีวภาพ จิตวิทยา จิตวิญญาณ ความผูกพันของสมาชิกที่แสดงออก เช่นความมีไมตรีจิต หรือการไว้ใจ ขาดการเอื้ออาทร จะมีผลกับสัมพันธภาพระหว่างตัวเขากับผู้อื่นและสมาชิกทุกคนในครอบครัว เช่นพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู

พิไลพรรณ มะนะสุทธิ (2544:22 อ้างถึงในอมรพรรณ ลิวติงษ์ 2547: 16) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา ลูกพี่ลูกน้องตลอดจนเขยสะใภ้ ซึ่งเมื่อจำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้นความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกันในครอบครัวก็ย่อมจะแตกต่างกันมาก นอกจากนี้นับบทบาทของแต่ละคนก็จะเพิ่มมากขึ้น เช่นนอกจากจะเป็นบุตรของบิดามารดา เป็นน้องของพี่เป็นพี่ของน้องแล้วยังเป็นหลานของลุงป้า น้า อา ตายาย เช่นกัน ซึ่งลักษณะของความสัมพันธ์ของสมาชิกดังกล่าวเป็นไปได้ด้วยความขัดแย้งในครอบครัวก็จะไม่เกิดขึ้นหรือถ้าเกิดขึ้นก็จะเป็นไม่มีความรุนแรงเหมือนกับสมาชิกในครอบครัวที่ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ลามานา และไรด์แมน(Lamana and Diedmann 1991:74 อ้างถึงในอมรพรรณ ลิวติงษ์ 2547: 24) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัวว่ารูปแบบของสมาชิกในครอบครัวต้องไวต่อความรู้สึกเมื่อสมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่งเจอเหตุการณ์อะไรก็ตามสมาชิกทุกคนในครอบครัวต้องรู้สึกกระทบกระเทือนจิตใจไปด้วย เช่นในกรณีของวัยรุ่นประพฤติตัวไม่ดีในโรงเรียนทุกคนในครอบครัวจะรู้สึกเป็นปัญหาของครอบครัว เพราะ ตัวพ่อแม่จะเป็นคนดูแลความประพฤติของวัยรุ่นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นที่เป็นพี่หรือน้อง จะส่งผลกระทบต่อพี่หรือน้องทางอ้อมโดยการดูแลอย่างพฤติกรรมของพี่หรือน้องที่

ประพจน์ตัวอย่างไรและพ่อแม่ประพจน์ตัวอย่างไร โดยจะทำให้ผู้ที่สังเกตพฤติกรรมเปลี่ยนไปซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัตที่มีเหตุและปัจจัยของสัมพันธภาพทางสังคมในที่นี้คือครอบครัว

2.3.3 การสร้างมนุษยสัมพันธ์

วิภาพร มาพบสุข (2543:225 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วิบูลย์เศรษฐ์ 2545:262-263) ได้กล่าวถึงการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวดังนี้

1) มนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสามีกับภรรยา ควรมีหลักปฏิบัติดังนี้

(1) ทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว เช่น การหารายได้มาจุนเจือครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูบุตร และการคุ้มครองดูแลคนในครอบครัวให้ปลอดภัย เป็นต้น

(2) ยกย่องให้เกียรติ ไม่ดูถูกเหยียดหยามภรรยา

(3) มีความซื่อสัตย์ต่อภรรยา ไม่แอบปันใจให้หญิงอื่น

(4) ดูแลเอาใจใส่และให้ความอนุเคราะห์ญาติของฝ่ายภรรยาตามสมควร และไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามญาติภรรยา

(5) มอบความเป็นใหญ่ในบ้านให้ภรรยา เช่นการมอบสิทธิในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ในบ้าน

(6) แสดงความรัก ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจภรรยา อาจจะแสดงออกทางคำพูด การกระทำ เช่นการช่วยเหลืองานบ้าน การให้ของขวัญ เป็นต้น

(7) ให้ความสำคัญและให้เกียรติภรรยา โดยการถนอมน้ำใจ การมีเมตตาจิตต่อกันและพร้อมที่จะให้อภัยเมื่อภรรยาทำผิดพลาด

2) มนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างภรรยา กับสามี ควรมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

(1) รับผิดชอบหน้าที่ความรับผิดชอบ เช่น ทำหน้าที่ดูแลสามี อบรมเลี้ยงดูบุตรให้เป็นคนดี และดูแลบ้านให้อยู่ในสภาพสะอาดเรียบร้อย

(2) ยกย่องให้เกียรติสามี เช่น พุดจาสุภาพอ่อนหวานกับสามี การพูดคุยยกย่องสามีต่อหน้าผู้อื่น เป็นต้น

(3) มีความซื่อสัตย์ต่อสามี

(4) ไม่แสดงความหึงหวงสามีจนเกินไป

(5) ไม่แสดงความก้าวร้าวทั้งคำพูดและการกระทำกับสามี

(6) มีเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ

(7) ไม่ก้าวก่ายหน้าที่ของสามี

(8) ดูแลเอาใจใส่และให้ความอนุเคราะห์แก่ญาติของสามีตามความเหมาะสม

(9) แสดงความเห็นใจและเข้าใจสามี

(10) รักษาทรัพย์และดูแลทรัพย์ของครอบครัวด้วยความไม่

ประมาท

จากการศึกษา ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว สรุปได้ว่า ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวประกอบด้วย 4 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะสัมพันธภาพระหว่างสามีกับภรรยา หมายถึง การที่สามีกับภรรยาปฏิบัติต่อกันด้วยความรักใคร่ ห่วงใย เอื้ออาทร ให้เกียรติและมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ร่วมกันประกอบสัมมาอาชีพ ผจญปัญหาและแก้ปัญหาาร่วมกัน มีสุขร่วมสุข มีทุกข์ร่วมทุกข์

2. ลักษณะสัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่กับลูก หมายถึง การที่พ่อแม่ให้ความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรให้การอบรมบ่มนิสัย ส่งเสริมและให้การศึกษากับบุตร มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ใช้การสื่อสารด้วยภาษาท่าทางที่เป็นมิตรหาเงินให้ลูกใช้จ่ายตามควรแก่ฐานะ และมีกิจกรรมสันตนาการ ร่วมกัน

3. ลักษณะสัมพันธภาพระหว่างลูกกับพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่ด้วยความเคารพนับถือยำเกรงเชื่อฟังคำสั่งสอน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีพูดจาด้วยถ้อยคำสุภาพไพเราะ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ดูแลทรัพย์สินของพ่อแม่และใช้จ่ายประหยัด ช่วยแบ่งเบาภาระงานบ้านตามกำลังและความสามารถ ด้วยความเต็มใจและดูแลพ่อแม่เมื่อเจ็บป่วย

4. ลักษณะสัมพันธภาพระหว่างพี่กับน้อง หมายถึง การที่พี่น้องรักใคร่กลมเกลียว เอื้ออาทร ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันไม่อิจฉาเบียดเบียนกัน ยินดีเมื่อพี่น้องประสบความสำเร็จสามารถเป็นที่พึงพิง และให้คำปรึกษาได้

5. ลักษณะสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัวทุกคน รักใคร่กลมเกลียว เอื้ออาทร ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันไม่อิจฉาเบียดเบียนกัน ยินดีเมื่อสมาชิกในครอบครัวทุกคน ประสบความสำเร็จสามารถเป็นที่พึ่งพิง และให้คำปรึกษาได้

3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

3.1 ความหมายพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

คำว่าเด็กและเยาวชน มีพฤติกรรมกระทำผิดตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน และตามประมวลกฎหมายอาญา สรุปได้ดังนี้

3.1.1 พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และ ความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

3.1.2 กระจ่าง อรรถาธิบาย (2550 : 15) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่ากิจกรรมที่มนุษย์แสดงออกทั้งหมดอาจจะมองเห็นได้ง่าย เช่น การเดิน การพูด การเขียน และสิ่งที่มองเห็นได้ยาก หรือมองไม่เห็น เช่น การฟัง การจำและการคิดหาเหตุผล

3.1.3 ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2544 : 18) ให้ความหมายพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึงการกระทำหรือกิจกรรมของอินทรีย์ทั้งที่สังเกตได้ง่ายเช่น การนั่ง การเล่น การพูด การยกมือ หรือส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้เช่น การคิด การจำ การรับรู้และความรู้สึก

3.1.4 ปาจริย หละดำ (2550: 21) ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรม ไว้ดังนี้

- 1) **พฤติกรรมภายนอก** คือ พฤติกรรมที่มองเห็นได้ด้วยตา เช่น การกระทำ การพูด การเดิน การวิ่ง ซึ่งเป็นลักษณะอาการที่แสดงออกมาให้เห็นและสามารถวัดได้
- 2) **พฤติกรรมภายใน** คือ พฤติกรรมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา จะอยู่ภายในจิตใจ เช่น การคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะ เป็นพฤติกรรมที่มองไม่เห็น แต่วัดได้โดยใช้เครื่องมือหรือวิธีการศึกษา

3.1.5 เบ็ญจรัตน์ จริยธาราสีทธิ (2551: 6) การกระทำผิด หมายถึง ลักษณะทางเนื้อหาของการกระทำ ซึ่งกฎหมายเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรและเป็นการกระทำที่ควรลงโทษ

3.1.6 ผดุง อารยะวิญญู (2542: 3) ให้ความหมาย พฤติกรรมเด็กกระทำผิดว่าเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมขัดกับสังคม สังคมไม่ยอมรับ ประพฤติตนในทิศทางที่ตรงข้ามกรอบวัฒนธรรม อุดมคติของสังคม เช่นกลุ่มเด็กเกเร เป็นขูอาชญากร

3.1.7 อุไรรัตน์ กำแพงพันธ์ (2551: 51) พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น หมายถึง เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่ขัดกับสังคม เช่น ฝ่าฝืนกฎระเบียบอันดีงาม ศีลธรรม บรรทัดฐานของสังคม ซึ่งกฎหมายระบุว่าเป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา

ดังนั้น พฤติกรรมการกระทำผิด หมายถึง ลักษณะการกระทำต่างๆ ของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมขัดกับสังคม อันเป็นเหตุนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายอาญา อาทิ ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย พยายามฆ่า ข่มขืน กระทำชำเรา กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด (พ.ศ.2522) กระทำผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ. 2490 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 7 พ.ศ.2545)และถูกจับกุมดำเนินคดี

3.2 สาเหตุพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

สาเหตุพฤติกรรมกรรมการกระทำผิด ทฤษฎีที่สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมี ดังต่อไปนี้

3.2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ทฤษฎีนี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ซึ่งฟรอยด์ เชื่อว่า บุคลิกภาพของบุคคลมีพื้นฐานมาจากส่วนประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ อิด (Id) อีโก้ (Ego) ซุปเปอร์อีโก้ (Super Ego) พัฒนาการพฤติกรรมของบุคคลตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ถือว่า ซุปเปอร์อีโก้เป็นส่วนสำคัญ เพราะซุปเปอร์อีโก้ เป็นส่วนของมโนธรรม ถือหลักประพฤติปฏิบัติอันเป็นที่นิยมกันในสังคมหนึ่ง ๆ เป็นส่วนที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม มิได้ติดตัวมาแต่กำเนิด ซุปเปอร์อีโก้จะเข้ามามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเห็นได้ชัดเมื่ออายุประมาณ 5 ขวบ เป็นลักษณะที่เริ่มสนใจในอุดมคติ (Idea) เริ่มคิดว่าสิ่งไหนดีหรือไม่ดีตามความเข้าใจของตนและจะเริ่มการเลียนแบบ (Identification) มากขึ้น เช่น เลียนแบบบิดามารดาหรือบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัวของเด็ก ตลอดจนสังคมภายนอก การเลียนแบบนี้เป็นพื้นฐานของการใฝ่ดี รู้สึกผิดชอบชั่วดี และเป็นการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้อยู่ในขอบข่ายของปทัสถานทางสังคมเมื่อโตขึ้น

3.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ทฤษฎีนี้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of Reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of Association) มาใช้อธิบายวิธีการ และขบวนการที่บุคคลได้รับจากสังคม สิ่งแวดล้อมทางสังคม หรือวัฒนธรรมว่าเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขทางสังคมให้กับเด็กนับแต่เกิดพ่อแม่จะเป็นผู้สอนให้เด็กทราบถึงแนวปฏิบัติตนในสังคม การแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งถูกกับสิ่งที่ผิด ดีหรือเลว โดยใช้สิ่งเสริมแรงทางคำพูด เห็นได้ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นความงอกงามของพฤติกรรมและอารมณ์จากการปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์ของสังคมโดยมีแรงขับพื้นฐานมาจากความต้องการทางชีววิทยา การแสวงหารางวัล ตลอดจนการหลีกเลี่ยงการถูกสังคมลงโทษ ด้วยเหตุนี้ แม้ว่ามนุษย์เราจะไม่มีการจริยธรรมหรือความต้องการมาตรฐานทางจริยธรรมมาตั้งแต่เกิดก็ตาม เมื่อโตขึ้นจะมีปทัสถาน (Norms) ของจริยธรรม และพฤติกรรมไปตามกระบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคม (เอกทแก้ว เดชดำรง 2538 : 14-15) อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นเกิดจากการเรียนรู้จากผลที่ตอบสนองต่อการกระทำของบุคคลนั้น โดยตรงและการเรียนรู้จากตัวแบบคือสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นภายหลังการกระทำของบุคคลอื่น (ค้นคืนวันที่ 26 สิงหาคม 2555 เวลา 08.45 น. แบนดูรา, Bandura :27 อ้างถึงใน <http://rearch.dusit.ac.th/menu/abstract/>)

พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยมีสาเหตุมาจากตัวเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดเอง ซึ่งมีผู้ศึกษาและกล่าวถึงไว้ดังนี้

สุชา จันท์เอม (2533: 14 อ้างถึงในวาทีณี จันท์เจริญ 2544:12) พบว่าพฤติกรรม การกระทำผิดเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน ได้แก่ ความผิดปกติของร่างกาย จิตใจ อันเนื่องมาจาก สภาพความเจ็บป่วย ความพิการหรือกรรมพันธุ์ ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ความด้อยทางสติปัญญาซึ่งใน แต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปทำให้ไม่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคมได้ บางครั้ง มีแรงผลักดันของสัญชาตญาณ ประกอบกับเด็กและเยาวชนยังเป็นวัยที่ยังไม่บรรลุวุฒิภาวะทาง อารมณ์จึงอาจขาดความขี้คิด และขาดความสามารถที่จะต่อต้านไม่ให้เกิดการกระทำที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการกระทำผิดขึ้นได้

วาทีณี จันท์เจริญ (2544: 12) กล่าวถึงพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและ เยาวชน ว่าเป็นปัญหาสังคมที่มีความรุนแรง และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างรีบด่วน การเข้าใจถึง สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจึงต้องศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ ของสังคมที่มีต่อ พัฒนาการด้านบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความเชื่อต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนร่วมด้วย การกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนบางคนอาจมาจากสาเหตุเดียว ในขณะที่บางคนอาจมีหลายสาเหตุ ประกอบกัน แต่ในทางวิชาการมองสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนออกเป็น 3 ด้าน คือ

1) *ด้านกฎหมาย* นักกฎหมายมองว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้นเกิดจาก ความเขย่าวมัย รู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือถูกหลอกลวง ซึ่งไม่ถือเป็นการกระทำผิดในทางอาญา แต่ถือ เป็นเพียงพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2) *ด้านสังคมวิทยา* นักสังคมวิทยามองว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเพราะได้ แบบอย่างความประพฤติที่ไม่ดีจากบุคคลรอบข้าง เมื่อเด็กและเยาวชนยังขาดความหนักแน่นทาง จิตใจจึงถูกรอบงำ ชักจูงได้ง่ายทำให้พฤติกรรมเด็กและเยาวชนประพฤติผิดไปจากบรรทัดฐาน ของสังคมและกลายเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมายในที่สุด

3) *ด้านจิตวิทยา* นักจิตวิทยาเห็นการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนว่าเกิดจาก ความผิดปกติของร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้อารมณ์ของบุคคลแปรปรวน ขาดความ ยับยั้งชั่งใจ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ มีพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมและคนรอบข้างและ กระทำความผิดได้ง่ายจนนำไปสู่การกระทำที่รุนแรงได้

เพาเวอร์สและวิทเมอร์ (Power E. and Witmer H.,1951: 180) กล่าวถึงสาเหตุการ กระทำความผิดของเด็ก ซึ่งต้องพิจารณาจากเกณฑ์ 3 ประการดังนี้

- 1) ความหนักเบาของความผิด หรือความร้ายแรงของการกระทำ
- 2) ความถี่ของการกระทำ บ่อยครั้งแค่ไหน
- 3) ทักษะของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่มีต่อสังคม หรือผู้มีสิทธิอำนาจตามกฎหมายจากเกณฑ์ทั้ง 3 ประการนี้เขาได้แบ่งเด็กที่กระทำผิดออกเป็น 5 กลุ่ม คือ เกรที่สูงสุด เกรธรรมดา เกรเป็นบางโอกาส ไม่ค่อยเกร และเกรน้อยที่สุด

ทั้งนี้ยังมีนักวิชาการสมัยก่อนยังได้พยายามศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่น และตั้งทฤษฎีขึ้นมาเพื่ออธิบายว่า สาเหตุของการกระทำผิดนั้นอยู่ที่ปัจจัยอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว (Single factor theory) เช่นบ้างก็เชื่อถึงแวดล้อมตามธรรมชาติ บ้างก็เชื่อความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ บ้างก็เชื่อว่าความยากจนหรือสถานะเศรษฐกิจเป็นสาเหตุของการกระทำผิด เหล่านี้เป็นต้น ครั้นเมื่อวิชาแขนงสังคมศาสตร์เจริญก้าวหน้ามากขึ้น จึงได้พบความจริงว่า สาเหตุของการกระทำผิดนั้นมิได้มีสาเหตุมาจากปัจจัยประการใดประการหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว แม้กระทั่งการกระทำผิดอย่างเดียวหรือประเภทเดียวก็อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการที่แตกต่างกันได้ อย่างไรก็ดีได้มีผู้พยายามศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดและได้สร้างทฤษฎีของตนขึ้นมา เช่น

ทฤษฎีว่าด้วยลักษณะของบุคคล(Personal Traits) หรือองค์ประกอบในตัวบุคคล (Individual make - up) ที่บกพร่องไม่สมประกอบ ทฤษฎีนี้กล่าวว่าลักษณะทางร่างกายดี ลักษณะเว้นแต่สิ่งเหล่านี้แปรปรวนหรือบกพร่อง หรือพิการ

ทฤษฎีว่าด้วยสาเหตุทางจิต (Psychogenic Theory) เออร์วิง คอฟแมน (Irving Kaufman) ผู้พิพากษาในเมืองบอสตัน (Baker Guidance center) กล่าวว่าจากประสบการณ์เด็กที่กระทำผิด พบว่ามาจาก ความรู้สึกทางด้านจิตใจและนิสัยใจคอของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ โดยสรุปว่า

- 1) ขาดการอบรมจากพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ตายหรือมีสภาพบ้านแตก หรือไม่อบรมลูกเพียงพอ จึงทำให้จิตใจของเด็กแข็งกระด้าง
- 2) มีพัฒนาการทางเพศ ทำให้รู้สึกไม่สบายใจหรือเกิดเป็นทุกข์
- 3) มีความเห็นแก่ตัวจึงเกิดเป็นทุกข์ (ค้นคืนวันที่ 22 สิงหาคม 2554 จาก

<http://mhtml.203.172.163.147./stu/23192/ children 4.html/>)

อฉนพ ชูบำรุง (2527: 98-99) และสมาน ศรีโกศล (2544 : 32-33) กล่าวถึงทฤษฎีของ Sutherland ว่าคนกระทำผิดเพราะเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคย เป็นเวลานาน จนมองเห็นสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ซึ่งสาเหตุของการกระทำผิด อาจพิจารณาได้ดังนี้ คือ

1) สาเหตุด้านตัวเด็กและเยาวชน

- (1) วัยรุ่นมีความอยากรู้ อยากเห็นอยากทดลองในสิ่งที่ไม่ควร
- (2) เด็กและเยาวชนมีความวิตกกังวล ว่าเหว่ ซึ่งสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ ด้านร่างกาย จึงหันมาหาคำปรึกษาจากกลุ่มเพื่อน
- (3) เด็กและเยาวชนต้องการความอบอุ่น ความรักจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองหากไม่ได้ก็เป็นความผิดหวังที่ร้ายแรง กระทบกระเทือนต่อสภาพจิตใจเป็นอย่างมาก

2) สาเหตุด้านสภาพครอบครัว

- (1) การแตกแยก การหย่าร้างหรือการตายของบิดามารดา
- (2) บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่เอาใจใส่บุตรหลานหรือเด็กในอุปการะ เด็กและเยาวชนขาดความอบอุ่น ขาดผู้ให้คำปรึกษา
- (3) บิดามารดารักและตามใจมากเกินไป ขาดเหตุผลแนะนำให้บุตรปฏิบัติตาม
- (4) บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดความรับผิดชอบ ไม่เป็นตัวอย่างที่ดี ติดอบายมุขต่าง ๆ เช่น เล่นการพนัน ดื่มสุรา คำสารเสพติด เด็กและเยาวชนถือเอาเป็นแบบอย่างปฏิบัติ
- (5) บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดความรู้ทางจิตวิทยา เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน เช่น แสดงความรักในบุตรไม่เท่าเทียมกัน ลงโทษปราศจากเหตุผล

3) สาเหตุด้านโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

- (1) โรงเรียนไม่กวดขันเรื่องวินัย หรือความเคร่งครัดในระเบียบวินัย
- (2) โรงเรียนไม่มีการทำกิจกรรมกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก
- (3) ครูอาจารย์อบรมสั่งสอนด้านศีลธรรม วัฒนธรรม และกฎระเบียบไม่บรรลุผล
- (4) ครู อาจารย์ไม่ติดตามกรณีเด็กที่น่าสงสัยในพฤติกรรมเบี่ยงเบนและขาดการประสานงานกับผู้ปกครอง

4) ด้านสิ่งแวดล้อม

- (1) เพื่อน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กเขาจะขาดเพื่อนไม่ได้ และจะอาศัยเพื่อนปรับความทุกข์ใจ ฉะนั้นเด็กคบเพื่อน ไม่ดีก็ชักพากันทำในสิ่งที่ไม่ดี รวมตัวเป็นกลุ่ม แก๊งค์ เป็นต้น
- (2) ที่บ้าน ที่พักอาศัยหรือสถานศึกษา อยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุขต่าง ๆ เช่น แหล่งการพนัน บาร์ ไนต์คลับ เป็นต้น ผลักดันให้เด็กอยากทดลองหรือปฏิบัติตาม
- (3) สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ เอกสาร นิตยสาร หนังสือลามกอนาจาร ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ยั่วยุเด็กและเยาวชนเลียนแบบ เช่น ภาพยนตร์

อาชญากรรม ฆาตกรรม ฆาตกรรม (สมหวัง คงประเสริฐ, 2551: 22) การเสนอเรื่องทารุณกรรม โทศร้าย กามารมณ์ เป็นต้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนบางคนไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรเป็นเรื่องจริง หรือเรื่องสมมติ จึงจำไปเป็นตัวอย่างในการกระทำผิดกฎหมาย

(4) ตัวอย่างคนใกล้ชิด เช่น บิดา มารดา ประพตติคนเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี เช่น เล่นการพนัน มั่วสุมอยู่กับอบายมุขต่าง ๆ

(5) วัฒนธรรมเด็กและเยาวชนนิยมเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ นิยมวัตถุ หรือสังคมแบบชาติอื่น เช่น การแต่งตัว แฟชั่น ค่านิยมฟุ้งเฟ้อ เป็นต้น

5) ด้านเศรษฐกิจ (สมาน ศรีโกศล 2544: 33) กล่าวถึงทฤษฎีของ Sutherland (1974 : 204) บ้านที่เศรษฐกิจไม่ดีพอหรือมีความกดดันทางเศรษฐกิจ เช่น ไม่มีงานทำ มีความยากจน มารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาดูแลครอบครัว เป็นสาเหตุของการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน

จากการศึกษาสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนสรุปได้ว่า สาเหตุ พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนประกอบด้วย 4 ปัจจัย กล่าวคือ ปัจจัยทางกาย ปัจจัยทางจิต ปัจจัยทางครอบครัว ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

4. ความรู้เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

4.1 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 ให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งเดิมอยู่ภายใต้สำนักปลัดกระทรวงยุติธรรม ต่อมารัฐบาลได้มีการปฏิรูประบบราชการใหม่ โดยได้มีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ขึ้นมีผลทำให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้รับการยกฐานะเป็นกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยให้มีอำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2554 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ซึ่งทั่วประเทศมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 52 แห่งและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 17 แห่ง ซึ่งเป็นองค์กรสุดท้ายในกระบวนการดำเนินคดี คือ ดำเนินการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตามที่ศาลเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษาถึงที่สุดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว

4.1.1 บทบาทหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการดำเนินงานสถานแรกรับ และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2553 ได้กล่าวถึงภารกิจกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และการดำเนินงานสถานแรกรับ ไว้ดังนี้

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีภารกิจเกี่ยวกับการพินิจเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดโดยให้มีการศึกษา การฝึกอาชีพ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และการสงเคราะห์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับสู่ครอบครัวและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) พิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่มีการกระทำผิดส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและชุมชน โดยใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือก กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม และมาตรการอื่น ๆ
- 2) ดำเนินการด้านคดีอาญา คดีครอบครัว กำกับการปกครองและการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูป้องกัน พัฒนา และสงเคราะห์ตลอดจนติดตาม ประเมินผลเด็กและเยาวชน
- 3) การประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการมีส่วนร่วมและสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน
- 4) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนากฎหมายการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน รวมทั้งระบบ รูปแบบวิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับงานคดี และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน
- 5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ความผิด กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก จะควบคุมดูแล 2 ระยะ คือ

1. ระยะแรกรับ คือเด็กที่ถูกจับกุม โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและส่งตัวมาอยู่ในความรับผิดชอบของสถานพินิจ เพื่อรอการส่งฟ้องจากพนักงานอัยการ และรอรับการพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว มี 2 กลุ่ม คือ

1.1 เด็กและเยาวชนที่ได้รับการประกันตัว ซึ่งสามารถกลับไปอยู่กับครอบครัวได้แต่ต้องมารายงานตัวตามกำหนดระยะเวลาแน่ชัด

1.2 เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้รับการประกันตัว จะต้องอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก กำหนด

2. ระยะฟักอบรมภายหลังคำพิพากษา คือเด็กและเยาวชนที่ได้รับคำพิพากษาให้ได้รับการฝึกอบรม ณ ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

4.2 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ได้บัญญัติให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนควบคุมตัวเด็กและเยาวชนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล และในกรณีศาลมีคำสั่งพิพากษาหรือสั่งให้เด็กหรือเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรม ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจึงถูกกำหนดขึ้นเป็นสถานที่รับเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลว่ากระทำผิดและสมควรถูกควบคุมตัวไว้ เพื่อให้การฝึกอบรมตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดและ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และสอดคล้องกับ ปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตามกฎหมายของสหประชาชาติ ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งถูกริตรอนเสรีภาพ

4.2.1 บทบาทหน้าที่ของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

- 1) ควบคุมเด็กหรือเยาวชน ตามคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัวโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และหลักสิทธิมนุษยชน
- 2) เด็กหรือเยาวชนได้รับการฝึกอบรม ตามคำพิพากษาศาล โดยให้เรียนวิชาสามัญหรือวิชาชีพเท่าที่ระยะเวลาอำนวย ทั้งการฝึกและอบรมให้เหมาะสมกับเด็กหรือเยาวชนแต่ละราย
- 3) การบำบัดแก้ไขพฤติกรรมเด็กหรือเยาวชนในเบื้องต้น โดยให้มีการอบรมจริยธรรม ศีลธรรม และสันตนาการ ตามความเหมาะสมเพื่อให้มีทักษะชีวิตที่ดีสามารถออกไปอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข
- 4) การบริหารจัดการ ต้องคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและเยาวชนที่จะนำไปใช้ภายหลัง
- 5) ให้การศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือเพื่อประกอบอาชีพ โดยมุ่งให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ

การดำเนินงานในศูนย์ฝึกและอบรม ภาระหน้าที่สำคัญยิ่งนอกเหนือการควบคุมดูแลเยาวชน ให้เป็นไปตามกฎระเบียบ และสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมาย แล้วยังต้องดูแลส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพกายและจิต ดี เช่น มีที่พักผ่อนนอนหลับ เจ็บป่วยต้องได้รับการรักษา โดยมีพ่อบ้าน แม่บ้านคอยทำหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งมีพยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และครูร่วมให้คำปรึกษา ดูแล ฟื้นฟู เมื่อได้รับการปล่อยตัวศูนย์ฝึกและอบรม มีการติดตามผลการปฏิบัติตัวของเด็กและเยาวชน รวมทั้งปัญหาข้อขัดข้องในการกลับไปดำรงชีวิตในสังคม เพื่อให้

คำแนะนำหรือประสานกับหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบให้การช่วยเหลือต่อไป (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน : <http://www.2.djop.moj.go.th/law/files/01070001.pdf> คืบวันที่ 2 สิงหาคม 2554)

4.2.2 วิสัยทัศน์ (VISION) เป็นผู้นำในการพิทักษ์ผู้เยาว์และคืบเด็กคืบผู้สงคืบ

4.2.3 พันธกิจ (MISSION) ประกอบคืบ

1) ส่งเสริมการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและชุมชน โดยใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การหันเหคืบออกจากกระบวนการยุติธรรมและมาตรการอื่น ๆ

2) ดำเนินการด้านคดีอาญา คดีครอบครัว กำกับการปกครองและการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูป้องกันพัฒนาและสงเคราะห์ ตลอดจนการติดตามและประเมินผล

3) ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์การภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศเพื่อการมีส่วนร่วม และสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมสำหรับคืบและเยาวชน

4) ศึกษาวิเคราะห์วิจัยและพัฒนากฎหมาย การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิคืบและเยาวชน รวมทั้งระบบรูปแบบวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับงานคดีและการปฏิบัติต่อคืบและเยาวชน

5) พัฒนาคืบและระบบบริหารจัดการให้เข้าสู่มาตรฐานการบริหารจัดการภาครัฐ

ศูนย์ฝึกอบรมคืบและเยาวชนในประเทศไทย

คืบกระทำผิดอาญาที่คืบรับคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวอาจคืบรับคำพิพากษา คืบนี้

1. พิกษาปรับ
2. พิกษาปล่อยตัวตามเงื่อนไข เช่นว่ากล่าวตักเตือน คืบประพฤดิ รอกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ
3. พิกษาปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขคืบประพฤดิ เช่นห้ามเที่ยวเตร่ยามวิกาล ห้ามเที่ยวเตร่สถานเรียงรมย์ ให้ทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ฯลฯ โดยมีพนักงานคืบประพฤดิทำหน้าที่ดูแลสอดส่อง
4. พิกษาเอาตัวไว้ฝึกอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองคืบและเยาวชน
5. พิกษาจำคุก

กรณีคืบและเยาวชนถูกศาลพิพากษาให้เข้ารับการศึกษาในสถานฝึกและอบรมนี้ ในประเทศไทยมีศูนย์ฝึกและอบรมคืบและเยาวชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั้งหมด

17 แห่ง เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับเป็นแนวทางแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีสามารถกลับเข้าสู่สังคมและดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข ดังนี้

- 1) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
- 2) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุกดา
- 3) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา
- 4) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี
- 5) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกาญจนาภิเษก
- 6) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายสิรินธร
- 7) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง
- 8) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา
- 9) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 1 จังหวัดระยอง
- 10) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี
- 11) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 3 จังหวัดนครราชสีมา
- 12) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 4 จังหวัดขอนแก่น
- 13) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี
- 14) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 6 จังหวัดนครสวรรค์
- 15) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่
- 16) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 17) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา

(กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก: <http://www2.djop.moj.go.th/static/history.php> คืบวันที่ 2 สิงหาคม 2554)

4.3 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

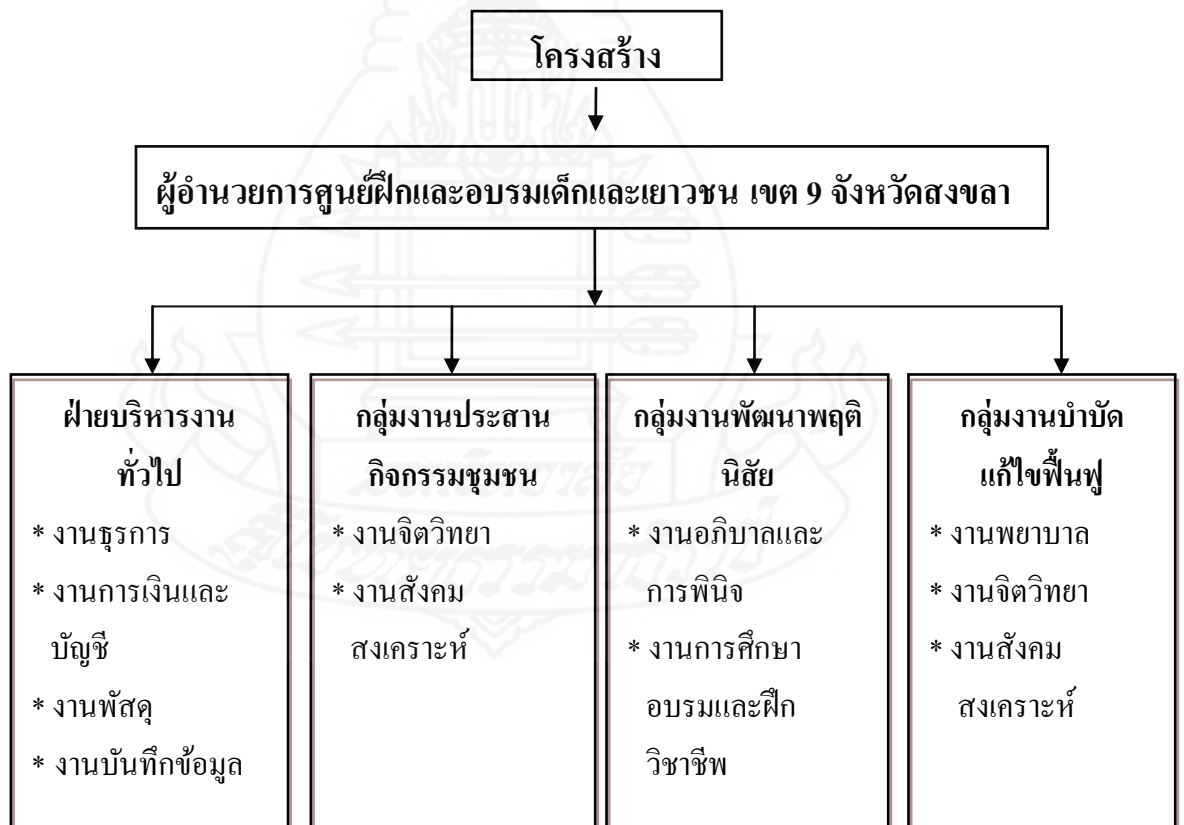
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่บนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นหน่วยงานราชการ สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2524 ในนามสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2546 บทบัญญัติกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 ข้อ 2 (2) มีภารกิจในการบำบัด ดูแลรักษา พัฒนา แก้ไขฟื้นฟู ตลอดจนให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชนซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งศาลอื่นในเขต 9 (7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง มีสงขลา ตรัง พัทลุง สตูล ปัตตานี ยะลา

นราธิวาส) ได้มีคำพิพากษาในฐานความผิดต่างๆ และให้ส่งตัวมารับการฝึกและอบรมระยะหนึ่ง เพื่อให้เกิดความสำนึกและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ถูกที่ควร

4.3.1 โครงสร้าง บทบาทหน้าที่

ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา (ระดับสูง) เป็นผู้บังคับบัญชา มีอำนาจในการกำกับดูแลสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด แทนอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภายในเขตท้องที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดพัทลุง และจังหวัดยะลา

ในส่วนของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ได้จัดโครงสร้างให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ตามบทบาทหน้าที่ ภาระงาน ดังนี้

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

1) การกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบ

ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับตัวไว้ ฝึกอบรมภายใต้การควบคุม อภิบาลดูแล ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วยการจัดศึกษาและยกระดับพัฒนาวิชาสามัญ วิชาชีพ เสริมสร้างจริยธรรม ศิลธรรม วัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น รักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพอนามัย กระบวนการพิเศษทางจิตวิทยาสังคมบำบัด ใช้ระเบียบวินัยแก้ไข ฟื้นฟูพัฒนาสงเคราะห์สมรรถภาพเด็กและเยาวชนกระทำความผิดและที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้การสงเคราะห์และติดตาม ตลอดจนดำเนินการด้านกิจกรรม ชุมชน และประสานความร่วมมือหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน โดยใช้กระบวนการศึกษา วิเคราะห์ การจำแนก และวางแผนการบำบัดให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็น และความสามารถของเด็กหรือเยาวชนเป็นรายบุคคล เพื่อเตรียมการกลับคืนสังคม ดังนั้นเพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จึงได้จัดแบ่งงานออกเป็น 4 งานดังนี้

(1) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่ความรับผิดชอบ เกี่ยวกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป ได้แก่ งานสารบรรณ งานธุรการ รับตัวและจัดทำสมุดประวัติและทะเบียนเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ตรวจสอบอาชั้ดและรายงานยอดเด็กและเยาวชน งานการเงินและบัญชี จัดซื้อจัดจ้าง จัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปี งานพัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ งานการประชุม งานประชาสัมพันธ์ งานอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อราชการและเยี่ยมชมกิจการ การบริหารงานบุคคลเบื้องต้น การรวบรวมและรายงานสถิติข้อมูลต่าง ๆ ประสานงานทั่วไป และจัดเก็บรักษาส่งคืนเอกสารหรือทรัพย์สินและเงินฝากของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัว ดำเนินการเกี่ยวกับคณะกรรมการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

(2) กลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการร่วมจัดทำโครงการและแผน ประสานแผนตามโครงการข้อตกลงความร่วมมือในงานการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก ประสานชุมชนขยายและแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือด้านทรัพยากรและความรู้ทางวิชาการในการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน สนับสนุนให้คำปรึกษาแนะนำด้านเด็กและเยาวชน ครอบครัว รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลแก่ประชาชนทั่วไป หน่วยงานความร่วมมือและองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ปฏิบัติงานเชิง สหวิชาชีพ ด้านกิจกรรมชุมชน และประสานเครือข่ายเพื่อการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่มีปัญหา รุนแรง และที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตลอดจนประเมินติดตามและรายงานผล ประสานความร่วมมือกับชุมชนเพื่อสร้างความพร้อมในการรองรับเด็กและเยาวชนกลับสู่สังคม ร่วมสร้างชุมชนเข้มแข็งกับชุมชนเพื่อส่งเสริมป้องกันและพัฒนาเด็กและเยาวชนมิให้กระทำผิด และปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(3) *กลุ่มงานพัฒนาพฤตินิสัย* มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับอภิบาล และให้คำปรึกษา แนะนำในการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนศึกษาวิเคราะห์ พฤติกรรมเด็กและเยาวชนเพื่อประกอบการจำแนกและติดตามประเมินผลการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดทำรายงานผล ปฏิบัติงานเชิงสหวิชาชีพในการกำหนด แผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เป็นรายบุคคลและการดำเนินการตามแผน ควบคุมดูแลและพัฒนา คุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน ส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ใน ระเบียบวินัย ปลูกฝังศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมอันดีงาม รวมทั้งการรักษาหวงแหนธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เคารพยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบบประชาธิปไตย จัดการศึกษาด้านวิชาสามัญและวิชาชีพ และจัดทำแผนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนและ นวัตกรรมทางการศึกษา รวมทั้งการวัดและประเมินผล จัดทำโครงการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และร่วมจัดกิจกรรมนันทนาการ จัดทำแผนการรักษาความปลอดภัย และเฝ้าระวัง ศึกษา วิเคราะห์ พฤติกรรมเด็กและเยาวชน เพื่อพัฒนาซักซ้อมแผนการรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ติดต่อ ประสานงานเกี่ยวกับการศึกษากับหน่วยงานภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ ได้รับมอบหมาย

(4) *กลุ่มงานบำบัดแก้ไขฟื้นฟู* มีหน้าที่ความรับผิดชอบ เกี่ยวกับ ปฏิบัติงานเชิงสหวิชาชีพในการจำแนก การกำหนดแผนการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู ติดตามประเมิน และสรุปรายงานผลเพื่อปรับแผนให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละราย บำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็ก และเยาวชน ตลอดจนครอบครัว เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติพฤติกรรม และพัฒนาทักษะชีวิต ให้การ รักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ โภชนาการ การดูแลอนามัยและสิ่งแวดล้อมในสถานควบคุม ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการ และให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชน ดำเนินการเกี่ยวกับการขอ ปล่อยตัวเด็กและเยาวชน ได้แก่ ขอปล่อยก่อนกำหนด ขอปล่อยขั้นต่ำ ขอปล่อยปกติ กรณีพิเศษ ลดและขยายระยะเวลาฝึกอบรม การขออนุญาตออกนอกสถานควบคุม การลาเยี่ยมบ้าน ขอย้าย สถานควบคุมและอื่น ๆ ดำเนินการเตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่สังคม ประสานงานกับหน่วยงาน ทั้งภายในภายนอกองค์กร ในการดำเนินการตามแผนบำบัด และการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2) *แผนกลยุทธ์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา*
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ได้ดำเนินงาน โดยใช้วิสัยทัศน์ (VISION) พันธกิจ (MISSION) วัตถุประสงค์ และ เป้าหมาย เป็นเครื่องมือใน การกำหนดทิศทางการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่คาดหวัง ดังนี้

4.3.2 วิสัยทัศน์ (VISION) มุ่งบริหารจัดการอย่างมีมาตรฐาน โดยใช้ระบบครอบครัวนำหน้าร่วมแก้ปัญหาพัฒนาอยู่เสมอเพื่อคืนเด็กและเยาวชนที่ดีสู่สังคม

4.3.3 พันธกิจ (MISSION) มุ่งการมีระเบียบวินัย และความประพฤติที่ถูกต้องให้การเรียนรู้วิชาสามัญ และวิชาชีพตลอดจนกิจกรรมตามอัธยาศัยที่เป็นประโยชน์ ดูแลความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชนโดยคำนึงถึงสิทธิเด็ก เตรียมความพร้อมเพื่อนำเด็กและเยาวชนกลับสู่ครอบครัวและสังคม เผยแพร่สาเหตุแห่งการกระทำผิดและวิธีป้องกัน ดำเนินการตามคำสั่งศาลและนโยบายกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

4.3.4 วัตถุประสงค์ เพื่อนำเยาวชนที่ดีกลับสู่ครอบครัวและสังคมรวมทั้งลดการกระทำผิดซ้ำ เอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน สร้างแบบอย่างที่ดีและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

4.3.5 เป้าหมาย เด็กและเยาวชนซึ่งกระทำผิดและศาลเยาวชนและครอบครัวในเขต 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง มีจังหวัด สงขลา ตรัง พัทลุง ยะลา ปัตตานี ราธิวาส และสตูล พินิจฯ ให้บริการฝึกและอบรม

4.3.6 การดำเนินโครงการตามนโยบายกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องตามนโยบายกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนศูนย์ฯ ได้ดำเนินกิจกรรม ดังนี้

1) **การจัดระบบการเรียนการสอน** ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา งานการศึกษาได้มีการติดต่อประสานงานกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองสงขลา เข้ามาดำเนินการจัดการเรียนการสอนร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยขอจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนชุมชนชื่อว่า “ศูนย์การเรียนฟ้าใหม่วิทยา” จัดให้มีการเรียนการสอนทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ

- **วิชาสามัญ** มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เด็กและเยาวชนซึ่งไม่รู้หนังสือจัดสอนแบบชั้นเรียน ไม่เรียนตามหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง โดยใช้แบบเรียนเพื่อการเรียนรู้หนังสือเพื่อให้สามารถอ่านออกเขียนได้ เด็กและเยาวชนซึ่งอ่านออกเขียนได้แต่ยังไม่จบระดับประถมศึกษา จัดให้เรียนตามหลักสูตรระดับประถมศึกษา เด็กและเยาวชนซึ่งจบระดับประถมศึกษา จัดให้เรียนตามหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เด็กและเยาวชนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จัดให้เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา เด็กและเยาวชนซึ่งจบระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีความประสงค์ศึกษาต่อมีการส่งเสริมให้ศึกษาในระดับอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา) และยังเป็นสนามสอบนักเรียน โท ทรี แก่เด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

● **วิชาชีพ** เด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา อ่านออกเขียนได้ มีความสนใจสมัครเรียนและผ่านการจำแนกเข้าหน่วย วิชาชีพ เพื่อขออนุญาตเปิดสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โดยผ่านศูนย์การเรียนชุมชนไปยัง ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมืองสงขลา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วก็ดำเนินการเรียนการสอน ตั้งแต่วันจันทร์ – วันศุกร์ ประกอบด้วยวิชาชีพช่างยนต์ วิชาชีพช่างไฟฟ้า วิชาชีพช่างไม้ – ก่อสร้าง วิชาชีพดนตรีสากล วิชาชีพช่างตัดผม วิชาชีพช่างเชื่อมโลหะ หน่วยเกษตรและโยธา หน่วยอาหาร ขนม หน่วยตัดเย็บเสื้อผ้าและหน่วยพลศึกษา ส่วนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 (สาขาวิชาช่างเชื่อม) (ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างศูนย์ฝึกและ อบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา กับวิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา) และหลักสูตรการพัฒนา ฝีมือแรงงาน (ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่เด็กและเยาวชนระหว่าง กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

2) **การพัฒนาจิตใจ** มีการจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ เพื่อให้เด็ก และเยาวชนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมเช่นเดียวกับเด็กและเยาวชนในวัยเดียวกัน เช่น วันเด็กและ เยาวชน วันสงกรานต์ วันครอบครัว วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา เข้าพรรษ เทศกาลวันแม่ แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ เป็นต้น

3) **การจัดตั้งสภาเด็ก** เพื่อเป็นตัวแทนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ สงขลา และให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนศูนย์ฝึกฯ คุณสมบัติ เป็นเด็กและ เยาวชนที่อยู่ในระบบชั้น 3, 2, 1 มีความรับผิดชอบ เข้ากับเพื่อนเยาวชนได้ดี และไม่เคยกระทำ ความผิดกรณีร้ายแรง ประกอบกับมีความประพฤติเรียบร้อย

4) **การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู** เด็กและเยาวชนเป้าหมายการดำเนินงาน เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล คุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานควบคุม และพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการ ดำเนินงานของสถานควบคุมด้านการบริการในเรื่องการดูแลสุขภาพความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชน ได้แก่ ด้านการกินอยู่หลับนอน ด้านการศึกษา (วิชาสามัญ วิชาชีพ จริยศึกษา พลศึกษา และ นันทนาการ) การจัดสภาพแวดล้อม การรักษาพยาบาล และการเคลื่อนย้ายเด็กและเยาวชน เพื่อให้ เด็กและเยาวชนมีระเบียบวินัย มีความประพฤติที่ถูกต้องมีความรู้ที่หลากหลายเป็นประโยชน์และ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชน และเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำชุมชน องค์กร กับเด็กและเยาวชน(ฐานข้อมูลศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.1.1 การอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมกระทำผิด

1) ภักวดี ปรีชาประพาฬวงศ์ (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา กับพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชาย ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง คือเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 220 คน พบว่ารูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบยอมตามบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบอิสระอย่างมีขอบเขต มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว

2) เพียงตะวัน อ่อนกำบัง (2553 : บทคัดย่อ) ความสัมพันธ์ภาพระหว่างลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมต่อต้านสังคมและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรูณา บ้านมูทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 263 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมต่อต้านสังคม ตอนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเสพยาบ้า สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้ Chi-square พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับการเสพยาบ้าของวัยรุ่น ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรูณา บ้านมูทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี คือเพศ เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เสพยาบ้า และอาชีพมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเสพยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอายุ การศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสและรายได้ครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเสพยาบ้า พฤติกรรมต่อต้านสังคมกับการเสพยาบ้า พบว่าพฤติกรรมต่อต้านสังคมกับการเสพยาบ้ามีความสัมพันธ์กับการเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการเสพยาบ้า พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้

เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายและการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการเสพยาบ้า

5.1.2 สัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิด

1) จูไรรัตน์ กำแพงพันธ์ (2551 : บทคัดย่อ) ศึกษาการทำหน้าที่ของครอบครัว ความฉลาดทางอารมณ์ และทัศนคติต่อการกระทำผิดของวัยรุ่นชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือวัยรุ่นเพศชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 155 คน อายุระหว่าง 14 – 22 ปี พบว่าวัยรุ่นชายที่มารดามีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกัน และพบว่าการทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการสื่อสาร ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการควบคุมพฤติกรรม มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านบทบาท และด้านการตอบสนองทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ประชากรเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 3 แห่ง คือ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา บ้านมูทิตา และบ้านปรานี แบ่งเป็นชาย 5 คน หญิง 5 คน กลุ่มที่ 2 บิดามารดา หรือผู้ปกครองของกลุ่มประชากร 10 คน กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นครูที่ปรึกษา จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 27 คน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรในการศึกษาทุกคนล้วนมีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าบิดามารดา หรือพี่น้อง ทุกครอบครัวจะมีปัญหา 1 คู่ และยังพบว่าบิดามารดามีปัญหาความสัมพันธ์ทุกครอบครัว โดยส่วนใหญ่เลิกร้างกัน และส่วนใหญ่คู่ที่เลิกร้างกันจะมีคู่สมรสใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาจะส่งผลต่อจิตใจของเด็กและเยาวชนมากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง พบว่าเด็กและเยาวชนชายมักมีปัญหาเกี่ยวกับพี่ ส่วนเด็กและเยาวชนหญิงมักมีปัญหาเกี่ยวกับน้อง ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวพบว่า มีปัญหาขาดความสมดุลในเรื่องการให้ความรักความเอาใจใส่ การให้อิสระภาพแก่สมาชิกและขอบเขตความสัมพันธ์ในการยึดหยุ่นให้สมาชิกเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ที่มีมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ครอบครัวไม่มีเวลาอยู่ร่วมกัน มีความห่างเหินไม่แสดงออกถึงความรู้สึกขาดความเป็นกันเองเปิดเผย สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจเรื่องของคนและกัน ไม่มีการร่วมกิจกรรมแม้ในวันหยุด

พักผ่อน ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวที่พึงประสงค์ พบว่าเด็กและเยาวชนและผู้ปกครองมีความต้องการที่คล้ายคลึงกัน ต้องการให้ครอบครัวมีความสมบูรณ์อบอุ่น มีความรัก ความห่วงใยให้อิสราภาพและมีความยืดหยุ่นในเขตสัมพันธในระดับที่พอเหมาะ สมาชิกมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัว รับฟังความคิดเห็นและเหตุผลซึ่งกันและกัน ให้ความเคารพสิทธิส่วนบุคคล มีความรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน และมีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาในวันหยุดพักผ่อน

3) สุชาดา โลหมาส (2547 :บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงที่กำลังศึกษาระดับ ปวช. โรงเรียนในสังกัดบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 405 คน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ จำนวน 268 คน และโรงเรียนเทคนิค-พาณิชยการรัตนโกสินทร์ จำนวน 137 คน พบว่าการสื่อสารในครอบครัวเชิงบวกที่วัยรุ่นได้รับจากบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) สุวิมล แซ่อึ้ง (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ศึกษาเชิงปริมาณควบคู่เชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือเด็กและเยาวชน ที่ถูกศาลสั่งให้ฝึกและอบรม ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ที่ศาลตัดสินแล้วจำนวน 264 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกเด็กและเยาวชนชาย ในศูนย์ดังกล่าว 5 คน การศึกษาเชิงปริมาณพบว่า ปัจจัยภายนอกด้านการคบเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในระดับปานกลาง ด้านประสพการณ์ความรุนแรงภายในครอบครัว พบว่า ผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุดในครอบครัวคือบิดา และกลัวบิดามารดามากที่สุด ระดับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทำคามผิดและลักษณะความรุนแรงในครอบครัว พบว่า กลุ่มที่มีการกระทำคามผิดแตกต่างกันมีลักษณะความรุนแรงในครอบครัว ด้านการที่พี่น้องมักทะเลาะตบตีกัน และการคิดว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเป็นเรื่องปกตินั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่าเด็กและเยาวชนที่เติบโตมาในครอบครัวที่ให้การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย รวมถึงการเลี้ยงดูในลักษณะอื่นๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่นการเลี้ยงดูให้อิสระ ตามใจ การใช้เงินในการเลี้ยงดู จะมีการกระทำคามผิดในขณะที่อายุยังน้อย และสภาพความรุนแรงในครอบครัวที่พบ คือการทำร้ายร่างกาย จิตใจ และการใช้คำพูด

5) ณภัตสร บุญเพ็ง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ

เยาวชน จังหวัดปทุมธานี ตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ในเขตพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดปทุมธานี หรือศูนย์ฝึกและอบรมที่รับตัวเด็กและเยาวชนหรือผู้ปกครองจำนวน 10 คน พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำมากที่สุด ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่าเป็นเหตุปัจจัยที่ผลักดันในการกระทำผิดครั้งแรกของเด็กและเยาวชน แต่ไม่ได้เป็นสาเหตุหลักในการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

6) *ฉันทน์ พิทักษ์* (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาสาเหตุการทำความผิดในคดีอุจฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย: ศึกษากรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาจากเด็กและเยาวชนชายที่ทำความผิดในคดีอุจฉกรรจ์ซึ่งอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 137 คน พบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนทำความผิดนั้น เนื่องจากไม่ทราบถึงผลร้ายที่จะตามมา (รู้เท่าไม่ถึงการณ์) ทำไปด้วยความคึกคะนอง กล่าวกับผู้เสียหายจะแจ้งความเอาเรื่อง ทำตามเพื่อน และเหยื่อมีส่วนช่วยให้อุจฉกรรจ์ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม คือมาตรการที่ไม่เด็ดขาด ครอบครัว โรงเรียน และสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในคดีอุจฉกรรจ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7) *นพพร ศรีผลัด* (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษากระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าและเงื่อนไขสถานการณ์ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมเสพยาบ้าของเยาวชนหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเขตภาคเหนือตอนบน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Research) ประชากรศึกษา คือ เยาวชนหญิง ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก และเยาวชนเขตภาคเหนือ ตอนบนที่มีประวัติ เคยใช้หรือ ทดลองเสพยาบ้าจำนวน 32 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้การสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าของเยาวชนหญิงมีลักษณะอยู่ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์หลายๆอย่างโยงใยกันคือความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จากการใช้สถานพินิจที่ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะเยาวชนหญิงที่เสพยาบ้าเป็นผู้ที่มารดาเสียชีวิตมากกว่าผู้ที่บิดาเสียชีวิตถึง 2 เท่า

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 *มิสตี้* (Misty Wittenborn, 2002: Abstract) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยใช้รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบอมรินด์ (Baumrind :1971) 3 รูปแบบ คือการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่

กระทำความผิด อายุ 14-20 ปี ทั้งเพศหญิงและชาย เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 63 คน พบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด

5.2.2 วัย อิง (Wai Ting, 2004: Abstract) ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นในประเทศฮ่องกง 3 ประเด็น คือ 1) การแพร่ระบาดของการใช้ยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นอย่างรวดเร็ว 2) ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยาเสพติดกับวัฒนธรรมการเที่ยวกลางคืน 3) ทักษะคิดในการเสพยาเสพติด พบว่าการแพร่ระบาดของการใช้ยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีใช้กลุ่มนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยาเสพติดกับวัฒนธรรมการเที่ยวกลางคืน พบว่าการเที่ยวกลางคืนในสถานเริงรมย์เช่น เช่น ดิสโก้ เชนค ปราร์ดี และคาราโอเกะ มีผลกับการเสพยาเสพติด ส่วนทักษะคิดในการเสพยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นจำนวนมาก มักเสพยาเสพติดเป็นบางครั้งในบางโอกาสที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนๆ แต่ไม่ปรากฏว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้เสพยาเสพติดเป็นประจำและการใช้ยาเสพติดเพื่อความสนุกสนาน ผู้วิจัยได้สรุปการเสพยาเสพติดของวัยรุ่นในฮ่องกงนั้นว่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศทางแถบตะวันตก เช่น ประเทศอังกฤษ โดยในฮ่องกงพบว่าวัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติดจะมาจากครอบครัวที่มีปัญหาและครอบครัวมีฐานะไม่ดี

5.2.3 เอนรี โปดุลทาส (Hanry Podulthase 2012 : Abstract) ศึกษาความสัมพันธ์ของแม่วัยรุ่นและเยาวชนกระทำผิดในรัฐเกระ ประเทศอินเดีย การวิจัยเชิงคุณภาพกลุ่มตัวอย่างเด็กวัยรุ่นชายในรัฐเกระ ประเทศอินเดีย จำนวน 21 คน อายุระหว่าง 14 – 17 ปี โดยแบ่งกลุ่มศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นเด็กชายที่ไม่ได้กระทำความผิด จำนวน 12 คน และเด็กชายที่กระทำความผิด จำนวน 9 คน เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มแรกใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 45 นาที กลุ่มที่ 2 ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 45 นาที พบว่ากลุ่มแรกเด็กชายที่ไม่ได้กระทำความผิด พ่อแม่ ผู้ปกครองมีทักษะและประสบการณ์ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรสูงให้คำแนะนำอย่างถูกวิธี สภาพแวดล้อมในครอบครัวดี ทุกคนมีความสุข มีการทะเลาะวิวาทน้อยมากเนื่องจากใช้วิธีการสื่อสารทางบวกทำให้มีความเข้าใจกัน ส่วนกลุ่มที่ 2 เด็กชายที่กระทำความผิด พบว่าพ่อแม่วางตัวไม่เหมาะสมมีการทะเลาะวิวาททุบตีและตีมีแอลกอฮอล์ การฝึกฝนและปฏิบัติต่อบุตรใช้ความรุนแรงในช่วงวัยเด็ก ขาดทักษะในการอบรมเลี้ยงดูบุตรจึงส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและกระทำผิด

5.2.4 นาซีร์และคณะ (Nasir Rohany, Zamanj Zainah Ahmad, Khairudin Rozaaine and W.S. Wan Shahrazad, 2011 : 155 - 156) ศึกษาการทำหน้าที่สัมพันธ์ภาพของครอบครัว ความภาคภูมิใจในตนเองอัตมโนทัศน์และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน กลุ่ม

ตัวอย่าง 316 คน เพศชาย 164 คน และเพศหญิง 152 คนจากกรมราชทัณฑ์และการฟื้นฟูสมรรถภาพในประเทศมาเลเซีย อายุระหว่าง 12 - 18 ปี ซึ่งมีความคิดทางเพศ อารมณ์ ยาเสพติด โดยใช้แบบสอบถาม กรณีผู้ตอบแบบสอบถามอ่านหนังสือไม่ออกเขียนหนังสือไม่ได้จะมีผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้อ่านให้ฟัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและความสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่ามากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มตัวอย่างมีการกระทำความผิดอย่างรุนแรงซึ่งมีผลมาจากบทบาทหน้าที่ครอบครัว และอัตมโนทัศน์ของตนเอง

5.2.5 แอนิต้า (Anita Shama, 2012 : 773) ศึกษาความสัมพันธ์ของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : บทบาทของครอบครัว และความภาคภูมิใจในตนเอง วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและความภาคภูมิใจในตนเองของผู้กระทำผิดและไม่กระทำผิด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่าง 50 คน ช่วงอายุ 14-16 ปี พบว่าความสัมพันธ์ทางลบมีนัยสำคัญกับลักษณะที่พึงประสงค์ของความนับถือตนเองและปฏิสัมพันธ์สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สำหรับกลุ่มตัวอย่างไม่กระทำความผิดมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญและลักษณะที่พึงประสงค์ของการนับถือตนเองและปฏิสัมพันธ์สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และบทบาทของครอบครัวมีผลกับการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวกับ พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัด สงขลา มีวิธีการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 13 ถึง 19 ปีขึ้นไป ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิดและได้รับการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา จำนวน 408 คน ซึ่งแบ่งตามช่วงอายุและลักษณะความผิด ดังนี้ (ข้อมูล เดือน มีนาคม 2555)

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและประเภทของพฤติกรรมการกระทำความผิด

อายุ	13 - 15 ปี		16 - 18 ปี		19 ปี ขึ้นไป		รวม	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
พฤติกรรมการกระทำผิด								
-กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติด(พ.ศ.2522)	2	-	51	7	10	-	63	7
-ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3	-	60	-	15	-	78	-
-ความผิดเกี่ยวกับเพศ	4	-	44	-	11	-	59	-
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและอื่นๆ	11	-	175	2	13	-	199	2
รวม	20	-	330	9	49	-	399	9

จากตารางที่ 3.1 แสดงประชากร จำนวน 408 คนแยกตามช่วงอายุและความผิดของเด็กและเยาวชน อายุระหว่าง 13 ถึง 19 ปีขึ้นไป ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิดและได้รับการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา พบว่า ประชากรช่วงอายุ 13-15 ปี เป็นเพศชาย จำนวน 20 คน ช่วงอายุ 16-18 ปี เป็นเพศชาย จำนวน 330 คน เพศหญิง จำนวน 9 คน และช่วงอายุ 19 ปีขึ้นไป เป็นเพศชาย จำนวน 49 คน รวมผู้กระทำความผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย จำนวน 399 คน และเพศหญิง จำนวน 9 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กและเยาวชน ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิดและได้รับการฝึกอบรม ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 202 คน ขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากประชากรที่ศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 408 คน ผู้วิจัยคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 สามารถคำนวณสูตรโดยกำหนดให้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ($e = .05$) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (บุญธรรม จิตต่อนันต์ 2540 : 70) ดังนี้

จำนวนประชากรหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการคำนวณสูตรความผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยแทนค่า n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ($e = .05$ หรือร้อยละ 5)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{408}{1 + (408)(.05)^2} \\ &= 202 \end{aligned}$$

ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ 202 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการกระทำความผิด คือ ความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ.2522) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และทรัพย์สินและอื่นๆ และเพศชาย หญิง แล้วนำมาคำนวณสัดส่วนโดยเทียบบัญญัติไตรยางค์ ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุและพฤติกรรมการกระทำผิด

พฤติกรรมการกระทำผิด	จำนวนประชากร(คน)		จำนวนตัวอย่าง(คน)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อายุ 13-15 ปี				
-กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด(พ.ศ. 2522)	4	-	2	-
-ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3	-	1	-
-ความผิดเกี่ยวกับเพศ	4	-	2	-
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและอื่นๆ	11	-	9	-
รวม	22	-	10	-
อายุ 16-18 ปี				
-กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด(พ.ศ. 2522)	51	7	25	3
-ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	60	-	30	-
-ความผิดเกี่ยวกับเพศ	44	-	21	-
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและอื่นๆ	175	2	88	1
รวม	330	9	164	4
อายุ 19 ปีขึ้นไป				
-กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด(พ.ศ. 2522)	10	-	5	-
-ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	15	-	7	-
-ความผิดเกี่ยวกับเพศ	11	-	5	-
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและอื่นๆ	13	-	5	-
รวม	49	-	24	-

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการกระทำผิดแล้ว นำไปทำการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลากโดยเขียนชื่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดแยกตามเพศชาย หญิง ช่วงอายุและการกระทำผิด ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 202 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ฉบับเดียวซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออก 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้อง ลำดับบุตร จำนวนสมาชิก ศาสนา ระดับการศึกษา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของเด็กและเยาวชน และประเภทของการกระทำผิด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) และเติมข้อความ

ตอนที่ 2 แบบการอบรมเลี้ยงดู 5 รูปแบบ คือการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว ผู้วิจัยประยุกต์ใช้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณและคณะ(2528) จำนวนอย่างละ 10 ข้อ รวม 50 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ **ปฏิบัติมากกว่า ร้อยละ 90 ขึ้นไป ปฏิบัติร้อยละ 70 -90 ปฏิบัติร้อยละ 50-69 ปฏิบัติร้อยละ 20-49 ปฏิบัติต่ำกว่า ร้อยละ 20** ในแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม จำนวน 40 ข้อ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ **ทำเป็นประจำ ทำบ่อยๆ ทำค่อนข้างบ่อย บางครั้ง ไม่เคยทำเลย** มี 10 ข้อ ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ข้อ 1-10 ข้อความทางบวกได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 10 ข้อความทางลบได้แก่ ข้อ 9

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ข้อ 11-20 ข้อความทางบวกได้แก่ ข้อ 11, 15, 16 และ 20 ข้อความทางลบได้แก่ ข้อ 12, 13, 14, 17, 18, และ 19

การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย ข้อ 21-30 ข้อความทางบวกได้แก่ ข้อ 22, 23, 24, 26, 27, 29 และ 30 ข้อความทางลบได้แก่ ข้อ 21, 25 และ 28

การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ข้อ 31-40 โดยข้อที่เป็นทางบวกได้แก่ ข้อ 31, 33, 35, 37, 38, 39 และ 40 ข้อที่เป็นทางลบได้แก่ ข้อ 32, 34, 36 และ 40

การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว ข้อ 41-48

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติมากกว่า ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
0	ข้าพเจ้าได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ความเอ็นดู จากทุกคนในครอบครัว					

การให้คะแนนการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ คือ อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ดังนี้

1. ข้อความทางบวก

ปฏิบัติมากที่สุด(มากกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป)	ให้	5 คะแนน
ปฏิบัติด้วยมาก(ร้อยละ 70-90 ขึ้นไป)	ให้	4 คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง(ร้อยละ 50-69 ขึ้นไป)	ให้	3 คะแนน
ปฏิบัติน้อย(ร้อยละ 20-49 ขึ้นไป)	ให้	2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด(ต่ำกว่าร้อยละ 20)	ให้	1 คะแนน

2. ข้อความทางลบ

ปฏิบัติมากที่สุด(มากกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป)	ให้	1 คะแนน
ปฏิบัติมาก(ร้อยละ 70-90 ขึ้นไป)	ให้	2 คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง(ร้อยละ 50-69 ขึ้นไป)	ให้	3 คะแนน
ปฏิบัติน้อย(ร้อยละ 20-49 ขึ้นไป)	ให้	4 คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด(ต่ำกว่าร้อยละ 20)	ให้	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (\bar{x}) การอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ

การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) การอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ เบสท์ (Best, 1959:196) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบนี้มากที่สุด
3.50 - 4.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบนี้มาก
2.50 - 3.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบนี้ปานกลาง
1.50 - 2.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบนี้น้อย
0.00 - 1.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบนี้น้อยที่สุด

การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	ทำนานๆ ครั้ง	ไม่เคยทำเลย
0	พ่อแม่ให้ท่านใส่รองเท้าด้วยตัวเอง ตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					

เกณฑ์การให้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว ดังนี้

ทำเป็นประจำ	ให้	4 คะแนน
ทำบ่อยๆ	ให้	3 คะแนน
ทำค่อนข้างบ่อย	ให้	2 คะแนน
ทำนาน ๆ ครั้ง	ให้	1 คะแนน
ไม่เคยทำเลย	ให้	0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (\bar{x}) การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว

การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ เบสท์ (Best, 1959:196) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วมากที่สุด
3.50 - 4.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วมาก
2.50 - 3.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วปานกลาง
1.50 - 2.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว น้อย
0.00 - 1.49	การปฏิบัติการเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว น้อยที่สุด

การแบ่งกลุ่มการปฏิบัติการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 5 แบบ นำมาจัดกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติการเลี้ยงดูมาก และการปฏิบัติการเลี้ยงดูน้อย

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4.14 - 1.57}{2} \\ &= 1.29 \end{aligned}$$

จากสูตร สามารถแปลผลคะแนน และจัดกลุ่มคะแนนได้เป็น 2 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.57 – 2.86 หมายถึง การปฏิบัติการเลี้ยงดูน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.87 – 4.16 หมายถึง การปฏิบัติการเลี้ยงดูมาก

ตอนที่ 3 สัมพันธภาพในครอบครัว ผู้วิจัยใช้แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัวของดวงเดือน พันธุนาวิน และและคณะ(2536) มาประยุกต์ใช้ มีจำนวน 50 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด จำแนกตามบทบาทแต่ละด้าน ดังนี้

1. สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่ จำนวน 10 ข้อ
2. สัมพันธภาพระหว่างพ่อกับลูก จำนวน 10 ข้อ
3. สัมพันธภาพระหว่างแม่กับลูก จำนวน 10 ข้อ
4. สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง จำนวน 10 ข้อ
5. สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว จำนวน 10 ข้อ

สัมพันธภาพในครอบครัว 50 ข้อ

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติมากกว่า ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70 -90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
0	ผู้ปกครองของท่านมักมีความคิดเห็นคล้อยตามกันเสมอไม่ว่าจะผิดหรือถูก					

ปฏิบัติมากที่สุด(มากกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป)	ให้	5 คะแนน
ปฏิบัติด้วยมาก(ร้อยละ 70-90 ขึ้นไป)	ให้	4 คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง(ร้อยละ 50-69 ขึ้นไป)	ให้	3 คะแนน
ปฏิบัติน้อย(ร้อยละ 20-49 ขึ้นไป)	ให้	2 คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด(ต่ำกว่าร้อยละ 20)	ให้	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (\bar{x}) สัมพันธภาพในครอบครัว 5 แบบ

การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) สัมพันธภาพในครอบครัว 5 แบบ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ เบสท์ (Best, 1959:196) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	การปฏิบัติของสัมพันธภาพแบบนี้มากที่สุด
3.50 - 4.49	การปฏิบัติของสัมพันธภาพแบบนี้มาก
2.50 - 3.49	การปฏิบัติของสัมพันธภาพแบบนี้ปานกลาง
1.50 - 2.49	การปฏิบัติของสัมพันธภาพแบบนี้น้อย
0.00 - 1.49	การปฏิบัติของสัมพันธภาพแบบนี้น้อยที่สุด

การแบ่งกลุ่มการปฏิบัติของสัมพันธภาพในครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัวทั้ง 5 แบบ นำมาจัดกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีสัมพันธภาพมาก และกลุ่มที่มีสัมพันธภาพน้อย

$$\begin{aligned}
 \text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{4.68 - 1.22}{2} \\
 &= 1.73
 \end{aligned}$$

จากสูตร สามารถแปลผลคะแนน และจัดกลุ่มคะแนนได้เป็น 2 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.22 – 2.95	หมายถึง การปฏิบัติของสัมพันธภาพน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.96 – 4.69	หมายถึง การปฏิบัติของสัมพันธภาพมาก

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ผลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพ พฤติกรรมการกระทำผิด นำแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ผลงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องมาประมวลด้วยกันและเขียนข้อคำถามแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 นำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและประยุกต์ใช้จากแบบสอบถามของดวงเดือน พันธมนาวินและคณะ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพด้านความตรง (Content Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ หลังจากได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ดังนี้

3.1 ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของเครื่องมือ (Content Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยประยุกต์ใช้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2528) แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว ของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2536) และแบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรง ของเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item – Objective Consistency) ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านที่ได้จากประเมินข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อการให้คะแนนประเมินข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญมี ดังนี้

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามนั้น มีคุณลักษณะตามที่ต้องการวัด

- 1 หมายถึง ข้อคำถามนั้น ไม่มีคุณลักษณะตามที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ข้อคำถามนั้น ไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้ว่ามีคุณลักษณะตามที่ต้องการวัด

การพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามนั้น ข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำไปปรับปรุง ข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อความนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยจึงนำข้อคำถามนั้นไปใช้ ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้ (ยูท ใภยวรรณ์ 2552 :61)

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทนค่าดัชนีความสอดคล้อง

\sum แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

นางสาวเกษมา นิเมพันธ์ ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ระดับ 9 นักสังคมสงเคราะห์ เชี่ยวชาญด้านการดูแลเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

นางสาวรุ่งรังสิมา สัตยาไชย ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา อาจารย์ประจำโปรแกรมจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สงขลา เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาวัยรุ่นและการแนะแนว

นายดิณพัฒน์ แก้วยอดพิวัตต์ นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ โรงพยาบาลจิตเวช สงขลาราชนครินทร์ เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาวัยรุ่นและการวิจัยด้านสุขภาพจิต

3.2 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) การตรวจสอบความเที่ยง ของเครื่องมือผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและทำการปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง คือเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาความเที่ยงของแบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และตอนที่ 3 สัมพันธภาพในครอบครัว โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (ยุทธ ไกยวรรณ 2552 :84) พบว่าแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ .87 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{K}{K-1} \left[\frac{1 - \sum S_i^2}{\sum S_i^2} \right]$$

เมื่อกำหนดให้ α แทน สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

K แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนข้อคำถามแต่ละข้อ

$\sum S_i^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมข้อคำถามทั้งฉบับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล จากแบบสอบถามโดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ขออนุญาตต่ออธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อ Try Out ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดสงขลา และเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

4.2 ผู้วิจัยนำหนังสือที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เสนอผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดสงขลา และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยประสานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการควบคุม ดูแลเด็กและเยาวชนใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าเก็บข้อมูล

4.4 วิจัยนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ พร้อมรับคืน

4.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

5.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับ บันทึกข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยผู้วิจัยจัดทำคู่มือลงรหัสตามแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่จัดกระทำแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง คือค่าความถี่(Frequency) ร้อยละ(Percentage) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไปของประชากร

5.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อบรรยายการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัว คือค่าเฉลี่ย(\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน คือใช้ค่าความถี่และร้อยละ

5.6 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือ ไค-สแควร์ (Chi-square Test) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลาและสัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพ ในครอบครัวและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 202คน โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ลักษณะของพฤติกรรมการกระทำผิด

ตอนที่ 3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

ตอนที่ 4 สัมพันธภาพในครอบครัว

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิด

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิด

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดอักษรรย่อที่ใช้ดังนี้

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากแบบสอบถามผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละของ ข้อมูล แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตาราง คือ ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และตารางที่ 4.2 ข้อมูลครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงรายละเอียดได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n = 202)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
ชาย	194	96.04
หญิง	8	3.96
1.2 อายุ		
13 - 15 ปี	10	4.95
16 - 18 ปี	168	83.17
19 ปีขึ้นไป	24	11.88
1.3 ศาสนา		
พุทธ	133	65.84
อิสลาม	67	33.17
คริสต์	2	0.99
1.4 การศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	62	28.95
มัธยมศึกษา	132	65.35
อนุปริญญาหรือปริญญาตรี	4	1.98
อื่น ๆ (อาวูธ วัดถูระเบิดฯลฯ)	4	1.98
1.5 รายได้ต่อเดือนก่อนเข้ารับการอบรม		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	25	12.39
1,000 - 2,000 บาท	53	26.64
2,000 - 3,000 บาท	53	26.64
มากกว่า 3,000 บาท	71	35.15

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.6 แหล่งที่มาของรายได้		
จากครอบครัว/ผู้ปกครอง	102	50.50
จากการทำงาน	86	42.57
อื่น ๆ	14	6.93
1.7 ขณะที่กระทำความผิดอาศัยอยู่กับ		
บิดามารดา	111	54.95
บิดา	20	9.90
มารดา	33	16.34
ญาติพี่น้อง	25	12.38
อื่น ๆ (เช่น เพื่อน)	13	6.44
รวม	202	100

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1.1 เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 96.04 เป็นเพศชาย และร้อยละ 3.96 เป็นเพศหญิง

1.2 อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.17 รองลงมา อายุ 19 ปีขึ้นไป และอายุระหว่าง 13 – 15 ปี (คิดเป็นร้อยละ 11.88 และ 4.95 ตามลำดับ)

1.3 ศาสนา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 65.84 รองลงมา ศาสนาอิสลาม และคริสต์ (คิดเป็นร้อยละ 33.17 และ 0.90 ตามลำดับ)

1.4 การศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.35 รองลงมา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า อนุปริญญาหรือปริญญาตรี (คิดเป็นร้อยละ 28.95 และ 1.98 ตามลำดับ)

1.5 รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.15 รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 2,000 – 3,000 บาท และ 1,000 – 2,000 บาท เท่ากัน และต่ำกว่า 1,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 24.64 และ 12.39 ตามลำดับ)

1.6 แหล่งที่มาของรายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีแหล่งที่มาของรายได้อันดับแรกจากครอบครัว/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ50.50 รองลงมาจากการทำงาน และอื่น ๆ (คิดเป็นร้อยละ42.57 และ6.93ตามลำดับ)

1.7 ขณะที่กระทำความผิด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ54.95รองลงมามารดา ญาติพี่น้อง และบิดา (คิดเป็นร้อยละ 16.34 ,12.38 และ9.90 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.2 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลครอบครัว

(n = 202)		
ข้อมูลครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1.1 จำนวนพี่น้องทั้งหมด		
1 - 3 คน	140	69.31
4 - 6 คน	53	26.24
7 - 9 คน	6	2.97
มากกว่า 9 คน	3	1.48
1.2 ท่านเป็นบุตรคนที่		
1	73	36.14
2	73	36.14
3	35	17.33
4	8	3.96
5	9	4.46
7	2	0.99
8	1	0.50
10	1	0.50

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 - 4 คน	83	41.09
5 - 8 คน	109	53.95
9 - 12 คน	9	4.46
13 - 16 คน	1	0.50
1.4 อาชีพของบิดา		
รับจ้าง	111	54.95
รับราชการ	12	5.94
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	1.98
อื่น ๆ (เช่น เสียชีวิต ทำสวน กรีดยาง ประมง)	71	35.15
ไม่ตอบ	4	1.98
1.5 การศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	101	50.00
มัธยมศึกษา	49	24.26
ปริญญาตรี	20	9.90
อื่น ๆ (เช่น ปวส. ไม่ทราบ)	32	15.84
1.6 อาชีพของมารดา		
รับจ้าง	109	53.96
รับราชการ	5	2.48
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	1.98
อื่น ๆ (เช่น แม่บ้าน ทำสวน กรีดยาง)	80	39.60
ไม่ตอบ	4	1.98

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1.7 การศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	103	50.99
มัธยมศึกษา	54	26.73
ปริญญาตรี	19	9.41
อื่น ๆ (เช่น ปวส.ไม่เรียน ไม่ทราบ)	18	8.91
ไม่ตอบ	8	3.96
1.8 อาชีพของผู้ปกครอง		
รับจ้าง	16	55.17
รับราชการ	5	17.24
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	0.00
อื่น ๆ (เช่น แม่บ้าน ทำสวนทำไร่ กรีดยาง ค้าขาย)	8	27.59
1.9 การศึกษาของผู้ปกครอง		
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า	19	55.88
มัธยมศึกษา	8	23.53
ปริญญาตรี	4	11.76
อื่น ๆ (เช่น ไม่ทราบ)	3	8.82
1.10 สถานภาพสมรสของบิดามารดาระหว่างที่เด็กและเยาวชน กระทำผิด		
อยู่ด้วยกัน	133	65.84
หย่าร้าง	31	15.35
แยกกันอยู่	24	11.88
อื่น ๆ (เช่น บิดาเสียชีวิต)	14	6.93
รวม	202	100.00

จากตารางที่ 4.2 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 จำนวนพี่น้องของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ อยู่ที่ 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 69.31 เป็นบุตรคนที่ 1 และ 2 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.14 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 - 8 คน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.95

1.2 ข้อมูลของบิดา ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 54.95 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

1.3 ข้อมูลมารดา ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 53.96 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.99

1.4 ข้อมูลผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 55.17 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.88

1.5 สถานภาพของบิดาและมารดาระหว่างที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 65.84 รองลงมาหย่าร้าง แยกกันอยู่ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ลักษณะของพฤติกรรมการกระทำผิด

ลักษณะของพฤติกรรมการกระทำผิด คือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ.2522) ความผิดตามพ.ร.บ.อาวุธและวัตถุระเบิด พ.ศ.2490 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 7 พ.ศ.2543) แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการกระทำผิด

พฤติกรรมการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและอื่น ๆ		
เกี่ยวกับลักทรัพย์	51	36.59
เกี่ยวกับปล้นทรัพย์	22	15.83
เกี่ยวกับวิ่งราวทรัพย์	10	7.19
เกี่ยวกับชิงทรัพย์	16	11.51
อื่น ๆ (อาวุธ วัตถุระเบิด ฯลฯ)	40	28.78

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

พฤติกรรมกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย		
เกี่ยวกับทำร้ายร่างกาย	50	58.82
เกี่ยวกับพยายามฆ่า	35	41.18
1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ		
เกี่ยวกับข่มขืนกระทำชำเรา	26	55.32
เกี่ยวกับอนาจาร	21	44.68
1.4 ความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ. 2522)		
เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้เสพ	62	63.27
เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้ขาย	25	25.51
เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเป็นทั้งผู้เสพและผู้ขาย	11	11.22
รวม	98	100.00

จากตารางที่ 4.3 สามารถอธิบายจำแนกตามพฤติกรรมกระทำผิดได้ดังนี้

1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์และอื่น ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะกระทำผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมาคือ อื่น ๆ ตามลำดับ

1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 58.82รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับพยายามฆ่า

1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับข่มขืนกระทำชำเรา คิดเป็นร้อยละ 55.32 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับอนาจาร

1.4 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ.2522) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กระทำผิดโดยเป็นผู้เสพ คิดเป็นร้อยละ 63.27 รองลงมาคือ ผู้ขาย และกระทำผิดทั้งผู้เสพและผู้ขาย

ตอนที่ 3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว 5 รูปแบบคือ ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
 สนับสนุน แบบใช้เหตุผล แบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย แบบควบคุมและแบบพึ่งตนเองเร็ว
 แสดงรายละเอียด ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูโดยภาพรวม

การอบรมเลี้ยงดู	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
แบบรักสนับสนุน	3.51	0.73	มาก
แบบใช้เหตุผล	3.32	0.59	ปานกลาง
แบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย	3.18	0.45	ปานกลาง
แบบควบคุม	2.93	0.42	ปานกลาง
แบบพึ่งตนเองเร็ว	2.34	0.88	น้อย
รวม	2.98	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 5 รูปแบบมีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
 รักสนับสนุนอยู่ในระดับมาก และการเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วอยู่ในระดับน้อย ส่วนแบบใช้เหตุผล
 แบบการลงโทษทางจิตและทางกาย และแบบควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20	20-49	50-69	70-90	>90			
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)		.	
1 ผู้ปกครองแสดงความรัก ให้ท่านรู้ว่ารักท่านมาก	4 (1.98)	14 (6.93)	31 (15.35)	57 (28.22)	96 (47.52)	4.12	1.04	มาก
2 ผู้ปกครองมักพูดจาหยอก ล้อท่านแบบเพื่อนเสมอ	28 (13.86)	36 (17.82)	53 (26.24)	70 (34.65)	15 (7.43)	3.04	1.18	ปานกลาง
3 ผู้ปกครองให้ท่านมีส่วน ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทุกอย่างเสมอ	13 (6.44)	27 (13.37)	57 (28.22)	65 (32.18)	40 (19.80)	3.46	1.14	ปานกลาง
4 ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแล ทุกข์สุขของท่านเสมอ	7 (3.47)	19 (9.41)	32 (15.84)	62 (30.96)	82 (40.59)	3.96	1.12	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
5 ผู้ปกครองจะแสดงให้เห็น ท่านรู้ว่าผู้ปกครอง ภาคภูมิใจในตัวท่านเสมอ	13 (6.44)	29 (14.36)	45 (22.28)	62 (30.69)	53 (26.24)	3.56	1.20	มาก
6 ผู้ปกครองมักให้ คำแนะนำ คำปรึกษาแก่ ท่านเสมอ	10 (4.95)	14 (6.93)	32 (15.84)	67 (33.17)	79 (39.11)	3.95	1.13	มาก
7 ผู้ปกครองมักพูดคุยกับ ท่านด้วยคำพูดที่ไพเราะ อ่อนหวานเสมอ	10 (4.95)	29 (14.36)	50 (24.75)	73 (36.14)	40 (19.80)	3.51	1.11	มาก
8 ผู้ปกครองมีส่วนช่วยให้ ท่านผ่อนคลายความวิตก กังวล ความทุกข์ใจเสมอ	13 (6.44)	32 (15.84)	51 (25.25)	57 (28.22)	49 (24.26)	3.48	1.20	ปานกลาง
9 ผู้ปกครองไม่เคยแสดง ให้ท่านรู้ว่าผู้ปกครองรัก ท่านมากเพียงใด	20 (9.90)	39 (19.31)	58 (28.71)	53 (26.24)	32 (15.84)	3.19	1.21	ปานกลาง
10 ผู้ปกครองมักเห็นท่าน ดีกว่าคนอื่นเสมอ	35 (17.33)	48 (23.76)	58 (28.73)	38 (18.81)	23 (11.39)	2.83	1.25	ปานกลาง
รวม						3.51	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.51) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.12)ในเรื่อง ผู้ปกครองแสดงความรักให้ท่านรู้ว่ารักท่านมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 2.83)ในเรื่อง ผู้ปกครองมักเห็นท่านดีกว่าคนอื่นเสมอ

ตารางที่ 4.6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
11 ผู้ปกครองจะอธิบาย เหตุผลในการลงโทษท่าน ทุกครั้ง	15 (7.43)	30 (14.85)	57 (28.22)	55 (27.23)	45 (22.28)	3.42	1.20	ปานกลาง
12 ผู้ปกครองจะลงโทษท่าน รุนแรงแค่ไหนขึ้นอยู่กับ อารมณ์ของผู้ปกครอง	20 (9.90)	36 (17.82)	61 (30.20)	52 (25.74)	33 (16.34)	3.21	1.20	ปานกลาง
13 ผู้ปกครองส่งเสริมให้ท่าน ทำสิ่งต่างๆ โดย ไม่อธิบายเหตุผล	6 (2.97)	26 (12.87)	53 (26.24)	65 (32.18)	52 (25.74)	3.65	1.09	มาก
14 เมื่อผู้ปกครองอารมณ์เสีย ท่านจะพาลดูค่า และลงโทษโดยไม่ ถามไถ่เหตุผล	13 (6.44)	29 (14.36)	47 (23.27)	50 (24.75)	63 (31.19)	3.60	1.24	มาก
15 ผู้ปกครองเปิดโอกาส ให้ท่านได้อธิบายเหตุผล ก่อนลงโทษเสมอ	22 (10.89)	37 (18.32)	44 (21.78)	54 (26.73)	45 (22.28)	3.31	1.30	ปานกลาง
16 ผู้ปกครองจะลงโทษท่าน ตามลักษณะความผิด	24 (11.88)	37 (18.32)	65 (32.18)	47 (23.27)	29 (14.36)	3.10	1.21	ปานกลาง
17 เมื่อท่านกระทำความผิด มักจะไม่ได้รับคำชมเชย จากผู้ปกครอง	21 (10.41)	39 (19.31)	51 (25.25)	51 (25.25)	40 (19.80)	3.25	1.26	ปานกลาง
18 เมื่อผู้ปกครองดูค่า ท่าน จากการเข้าใจผิด ผู้ปกครองไม่เคยกล่าวขอ โทษท่านเลย	24 (11.88)	41 (20.30)	58 (28.71)	38 (18.81)	41 (20.23)	3.15	1.29	ปานกลาง
19 เมื่อผู้ปกครองอารมณ์เสีย ท่านไม่กล้าเข้าไป เผชิญหน้า	30 (14.85)	43 (21.29)	47 (23.27)	38 (18.81)	44 (21.78)	3.11	1.36	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
20 เมื่อท่านได้รับสิ่งของพิเศษ จากผู้ปกครอง ท่านจะบอก เสมอว่าให้เพราะอะไร	15 (7.43)	24 (11.88)	64 (31.68)	69 (34.16)	30 (14.85)	3.37	1.10	ปานกลาง
รวม						3.32	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.32) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.65) ในเรื่อง ผู้ปกครองส่งเสริมให้ท่านทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่อธิบายเหตุผล และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 3.10) ในเรื่อง ผู้ปกครองจะลงโทษท่านตามลักษณะความผิด

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบ การลงโทษทางจิตหรือทางกาย

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
21 ผู้ปกครองมักลงโทษท่าน ด้วยการทุบตีหรือทำร้าย ร่างกายให้ได้รับการ เจ็บปวดเสมอ	10 (4.95)	22 (10.89)	43 (21.29)	45 (22.28)	82 (40.59)	3.83	1.22	มาก
22 ผู้ปกครองมักลงโทษท่าน ด้วยการดูว่ากล่าว เสมอ	20 (9.90)	29 (14.36)	64 (31.68)	59 (29.21)	30 (14.85)	3.25	1.17	ปานกลาง
23 เมื่อผู้ปกครองลงโทษจะ ไม่ใช้วิธีที่ทำให้ท่านเจ็บ ตัวเลย	27 (13.37)	43 (21.29)	67 (33.17)	39 (19.31)	26 (12.87)	2.97	1.21	ปานกลาง
24 การว่ากล่าวตีสอนเป็น วิธีการที่เหมาะสมในการ ลงโทษที่ผู้ปกครอง ใช้ กับท่าน	13 (6.44)	38 (18.81)	72 (35.64)	56 (27.72)	23 (11.39)	3.19	1.07	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
25 เมื่อท่านทำให้ผู้ปกครอง โกรธหรือโมโหท่านมัก ถูกลงโทษด้วยการทุบตี	11 (5.45)	33 (16.34)	39 (19.31)	53 (26.24)	66 (32.67)	3.64	1.24	มาก
26 ท่านเป็นคนดี เกินกว่าที่ ผู้ปกครองจะลงโทษด้วย การทุบตี	36 (17.82)	51 (25.25)	70 (34.65)	35 (17.33)	10 (4.95)	2.66	1.11	ปานกลาง
27 การทำหน้าบึ้งตึงและเมิน เฉยทำให้ท่านรู้ว่า ผู้ปกครองไม่พอใจ	22 (10.89)	43 (21.29)	64 (31.68)	50 (24.75)	23 (11.39)	3.04	1.16	ปานกลาง
28 ท่านมักเจ็บตัวเมื่อถูก ผู้ปกครองลงโทษ	9 (4.46)	32 (15.84)	43 (21.29)	54 (26.73)	64 (31.68)	3.65	1.20	มาก
29 เมื่อท่านไม่ทำตามที่ ผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครอง มักใช้วิธีชูให้กลัวมากกว่า การลงโทษอย่างจริงจัง	58 (28.71)	40 (19.80)	58 (28.71)	32 (15.84)	14 (6.93)	2.52	1.25	ปานกลาง
30 ไม่มีความจำเป็นที่ ผู้ปกครองจะต้องทำให้ ท่านเจ็บตัวเมื่อมีการ ลงโทษเพื่อการสั่งสอน	27 (13.37)	44 (21.78)	58 (28.71)	49 (24.26)	24 (11.88)	3.00	1.22	ปานกลาง
รวม						3.18	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.18) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.83) ในเรื่อง ผู้ปกครองมักลงโทษท่านด้วยการทุบตีหรือทำร้ายร่างกายให้ได้รับการเจ็บปวดเสมอ และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 2.52) ในเรื่อง เมื่อท่านไม่ทำตามที่ผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีชูให้กลัวมากกว่าการลงโทษอย่างจริงจัง

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
31 ผู้ปกครองคอยสอดส่อง ดูแลความประพฤติของ ท่านอย่างใกล้ชิดเสมอ	19 (9.41)	30 (14.85)	54 (26.73)	62 (30.69)	37 (18.32)	3.34	1.21	ปานกลาง
32 ผู้ปกครองให้อิสระท่าน ในการตัดสินใจเกี่ยวกับ เรื่องส่วนตัวเสมอ	59 (29.21)	58 (28.71)	48 (23.76)	22 (10.89)	15 (7.43)	2.39	1.22	น้อย
33 ผู้ปกครอง ไม่ขอไม่ให้ ท่านออกจากบ้านโดย ลำพัง	22 (10.89)	40 (19.80)	58 (28.71)	48 (23.76)	34 (16.83)	3.16	1.24	ปานกลาง
34 ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ ท่านเลือกของใช้ส่วนตัว ได้ตามความพึงพอใจ	58 (28.71)	67 (33.17)	40 (19.80)	25 (12.38)	12 (5.94)	2.34	1.19	น้อย
35 ผู้ปกครองให้ท่านทำใน สิ่งที่ท่านต้องการเสมอ	17 (8.42)	25 (12.38)	63 (31.19)	58 (28.71)	39 (19.31)	3.38	1.18	ปานกลาง
36 ผู้ปกครอง ให้อิสระท่าน ในการเที่ยวเตร่โดยไม่ ห่วงกังวลเลย	14 (6.93)	45 (22.28)	58 (28.71)	50 (24.75)	35 (17.33)	3.23	1.18	ปานกลาง
37 ผู้ปกครองกำหนดการใช้ จ่ายเงินของท่านตามที่ เห็นสมควร	16 (7.92)	32 (15.84)	51 (25.25)	62 (30.69)	41 (20.30)	3.40	1.20	ปานกลาง
38 ผู้ปกครองมักให้ท่านเล่า เรื่องการเที่ยวเตร่นอก บ้านอย่างละเอียดเสมอ	45 (22.28)	54 (26.73)	49 (24.26)	35 (17.33)	19 (9.41)	2.65	1.26	ปานกลาง
39 เมื่อท่านไม่ทำตาม คำแนะนำของผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะมีอารมณ์ โกรธมาก	37 (18.32)	53 (26.24)	49 (24.26)	44 (21.78)	19 (9.41)	2.78	1.24	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ-	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
40 ผู้ปกครองมีความเชื่อ เสมอว่าท่านสามารถ ดูแลตัวเองได้เมื่ออยู่ ตามลำพัง	35 (17.33)	58 (28.71)	63 (31.19)	32 (15.84)	14 (6.93)	2.66	1.14	ปานกลาง
รวม						2.93	0.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}= 3.40$)ในเรื่อง ผู้ปกครองกำหนดการใช้จ่ายเงินของท่านตามที่เห็นสมควร และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}= 2.34$)ในเรื่อง ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ท่านเลือกของใช้ส่วนตัวได้ตามความพึงพอใจ

ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว

รายการ	ไม่เคย	บางครั้ง	ค่อนข้าง	บ่อย ๆ	เป็นประจำ	\bar{X}	S.D	ความ หมาย
	ทำ (%)	(%)	บ่อย (%)	(%)	(%)			
41 ผู้ปกครองฝึกให้ท่าน อาบน้ำเองตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ	14 (6.93)	26 (12.87)	38 (18.81)	66 (32.67)	58 (28.71)	2.63	1.22	ปานกลาง
42 ผู้ปกครองฝึกให้ท่าน แปรงฟันเองตั้งแต่อายุ1- 9 ขวบ	10 (4.95)	26 (12.87)	37 (18.32)	72 (35.64)	57 (28.22)	2.69	1.16	ปานกลาง
43 ผู้ปกครองฝึกให้ท่าน แต่งตัว เช่นใส่เสื้อผ้า ดัด กระดุมเสื้อเองตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ	15 (7.43)	25 (12.38)	39 (19.31)	66 (32.67)	57 (28.22)	2.62	1.23	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ	ไม่เคย ทำ	บางครั้ง	ค่อนข้าง บ่อย	บ่อย ๆ	เป็น ประจำ	\bar{X}	S.D	ความ หมาย
44 ผู้ปกครองฝึกให้ท่านตั้ง โต๊ะหรือเก็บจานชาม อาหารตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ	26 (12.87)	54 (26.73)	47 (23.27)	48 (23.76)	27 (13.37)	2.98	1.25	ปานกลาง
45 ผู้ปกครองสอนให้ท่าน รู้จักทำความสะอาดข้าว ของเครื่องใช้บางอย่าง เช่น ช้อน จาน ถ้วย ชาม และเสื้อผ้าตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ	23 (11.39)	42 (20.79)	50 (24.75)	52 (25.74)	35 (17.33)	2.17	1.26	น้อย
46 ผู้ปกครองสอนให้ท่าน จัดของหรือจัดเก็บสิ่งที่ ท่านทำเลอะเทอะตั้งแต่ อายุ1-9 ขวบ	17 (8.42)	55 (27.23)	58 (28.71)	43 (21.29)	29 (14.36)	2.06	1.18	น้อย
47 ผู้ปกครองมักมอบหน้าที่ เล็กๆ น้อยๆ ให้ท่านทำ เป็นประจำตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ	30 (14.85)	51 (25.25)	43 (21.29)	55 (27.23)	23 (11.39)	1.95	1.26	น้อย
48 ผู้ปกครองฝึกให้ท่านรู้จัก ออมเงินเช่น การหยอด กระป๋องออมสินตั้งแต่ อายุ1-9 ขวบ	16 (7.92)	28 (13.86)	32 (15.84)	67 (33.17)	59 (29.21)	2.62	1.26	ปานกลาง
รวม						2.34	0.88	น้อย

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วโดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 2.34) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 2.98) ในเรื่อง ผู้ปกครองฝึกให้ท่านตั้งโต๊ะหรือเก็บจานชามอาหารตั้งแต่อายุ1-9 ขวบและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด(\bar{X} = 1.95) ในเรื่อง ผู้ปกครองมักมอบหน้าที่เล็กๆ น้อยๆ ให้ท่านทำเป็นประจำตั้งแต่อายุ1-9 ขวบ

ตอนที่ 4 สัมพันธภาพในครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว ระหว่างบิดามารดา ระหว่างบุตรกับมารดา ระหว่างบุตรกับบิดา ระหว่างพี่น้อง ระหว่างสมาชิกในครอบครัว แสดงรายละเอียด ได้ดังนี้ ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพในครอบครัวโดยรวม

สัมพันธภาพในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา	3.32	0.73	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา	3.15	0.65	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดา	3.10	0.68	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง	3.02	0.71	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว	2.99	0.74	ปานกลาง
รวม	3.11	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพในครอบครัวทั้ง 5 ด้านมีสัมพันธภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน

ตารางที่ 4.11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา

รายการ	ปฏิบัติ					\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
1 ผู้ปกครองของท่านมักมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเสมอ	12 (5.94)	21 (10.40)	76 (37.62)	69 (34.16)	24 (11.88)	3.36	1.02	ปานกลาง
2 ผู้ปกครองมักมีเรื่องทะเลาะวิวาท ทูบ ตีกันเสมอ	78 (38.61)	54 (26.73)	37 (18.32)	22 (10.89)	11 (5.45)	2.18	1.21	น้อย
3 ผู้ปกครองมักหลีกเลี่ยงการพบหน้าซึ่งกันและกันเสมอ	75 (37.13)	44 (21.78)	44 (21.78)	26 (12.87)	13 (6.44)	2.30	1.27	น้อย
4 ผู้ปกครองมักจะมีคำพูดให้กำลังใจซึ่งกันและกันเสมอ	15 (7.43)	32 (15.84)	48 (23.76)	57 (28.22)	50 (24.75)	3.47	1.23	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
5 ผู้ปกครองแสดง พฤติกรรมห่วงใย เอื้อ อาหารและดูแลกันและกัน เสมอ	14 (6.93)	25 (12.38)	42 (20.79)	58 (28.71)	63 (31.19)	3.65	1.23	มาก
6 ผู้ปกครองมักใช้เวลาว่าง ในการอยู่ร่วมกันเสมอ	23 (11.39)	28 (13.86)	45 (22.28)	51 (25.25)	55 (27.23)	3.43	1.33	ปานกลาง
7 ผู้ปกครองมัก ปรึกษาหารือปัญหา ร่วมกันเสมอ	20 (9.90)	15 (7.43)	51 (25.25)	61 (30.20)	55 (27.23)	3.57	1.24	มาก
8 ผู้ปกครองช่วยกัน ประกอบอาชีพเพื่อ หาเลี้ยงครอบครัว	8 (3.96)	17 (8.42)	26 (12.87)	43 (21.29)	108 (53.47)	4.12	1.16	มาก
9 ผู้ปกครองจะทำกิจกรรม ร่วมกัน เช่น ดูโทรทัศน์ ดูหนัง ไปเที่ยว เข้มญาติ เป็นต้น	18 (8.91)	24 (11.88)	44 (21.78)	58 (28.71)	58 (28.71)	3.56	1.27	มาก
10 ผู้ปกครองจะรับประทาน อาหารด้วยกันทุกมื้อ หรือเกือบจะทุกมื้อ	16 (7.92)	31 (15.35)	48 (23.76)	39 (19.31)	68 (33.66)	3.55	1.31	มาก
รวม						3.32	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาโดยภาพรวม มีสัมพันธภาพอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.32) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.12)ในเรื่อง ผู้ปกครองช่วยกันประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 2.18)ในเรื่อง ผู้ปกครองมักมีเรื่องทะเลาะวิวาท ทุบตี กันเสมอ

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
1 แม่จะห่วงใย ตามได้ ทุกข์ สุข ของท่านเสมอ	11 (5.45)	20 (9.90)	27 (13.37)	60 (29.70)	84 (41.58)	3.92	1.20	มาก
2 เมื่อมีปัญหาหรือทะเลาะ กับบุคคลอื่น แม่จะ เข้าข้างท่านเสมอ	24 (11.88)	30 (14.85)	62 (30.69)	57 (28.22)	29 (14.36)	3.18	1.21	ปานกลาง
3 ท่านรู้สึกและมั่นใจว่าแม่ รักท่านมาก	7 (3.47)	25 (12.38)	35 (17.33)	44 (21.78)	91 (45.05)	3.93	1.20	มาก
4 เมื่อมีปัญหาบุคคลแรกที่ ท่านคิดถึงและต้องการ คำปรึกษาคือแม่	14 (6.93)	22 (10.89)	34 (16.83)	51 (25.25)	81 (40.10)	3.81	1.26	มาก
5 ท่านชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันกับแม่ เช่น ดู หนัง ดูโทรทัศน์ ไปเที่ยว เป็นต้น	13 (6.44)	37 (18.32)	44 (21.78)	58 (28.71)	50 (24.75)	3.47	1.23	ปานกลาง
6 ท่านรู้สึกว่าแม่ ไม่เข้าใจ ความรู้สึกของท่าน	35 (17.33)	50 (24.75)	59 (29.21)	41 (20.30)	17 (8.42)	2.78	1.20	ปานกลาง
7 ท่านมักจะหลีกเลี่ยงการ เผชิญหน้ากับแม่	60 (29.70)	45 (22.28)	51 (25.25)	30 (14.85)	16 (7.92)	2.49	1.27	ปานกลาง
8 เมื่อท่านมีปัญหาจะไม่ขอ คำปรึกษาจากแม่	43 (21.29)	28 (13.86)	73 (36.14)	33 (16.34)	25 (12.38)	2.85	1.28	ปานกลาง
9 เมื่อท่านทำให้แม่ไม่ พอใจมักถูกดูค่า ว่ากล่าว ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง	41 (20.30)	35 (17.33)	67 (33.17)	37 (18.32)	22 (10.89)	2.82	1.26	ปานกลาง
10 เมื่อท่านทำผิดจะถูกแม่ ทุบ ตี	75 (37.13)	53 (26.24)	41 (20.30)	18 (8.91)	15 (7.43)	2.23	1.25	น้อย
รวม						3.15	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดาโดยภาพรวม มีสัมพันธภาพอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.15) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.93) ในเรื่องท่านรู้สึกและมั่นใจว่าแม่รักท่านมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 2.23) ในเรื่อง เมื่อท่านทำผิดจะถูกแม่ทุบตี

ตารางที่ 4.13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดา

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
1 พ่อจะห่วงใย ถามไถ่ ทุกข์ สุข ของท่านเสมอ	16 (7.92)	20 (9.90)	38 (18.81)	67 (33.17)	61 (30.20)	3.68	1.23	มาก
2 เมื่อมีปัญหาหรือทะเลาะ กับบุคคลอื่น พ่อ จะ เข้าข้างท่านเสมอ	26 (12.87)	29 (14.36)	77 (38.12)	41 (20.30)	29 (14.36)	3.09	1.20	ปานกลาง
3 ท่านรู้สึกและมั่นใจว่าพ่อ รักท่านมาก	14 (6.93)	21 (10.40)	44 (21.78)	50 (24.75)	73 (36.14)	3.73	1.25	มาก
4 เมื่อมีปัญหาบุคคลแรกที่ ท่านคิดถึงและต้องการ คำปรึกษาคือพ่อ	20 (9.90)	32 (15.84)	40 (19.80)	60 (29.70)	50 (24.75)	3.44	1.29	ปานกลาง
5 ท่านชอบทำกิจกรรม ต่าง ๆ ด้วยกันกับพ่อ เช่น ดูหนัง ดูโทรทัศน์ ไป เที่ยว เป็นต้น	26 (12.87)	25 (12.38)	58 (28.71)	48 (23.76)	45 (22.28)	3.30	1.30	ปานกลาง
6 ท่านรู้สึกว่าพ่อ ไม่เข้าใจ ความรู้สึกของท่าน	38 (18.81)	46 (22.77)	48 (23.76)	49 (24.26)	21 (10.40)	2.85	1.27	ปานกลาง
7 ท่านมักจะหลีกเลี่ยงการ เผชิญหน้ากับพ่อ	45 (22.28)	41 (20.30)	55 (27.23)	37 (18.32)	24 (11.88)	2.77	1.31	ปานกลาง
8 เมื่อท่านมีปัญหาจะไม่ขอ คำปรึกษาจากพ่อ	37 (18.32)	42 (20.79)	52 (25.74)	38 (18.81)	33 (16.34)	2.94	1.34	ปานกลาง
9 เมื่อท่านทำให้พ่อไม่ พอใจจะถูกดุว่า กล่าว ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง	38 (18.81)	50 (24.75)	58 (28.71)	34 (16.83)	22 (10.89)	2.76	1.25	ปานกลาง
10 เมื่อท่านทำผิดจะถูกพ่อ ทุบ ตี	69 (34.16)	40 (19.80)	54 (26.73)	22 (10.89)	17 (8.42)	2.40	1.29	น้อย
รวม						3.10	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดาโดยภาพรวม มีสัมพันธภาพอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.10) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.73) ในเรื่อง ท่านรู้สึกและมั่นใจว่าพ่อรักท่านมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 2.40)ในเรื่อง เมื่อท่านทำผิดจะถูกพ่อทุบตี

ตารางที่ 4.14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง

รายการ	ปฏิบัติ					\bar{X}	S.D	ความหมาย
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
1 ท่านกับพี่น้องทุกคนรักใคร่กลมเกลียวกันดี	12 (5.94)	19 (9.41)	34 (16.83)	70 (34.65)	67 (33.17)	3.80	1.17	มาก
2 ท่านดีใจและภูมิใจที่มีพี่น้องที่เข้าใจในตัวท่าน	11 (5.45)	25 (12.38)	37 (18.32)	58 (28.71)	71 (35.15)	3.76	1.21	มาก
3 ท่านจะได้รับคำชื่นชมจากพี่น้องเสมอ	19 (9.41)	23 (11.39)	62 (30.69)	59 (29.21)	39 (19.31)	3.38	1.19	ปานกลาง
4 ท่านจะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องเสมอ	19 (9.41)	27 (13.37)	52 (25.74)	64 (31.68)	40 (19.80)	3.39	1.21	ปานกลาง
5 พี่น้องของท่านยินดีจะรับฟังปัญหาของท่าน	19 (9.41)	27 (13.37)	52 (25.74)	64 (31.68)	40 (19.80)	3.34	1.25	ปานกลาง
6 ท่านจะมีความสุขเมื่อพี่น้องไม่มารบกวนหรือมาขอคำปรึกษา	45 (22.28)	37 (18.32)	54 (26.73)	43 (21.29)	23 (11.39)	2.81	1.31	ปานกลาง
7 ท่านรู้สึกว่าเป็นน้องอิจฉาและไม่รักท่าน	73 (36.14)	33 (16.34)	53 (26.24)	33 (16.34)	10 (4.95)	2.38	1.26	น้อย
8 ท่านมักมีเรื่องไม่ลงรอยและทะเลาะเบาะแว้งกับพี่น้องเป็นประจำ	52 (25.74)	47 (23.27)	48 (23.76)	36 (17.82)	19 (9.41)	2.62	1.30	ปานกลาง
9 ท่านมักถูกพี่น้องรังแกกลั่นแกล้งเป็นประจำ	83 (41.09)	42 (20.79)	37 (18.32)	21 (10.40)	19 (9.41)	2.26	1.34	น้อย
10 ท่านไม่ชอบทำกิจกรรมภายในครอบครัวร่วมกับพี่น้อง	63 (31.19)	39 (19.31)	42 (20.79)	38 (18.81)	20 (9.90)	2.57	1.36	ปานกลาง
รวม						3.03	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างพี่น้องโดยภาพรวมมีสัมพันธภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.80$) ในเรื่อง ท่านกับพี่น้องทุกคนรักใคร่กลมเกลียวกันดีและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.26$) ในเรื่อง ท่านมักถูกพี่น้องรังแก กลั่นแกล้ง เป็นประจำ ตารางที่ 4.15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพระหว่าง สมาชิกในครอบครัว

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติ
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
1 ท่านกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว รักใคร่กลมเกลียวกันดี	15 (7.43)	21 (10.40)	26 (12.87)	59 (29.21)	81 (40.10)	3.84	1.26	มาก
2 ท่านดีใจและภูมิใจที่มีญาติพี่น้องที่เข้าใจในตัวท่าน	12 (5.94)	20 (9.90)	38 (18.81)	64 (31.68)	68 (33.66)	3.77	1.19	มาก
3 ท่านจะได้รับคำชื่นชมจากญาติพี่น้องเสมอ	17 (8.42)	26 (12.87)	60 (29.70)	57 (28.22)	42 (20.79)	3.40	1.19	ปานกลาง
4 ท่านมักมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของญาติพี่น้องเสมอ	22 (10.89)	35 (17.33)	54 (26.73)	56 (27.72)	35 (17.33)	3.23	1.24	ปานกลาง
5 ญาติพี่น้องของท่านยินดีจะรับฟังปัญหาของท่าน	29 (14.36)	31 (15.35)	51 (25.25)	51 (25.25)	40 (19.80)	3.21	1.32	ปานกลาง
6 ท่านมีความสุขเมื่อญาติพี่น้องไม่มารบกวนหรือมาขอคำปรึกษา	47 (23.27)	46 (22.77)	42 (20.79)	44 (21.78)	23 (11.39)	2.75	1.33	ปานกลาง
7 ท่านรู้สึกว่าคุณติพี่น้องอิจฉาและไม่รักท่าน	70 (34.65)	40 (19.80)	37 (18.32)	39 (19.31)	16 (7.92)	2.46	1.35	น้อย
8 ท่านมักมีเรื่องไม่ลงรอยและทะเลาะเบาะแว้งกับญาติพี่น้องเป็นประจำ	63 (31.19)	42 (20.79)	45 (22.28)	30 (14.85)	22 (10.89)	2.53	1.35	ปานกลาง
9 ท่านมักถูกญาติพี่น้องรังแก กลั่นแกล้ง เป็นประจำ	81 (40.10)	44 (21.78)	36 (17.82)	26 (12.87)	15 (7.43)	2.26	1.31	น้อย

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
	<20 (%)	20-49 (%)	50-69 (%)	70-90 (%)	>90 (%)			
10 ท่านไม่ชอบทำกิจกรรม ภายในครอบครัว ร่วมกับญาติพี่น้อง	54 (26.73)	51 (25.25)	51 (25.25)	31 (15.35)	15 (7.43)	2.51	1.24	ปาน กลาง
รวม						3.00	0.74	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวโดยภาพรวม มีสัมพันธภาพอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.00) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.84) ในเรื่อง ท่านกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว รักใคร่กลมเกลียวกันดีและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 2.26) ในเรื่องท่านมักถูกญาติพี่น้องรังแก กลั่นแกล้งเป็นประจำ

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิด

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู 5 รูปแบบ คือ แบบรักสนับสนุน แบบใช้เหตุผล แบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย แบบควบคุม และแบบพึ่งตนเองเร็ว กับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับ ความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ.2522) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และทรัพย์สินและอื่นๆ แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิด

การอบรมเลี้ยงดู	จำนวน (ร้อยละ)				χ^2	df	Sig
	พฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับ						
	ยาเสพติด	ชีวิตฯ	เพศ	ทรัพย์สินและ อื่นๆ			
มาก	26 25.30 (17.80)	22 27.40 (15.10)	25 24.60 (17.10)	73 68.70 (50.00)	5.008	3	.171
น้อย	9 9.70 (16.10)	16 10.50 (28.60)	9 9.40 (16.10)	22 26.30 (39.20)			
รวม	35 35.0 (17.40)	38 38.0 (18.80)	34 34.0 (16.80)	95 95.0 (47.00)			

จากตารางที่ 4.16 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิด ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิด

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว 5 แบบ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับบิดา ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว กับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(พ.ศ.2522) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และทรัพย์สินและอื่น ๆ แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิด

สัมพันธภาพใน ครอบครัว	จำนวน (ร้อยละ)				χ^2	df	Sig
	พฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับ						
	ยาเสพติด	ชีวิตฯ	เพศ	ทรัพย์สินและ อื่นๆ			
มาก	17 22.00 (13.40)	16 23.90 (12.60)	26 21.40 (20.50)	68 59.70 (53.50)	15.865**	3	.001
น้อย	18 13.00 (24.00)	22 14.10 (29.30)	8 12.60 (10.70)	27 35.30 (36.00)			
รวม	35 35.0 (17.40)	38 38.0 (18.80)	34 34.0 (16.80)	95 95.0 (47.00)			

**Sig < .01

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรม
การกระทำผิด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว กับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.1.1 เพื่อศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

1.1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

1.1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 13 ถึง 19 ปีขึ้นไป ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิดและได้รับการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา จำนวน 408 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 202 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการกระทำผิด คือ กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด (พ.ศ.2522) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์และอื่นๆ และเพศชาย หญิง แล้วนำมาคำนวณสัดส่วนโดยเทียบบัญญัติไตรยางค์

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของดวงเดือน พันธมนาวิน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งเครื่องมือฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีของครอนบาคแอลฟา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบการอบรมเลี้ยงดู 5 รูปแบบ คือการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว ผู้วิจัยประยุกต์ใช้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ของ ดวงเดือน พันธมนาวินและคณะ(2528) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติร้อยละ 90 ขึ้นไป ปฏิบัติร้อยละ 70-90 ปฏิบัติร้อยละ 50-69 ปฏิบัติร้อยละ 20-49 ปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 20 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ทำเป็นประจำทำบ่อยๆ ทำค่อนข้างบ่อยบางครั้งไม่เคยทำเลย

ส่วนที่ 3 สัมพันธภาพในครอบครัว จำแนกตามบทบาทแต่ละด้าน ดังนี้ สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่ สัมพันธภาพระหว่างแม่กับลูก สัมพันธภาพระหว่างพ่อกับลูก สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว ผู้วิจัยใช้แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัวของดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ(2536) มาประยุกต์ใช้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติร้อยละ 90 ขึ้นไป ปฏิบัติร้อยละ 70 -90 ปฏิบัติร้อยละ 50-69 ปฏิบัติร้อยละ 20-49 ปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 20

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูล 1 วัน มีผู้ช่วยผู้วิจัย 6 คน ทำหน้าที่ในการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 202 คน ผู้วิจัยได้ฝึกรวมผู้ช่วยผู้วิจัยให้ รับประทานหน้าที่และแนวทาง วิธีการให้คำแนะนำชี้แจงแก่กลุ่มตัวอย่าง คือวิธีการปฏิบัติกับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือไม่ออก หรืออ่านหนังสือไม่คล่อง โดยการใช้วิธีให้ผู้ช่วยผู้วิจัยทำหน้าที่อ่านแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างฟัง และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนให้ครบทุกชุด ได้แบบสอบถามกลับมา 202 ฉบับครบตามจำนวน คิดเป็นร้อยละ 100

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1) ข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยค่าร้อยละ และความถี่

2) วิเคราะห์การอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ด้วยค่าไค-สแควร์ (Chi-square Test)

4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ด้วยค่าไค-สแควร์ (Chi-square Test)

1.3 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว กับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1.3.1 การอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา พบว่า

1) การอบรมเลี้ยงดู ของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณา แต่ละประเภทของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า พ่อแม่และผู้ปกครองใช้การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนระดับมาก ใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิตหรือทางกาย และแบบควบคุมระดับปานกลาง แต่ใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วระดับน้อย

2) สัมพันธภาพในครอบครัว ของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับบิดาสัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง และสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

1.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา พบว่าการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิด

1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้

โทษ(พ.ศ. 2522) ชีวิตและร่างกาย เพศ และทรัพย์สิน และอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยข้างต้นสามารถอภิปราย ได้ดังนี้

2.1 การอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพราะจากผลการศึกษากการอบรมเลี้ยงดูผู้ปกครองส่วนหนึ่งใช้วิธีการลงโทษ ทางจิตและกายและแบบควบคุม จึงทำให้เด็กและเยาวชนไม่กล้าปรึกษาหารือหรือใกล้ชิด อีกทั้งถูกควบคุมพฤติกรรมการใช้เงิน การเที่ยวเตร่ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดมีความรู้สึกที่พวกเขาได้รับการเลี้ยงดูแบบควบคุมไม่มากนักเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 2.93) แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้อาจได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ผู้ปกครองแบบให้อิสระในการคิดการตัดสินใจด้วยตนเอง เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย กอรปกับมีวแต่ประกอบอาชีพ จึงไม่มีเวลาควบคุมดูแลอบรมสั่งสอน อาจส่งผลให้เด็กยึดเพื่อนเป็นที่พึ่งเพราะลักษณะของเด็กวัยรุ่นจะพึ่งพาและติดเพื่อน

ผลการวิจัยเป็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดได้รับการปฏิบัติจากผู้ปกครองให้พวกเขาพึ่งตนเองได้ช้ากว่าที่ควรจะเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้เปรียบเสมือนไขในหิน พ่อแม่กลัวลูกได้รับความยากลำบาก จึงจัดการดูแลทั้งหมด ทำให้เด็กขาดทักษะในการช่วยเหลือตนเองหรือช่วยเหลือตัวเองได้น้อย ขาดทักษะการคิด การตัดสินใจ วิตกกังวล หวาดกลัว และกังวลกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เกินกว่าเหตุ จนขาดความสุข และมีความมั่นใจในตนเองน้อยต้องพึ่งพิงผู้อื่น ซึ่งอาจส่งผลต่อพฤติกรรมกระทำผิดได้เนื่องจากเด็กและเยาวชนต้องพึ่งพิงผู้อื่นนานกว่าปกติซึ่งเป็นภาวะเสี่ยงต่อการกระทำผิดได้ซึ่งการศึกษาของ บอมรินด์ (Baumrind 1976,1980, 1989 อ่างในงามตา วานินทานนท์ และคณะ2545 :59)พบว่า การเลี้ยงดูที่พ่อแม่ไม่ค่อยเรียกร้องให้เด็กรับผิดชอบหรือมีระเบียบ ส่งผลให้เด็กพึ่งพิงและเกาะผู้ใหญ่ จะทำให้เด็กเห็นแก่ตัว

สัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สัมพันธภาพในครอบครัวด้านสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา สัมพันธภาพระหว่างบุตรกับมารดา สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับ

ปฏิบัติปานกลางทุกด้าน จากการสำรวจแสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้างหาเลี้ยงครอบครัวจากภาวะเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้พ่อแม่ต้องออกไปประกอบอาชีพ จึงทำให้ครอบครัวไม่ได้อยู่พร้อมหน้ากันขาดการให้เวลาแก่กัน ผลการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 5-8 คน ซึ่งจากเป็นครอบครัวใหญ่จึงขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่าปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าระหว่างบิดากับมารดา หรือพี่กับน้อง ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เด็กและเยาวชนมักมีปัญหาเกี่ยวกับ พี่ ส่วนเด็กและเยาวชนหญิงมักมีปัญหาเกี่ยวกับน้อง

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิด

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ไม่มีความสัมพันธ์กัน ข้อค้นพบดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา แต่ผลการศึกษาการอบรมเลี้ยงดูภาพรวมอยู่ระดับปานกลางแสดงว่าการอบรมเลี้ยงดูการหล่อหลอมขัดเกลาอบรมของพ่อแม่ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เด็กและเยาวชนรู้ผิดชอบชั่วดี จึงทำให้เด็กเกิดการกระทำผิดได้โดยเฉพาะการเลี้ยงดูแบบควบคุมหรือใช้เหตุผลอาจส่งผลให้กระทำผิดได้ถ้าให้การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม และเมื่อพ่อแม่เลี้ยงดูแบบไม่ควบคุมมากนักการคบเพื่อนไม่ดี ส่งผลให้เด็กกระทำผิดได้ ซึ่งการศึกษาของเพียงตะวัน อ่อนกำบัง (2553 : บทคัดย่อ) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองต้องการแสดงความรักให้เด็กและเยาวชนรู้ว่าผู้ปกครองรักมาก แต่เด็กและเยาวชนยังคงกระทำผิดอยู่เนื่องจากสังคมรอบๆตัวเด็กและเยาวชนฯเอง เช่น มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมกระทำผิดเป็นเวลานาน หรือความต้องการอยากรู้อยากเห็นอยากทดลองสิ่งใหม่ๆ ที่ไม่สมควร โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ พ่อแม่ผู้ปกครองขาดการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน อัมฉพ ชูบำรุง(2527: 98-99)และ สมาน ศรีโกศล(25 44: 32-33) พบว่าสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมาจากตั้งเด็กและเยาวชนที่อยากรู้อยากเห็นอยากทดลองสิ่งใหม่ๆที่ไม่สมควร และการคบเพื่อนที่ไม่ดีจะชักพากันทำในสิ่งที่ไม่ดี รวมตัวเป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐนันท์ พิทักษ์ยา(2548: บทคัดย่อ) พบว่า เด็กที่ก่อคดีอุกฉกรรจ์ ทำไปเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำไปด้วยความคึกคะนอง ทำตามเพื่อน และพฤติกรรมหรือมาตรการที่ไม่เด็ดขาดของครอบครัว สอดคล้องกับ อัมฉพ ชูบำรุง(2527: 98-99)และ สมาน ศรีโกศล(2544: 32-33)

พบว่า บิดามารดาที่รักและตามใจบุตรมากเกินไป ขาดเหตุผลแนะนำบุตรปฏิบัติตามพ่อแม่ คนใกล้ชิดขาดความรับผิดชอบ ประพฤติตนไม่เป็นตัวอย่างที่ดี ดิถอบายมุขต่าง ๆ เช่น เล่นการพนัน ดื่มสุรา คำสารเสพติด เด็กและเยาวชนจะถือเอาเป็นแบบอย่างเพราะเรียนรู้พฤติกรรมจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคย และวารสารณ์ ทรูทูลสถยดี (2553:23) พบว่าพ่อแม่ที่ให้ความรักลูกมากเกินไป มักตามใจลูกทุกอย่าง พ่อแม่ประเภทนี้อาจไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนหรืออาจอบรมสั่งสอนไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไม่รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด และสิ่งใดไม่ควรเนื่องจากพ่อแม่ตามใจทุกอย่าง พ่อแม่ประเภทนี้อาจไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนหรืออาจอบรมสั่งสอนไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไม่รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด และสิ่งใดไม่ควรเนื่องจากพ่อแม่ตามใจทุกอย่าง ผลของการเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นผลเสีย เมื่อลูกเข้าสู่สังคมนอกบ้าน อันนำไปสู่สาเหตุการเกิดปัญหาอื่นตามมา

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิด

ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดที่ระดับนัยสำคัญ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ประชากรเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 3 แห่ง คือ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา บ้านมูทิดา และบ้านปรานี แบ่งเป็นชาย 5 คน หญิง 5 คน กลุ่มที่ 2 บิดามารดา หรือผู้ปกครองของกลุ่มประชากร 10 คน กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นครูที่ปรึกษา จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 27 คน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรในการศึกษาทุกคนล้วนมีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าบิดามารดา หรือพี่น้อง ทุกครอบครัวจะมีปัญหา 1 คู่ และยังพบว่าบิดามารดามีปัญหาความสัมพันธ์ทุกครอบครัว โดยส่วนใหญ่เลิกร้างกัน และส่วนใหญ่คู่ที่เลิกร้างกันจะมีคู่สมรสใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาจะส่งผลต่อจิตใจของเด็กและเยาวชนมากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องพบว่า เด็กและเยาวชนชายมักมีปัญหาเกี่ยวกับพี่ ส่วนเด็กและเยาวชนหญิงมักมีปัญหาเกี่ยวกับน้อง ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวพบว่า มีปัญหาขาดความสมดุลในเรื่องการให้ความรักความเอาใจใส่ การให้อิสระภาพแก่สมาชิกและขอบเขตความสัมพันธ์ในการยึดหยุ่นให้สมาชิกเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ที่มีมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ครอบครัวไม่มีเวลาอยู่ร่วมกัน มีความห่างเหินไม่แสดงออกถึงความรู้สึกขาดความเป็นกันเองเปิดเผย สมาชิกไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจเรื่องของคนและกัน ไม่มีการร่วมกิจกรรมแม้ในวันหยุดพักผ่อน ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวที่พึงประสงค์ พบว่าเด็กและเยาวชนและผู้ปกครองมีความต้องการที่คล้ายคลึงกัน ต้องการให้ครอบครัวมีความสมบูรณ์อบอุ่น มีความรัก ความห่วงใย ให้อิสระภาพและมีความยึดหยุ่นใน

เขตสัมพันธ์ในระดับที่พอเหมาะ สมาชิกมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัว รับฟังความคิดเห็นและเหตุผลซึ่งกันและกัน ให้ความเคารพสิทธิส่วนบุคคล มีความรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน และ มีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาในวันหยุดพักผ่อน ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับนพพร ศรีผลัด (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษากระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าและเงื่อนไขสถานการณ์ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมเสพยาบ้าของเยาวชนหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเขตภาคเหนือตอนบน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Research) ประชากรศึกษา คือ เยาวชนหญิง ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก และเยาวชนเขตภาคเหนือตอนบนที่มีประวัติ เคยใช้หรือ ทดลองเสพยาบ้าจำนวน 32 คน เก็บ รวบรวมข้อมูลโดยใช้การสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าของเยาวชนหญิง มีลักษณะอยู่ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์หลายๆอย่างโยงใยกันคือความสัมพันธ์ภายในครอบครัว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษานาซีร์และคณะ(Nasir Rohany, Zamanj Zainah Ahmad, Khairudin Rozaaine and W.S. Wan Shahrazad, 2011 : 155 - 156) ศึกษาการทำหน้าที่สัมพันธ์ภาพของครอบครัว ความภาคภูมิใจในตนเองอัตมโนทัศน์และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่าง 316 คน เพศชาย 164 คน และเพศหญิง 152 คนจากกรมราชทัณฑ์และการฟื้นฟูสมรรถภาพในประเทศมาเลเซีย อายุระหว่าง 12 - 18 ปี ซึ่งมีความผิดทางเพศ อาวุธ ยาเสพติดโดยใช้แบบสอบถาม กรณีผู้ตอบแบบสอบถามอ่านหนังสือไม่ออกเขียนหนังสือไม่ได้จะมีผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้อ่านให้ฟัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและความสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการศึกษา พบว่ามากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มตัวอย่างมีการกระทำผิดอย่างรุนแรงซึ่งมีผลมาจากบทบาทหน้าที่ครอบครัว

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมที่จะเสนอแนะพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ปรับปรุงการอบรมเลี้ยงดูบุตร ดังนี้

3.1.1 ระดับครอบครัว พ่อแม่และผู้ปกครองให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนโดยการแสดงความรัก ความเอาใจใส่ทุกข์สุขของลูก เป็นรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ดี จึงควรนำรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ไปขยายผลและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มอื่นๆ เพื่อช่วยในการดูแลแก้ไขปัญหาการกระทำผิด และสัมพันธ์ภาพในครอบครัว สมาชิกควรที่จะเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันให้มากขึ้น ส่งเสริมให้มีสัมพันธ์ภาพที่ดีด้วย

การใช้เวลาว่างการอยู่ร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัวด้วยกัน และพ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องแสดงให้บุตรได้รับรู้ถึงความรักที่มีต่อบุตรและรับฟังปัญหาของสมาชิกในครอบครัวร่วมกัน ครอบครัวที่พ่อแม่ลูกมีความรัก ความผูกพันต่อกันย่อมร่วมมือกันปกครองลูกได้ การสร้างความรัก ความอบอุ่นในครอบครัวและสัมพันธ์ภาพที่ดีจะเป็นเสมือนภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชนได้

3.1.2 ระดับหน่วยงาน ควรส่งเสริมให้พ่อแม่และผู้ปกครองได้รับความรู้ด้านการอบรมเลี้ยงดูบุตรทั้ง 5 รูปแบบ โดยเฉพาะรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และแบบพึ่งตนเองเร็ว อย่างถูกต้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นการจัดอบรมสัมมนา จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น หรือจัดให้พ่อแม่และผู้ปกครองได้ชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธ์ภาพในครอบครัว และเชิญผู้ปกครองที่ประสบความสำเร็จในการอบรมเลี้ยงดูบุตรมาพูดคุยให้ความรู้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง

3.1.3 ระดับสังคม รัฐควรเห็นความสำคัญของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ด้วยการส่งเสริมให้ทุกครอบครัวได้ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกต้องทั้ง 5 รูปแบบ โดยเฉพาะรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และแบบพึ่งตนเองเร็ว โดยให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อเนื่อง ให้การพัฒนาในทุกมิติส่งเสริมรณรงค์ สัมพันธ์ภาพในครอบครัว ให้บิดามารดา บุตร พี่น้องและสมาชิกในครอบครัวได้มีความรักความเข้าใจในรูปแบบต่างๆ เพื่อครอบครัวเข้มแข็ง อบอุ่น เช่น ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ บทความ หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ และจัดตั้งชมรม เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรและสัมพันธ์ภาพในครอบครัว เพื่อให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาบิดามารดาและผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องเช่นผู้ดูแลเด็กและเยาวชนกระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ด้วยเพื่อจะได้ทราบข้อมูลหลายด้าน

3.2.2 ควรวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลนำไปใช้ในการอบรมเลี้ยงดูให้เด็กๆ เยาวชนไทยเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของชาติต่อไป

3.2.3 ควรศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธ์ภาพในครอบครัว กับพฤติกรรม การกระทำผิดกฏระเบียบโรงเรียนของเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาเพื่อจะได้ทราบสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมกระทำผิด

3.2.4 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในฐานะความผิดอื่นเช่นคดียาเสพติด คดีฆ่าคนตาย เป็นต้น

3.2.5 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทของเด็กและเยาวชนกับพฤติกรรมกระทำผิด เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมไม่ได้เน้นแต่ละรูปแบบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2554) “กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงาน
ยุติธรรมเด็กและเยาวชน” ค้นคืนวันที่ 19 กรกฎาคม 2554 จาก
<http://www2.djop.moj.go.th/static/history.php>
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2554) “กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงาน
ยุติธรรมเด็กและเยาวชน” ค้นคืนวันที่ 2 สิงหาคม 2554 จาก
<http://www2.djop.moj.go.th/law/files/01070001.pdf>
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2554) “กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนา
ระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน” ค้นคืนวันที่ 2 สิงหาคม 2554 จาก
<http://www.2.djop.moj.go.th/static/history.php>
- กระจำ อัญนา (2550) “พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- กัญฉิกา สิทธิพงษ์และคณะ (2551) “จิตวิทยาการเลี้ยงดูและอบรมเด็ก” ค้นคืนวันที่ 21 สิงหาคม
2555 จาก <http://www.ramamental.com/medicalstuden/childandteen/>
- กัณฑ์วรรณ มีสมสาร (2544) “ศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยเข้าสู่วัยรุ่นที่
ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยาบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- งามตา วนินทานนท์ และคณะ (2545) “การวิเคราะห์ดัชนีเชิงเหตุและคุณธรรมของคุณภาพชีวิต
สมรสในครอบครัวไทย กรุงเทพมหานคร” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2545) “แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา” ใน
ประมวลสาระชุดวิชา จิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา หน่วยที่ 1 หน้า 41-42
นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- จรัสกร ฌ์รัฐังสี (2550) “การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสุขภาพจิตครอบครัวเด็กและเยาวชน
ที่กระทำผิด” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามนุษยนิเวศ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- จูไรรัตน์ กำแพงพันธ์ (2551) “การทำหน้าที่ครอบครัว ความฉลาดทางอารมณ์และทัศนคติต่อการ
กระทำผิดของวัยรุ่นชาย ใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดกาญจนบุรี”
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชัชณะ รุ่งปัจฉิม (2545) “วิวัฒนาการและลักษณะของครอบครัว” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา
จิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา* หน่วยที่ 2 หน้า 76-77 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- ชาญกนิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิสา เลิศโตมรสกุล (2553) *บทสรุปผู้บริหาร เรื่อง การกระทำ
ผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในประเทศไทย :แนวทางในการ
ป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา* จัดโดย
สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มกราคม 2553 คณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ณภัสสร บุญเพ็ง (2549) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน
กรณีศึกษา :สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปทุมธานี” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
ณัฐนันท์ พิทักษา (2548) “สาเหตุการทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย
ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ดวงเดือน พันธมนาวินและคณะ (2528) “ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศน์ที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
ของมารดาไทย กรุงเทพมหานคร” มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์
- ดิลก ทองนาค (2549) “กระบวนการทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติด
ประเภทยาบ้า : ศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี”
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ วิทยาลัย
การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ธีระพล อรุณะกสิกรและคนอื่นๆ (2549) *พ.ร.บ.อาวุธปืนและเครื่องกระสุน วัตถุประสงค์ คอกไม้
เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543)* กรุงเทพมหานคร
วิญญูชน

- นพพร ศรีผลัด (2548) “กระบวนการตัดสินใจเสพยาบ้าของเยาวชนหญิง” ในสถานพินิจและ
 คຸ່ມครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
 มหบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นิภาพร ภารัตนวงศ์ (2547) “การเผชิญความเครียดกับปัจจัยทางสังคมของครอบครัวผู้ป่วยในหอ
 บำบัดผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลตากสิน” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต
 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- บุญธรรม จิตต่อนันต์ (2540) *การวิจัยทางสังคมศาสตร์* มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- บุญธรรม บุญหมื่น (2545) “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
 และคຸ່ມครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
 มหบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บุญสม สอนยะเสรี (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาของครอบครัว
 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เบ็ญจรัตน์ จริยธาราสีทธิ (2551) “ยุทธศาสตร์การกันผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนออกจาก
 คดีอาญา ตามบทบาทของผู้พิพากษาสมทบ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- ปาจริย์ หละดำ (2550) “พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครอบครัววิมทะเลสาบสงขลา
 เทศบาลตำบลสิงหนคร จังหวัดสงขลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตร
 มหบัณฑิต สาขามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ปานจิต สุจิตศิลป์ (2546) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว การบรรลุนาน
 ตามขั้นพัฒนาการและเอกลักษณ์แห่งตนของเยาวชนชายที่อยู่ในสถานพินิจและ
 คຸ່ມครองเด็กและเยาวชนกลาง” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 (จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ผดุง อารยะวิญญู (2542) *เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม* กรุงเทพมหานคร แว่นแก้ว
- พรรณนา กาญจนนา (2548) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว การบรรลุนาน
 ตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมส่งเสริมสร้างสังคมของวัยรุ่น จังหวัด
 ฉะเชิงเทรา” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พิชัย นิลทองคำ (2552) *พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ* กรุงเทพมหานคร อทตยานิลเลนเนียม

- เพียงตะวัน อ่อนกำบัง (2553) “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมต่อต้านสังคม และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมุขิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ภักวดี ปรีชาประพาพวงส์ (2550) “ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหาและพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 3 จังหวัดนครราชสีมา” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มัทนา บุญสิงห์ (2554) “บทบาทครอบครัวต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กสมาธิสั้น: ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกชมรมผู้ปกครองสมาธิสั้นแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ยุทธ ไกยวรรณ (2552) *ออกแบบเครื่องมือวิจัย* กรุงเทพมหานคร ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ
- โยธิน จารุจุฑารัตน์ (2552) “กรณีศึกษาของเยาวชนที่กระทำความผิดคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสระบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิกและชุมชน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รัชดาพร บุตรเริ่ม (2551) “รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมของชายที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รัฐพร ปุญญนิรันดร์ (2547) “สัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา จังหวัดฉะเชิงเทรา” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- รัตนา อัครศรีประไพ (2540) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคม การบรรลุลูกตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมพลเมืองดีของเด็กตอนต้นในภาคใต้” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ราชบัณฑิตยสถาน (2554) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554* กรุงเทพมหานคร ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์

- ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2544) *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน* คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
จันทระเกษม
- วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์ (2548) “ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวต่อการกระทำผิดของเด็กและ
เยาวชน” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(การบริหารงานยุติธรรม)
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์ (2553) *จิตวิทยาการปรับตัว* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร ส่งเสริม
วิชาการ
- วันชัย สอนศิริ (2555) “สัมพันธภาพในครอบครัว” ค้นคืนวันที่ 13 สิงหาคม 2555 จาก
<http://www.moneymartthai.com/guru/index.ph>
- วาทีณี จันทร์เจริญ (2544) “การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชน จังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัย
ขอนแก่น
- วัจน์ ไทรงาม (2539) “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเด็กตามพื้นฐานอารมณ์กับรูปแบบการเลี้ยงดู
ของมารดา กรณีศึกษามารดาของเด็กก่อนวัยเรียน โรงเรียนอนุบาลเอกชน
เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหิดล
- ศรีเรือน แก้วกังวาน (2544) *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ* พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน
- สมพงษ์ ธนัญญา (2540) “แนวทางการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวเพื่อส่งเสริม
การศึกษาของนักเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนปทุมคงคากรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมหวัง คงประเสริฐ (2551) “สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัด
กาฬสินธุ์” การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมาน ศรีโกศล (2545) “การกระทำผิดของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสน
ศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สรารักษ์ สุวรรณเสวีและคณะ (2553) *กฎหมายและคดีอาชญากรรม* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดบุ๊ค

- สรารุช สอนสนาม (2548) “มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุชาดา โลหมาส (2547) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุดา สงเดช (2546) “การศึกษาสัมพันธ์สภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุธรรม นันทมงคลชัยและคณะ (2547) “การอบรมเลี้ยงดูเด็กและครอบครัวไทย : การศึกษาเชิงคุณภาพ” *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์* 30 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 11
- สุวีจนา ตรีรส (2553) “แนวทางการพัฒนาการป้องกันปัญหาการกระทำผิดคดีอาเสพติดของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- สุวัฒนา วิบูลย์เศรษฐ์ (2545) “บทบาทและสัมพันธ์สภาพในครอบครัว” ใน *ประมวลสาระหุดวิชาจิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา* หน่วยที่ 4 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุวิมล แซ่อึ้ง (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อนันต์ จันทร์โอภากร (2553) “สิทธิเด็กและเยาวชนในการกระทำผิดทางอาญา” ค้นคืนวันที่ 27 สิงหาคม 2555 จาก <http://www.gotoknow.org/posts/449433>
- อมรพรรณ ลิวดีวงษ์ (2547) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์สภาพในครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองและการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- อมราวดี ฌ อุบล (2544) “สุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธ์สภาพในครอบครัวต่างกัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- อัจฉรา ทองคัน (2536) “การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์
ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม
มหาวิทยาลัยมหิดล
- อัจฉรา สุขารมณ์ (2544) “บทบาทของพ่อต่อการอบรมเลี้ยงดู” *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรทรวโรฒ 7, 1(พฤศจิกายน)
2544 : 35
- อัญญา ชูบำรุง (2527) “*ทฤษฎีอาชญาวิทยา*” สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ กรุงเทพมหานคร
- อัยย์ณญา อวยวัฒน์สุกร (2551) “สัมพันธภาพในครอบครัวกับความพึงพอใจในครอบครัวของ
นักศึกษาามมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อุไรรัตน์ แก้วไกรสร (2553) “ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อสัมพันธภาพในครอบครัวและ
ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัด
กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เอกทแก้ว เดชดำรง (2538) “พฤติกรรมการอนุรักษ์แม่น้ำแม่กรองของประชาชน ในเขตเทศบาล
เมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสังแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล
- Anita Shama. (2012). *Correlates of Juvenile Delinquency : The Role of Family Environment
ant Self-Esteem*. Advances in Asiam Social Science (AASS) Year 2012,/ Volume
4/Issue 2167-6429 /No.1
- Best, John w. (1977). *Rerearch in Education*. 3 rd .cd., Englewoal Clisff, Naw Jersey, Prentice-
Hall
- Cheung, W. T. (2004). *Social capital and individualization in the normalization of drug use
among adolescents in Hong Kong*. Hong Kong : The Chinese University of
HongKong.
- Henry Podulthase. (2012). *Parents –Adolescent relationship And Juvenline Delinquency in
Kerala, India: A Qualitative Study*. Thesis The University of Utah
- Hurlock, E.B. (1973). *Adolescent development*, 4th .ED. New York: McGraw – Hill
- Milardo and Duck. (2000) *Family as relationships*. England : John Wiley & Sons
Development in context. New York: McGraw-Hill

- Misty Wittenborn (2002: Abstract) *The Relations Between Parenting Styles and Juvenile Delinquency*. Honors Thesis Southern Illinois University at Carbondale
- Nasir Rohany, Zamanj Zainah Ahmad, Khairudin Rozaaine and W.S. Wanahrazad. (2011). *Family Functioning, Self-Esteem, Self-Concept and Cognitive Distortion Among Juvenile Delinquents*. *Medwell Journals The Social Sciences. Scientific Research Publishing Company*. Year 2011, / Volume 6/Issue 2 /No.155-163
- Power E. and Witmer H. (1951). *Prevention of Delinquency*. New York :Coloumbia university
- Sutherland, Edwin H. and Cressey, Donald R. (1978). *Criminology* . New York : J.B. Lippincott.
- Talbot, Bretton. (2012). ค้นคืนวันที่ 3 กรกฎาคม 2012 จาก
<http://search.proquest.com/dissertations/docview/922419787/bstract/137B1538F2D4>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบช่วยธรรมมาภิบาล

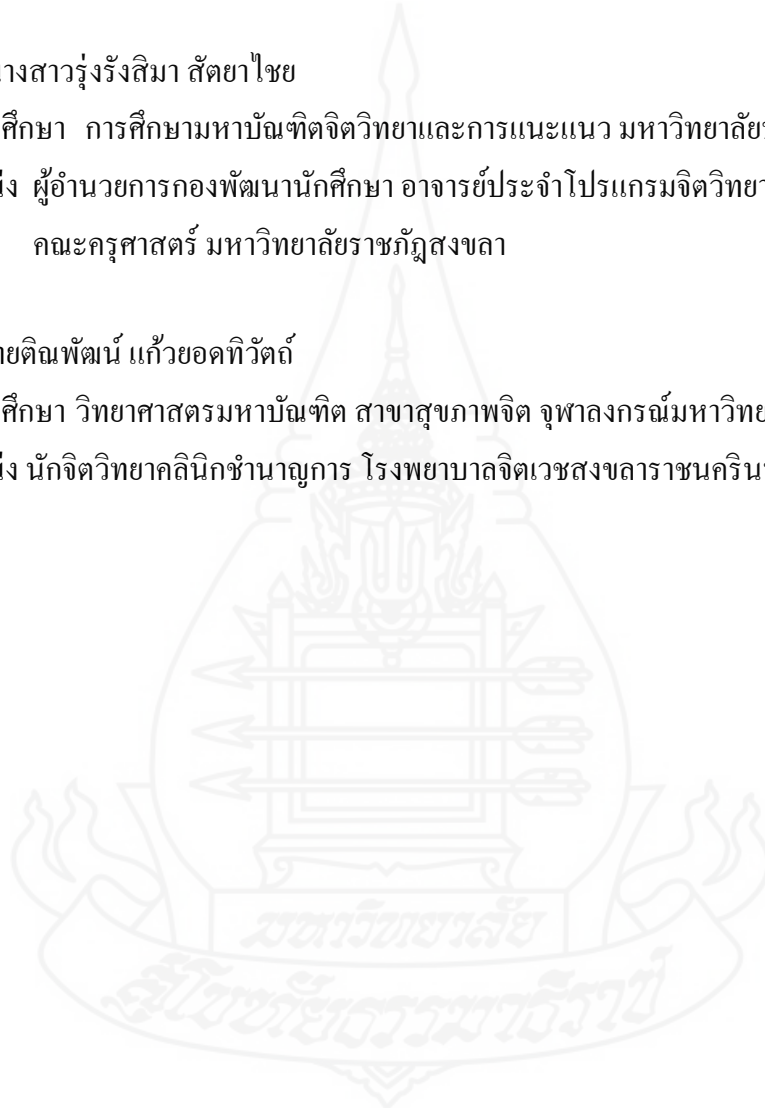
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ชื่อ นางสาวกษมา นิมะพันธ์
วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา
2. ชื่อ นางสาวรุ่งรังสิมา สัตยาไชย
วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิตจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยประสานมิตร
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา อาจารย์ประจำโปรแกรมจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ชื่อ นายดิณพัฒน์ แก้วยอดทิวัดถ์
วุฒิการศึกษา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัย

ที่ ศธ 0522.21/ ๑๑๕๐

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

30 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางจุรี จันตุต รหัสประจำตัวนักศึกษา 2527000612 นักศึกษาหลักสูตร
บัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพ
ในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9
จังหวัดสงขลา โดยมีรองศาสตราจารย์รัชนิกร โชติชัยสถิตย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตทดสอบเครื่องมือกับเด็กและเยาวชน จำนวน 30 คน ในสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา

2. ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 คน ในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา

ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว รายละเอียดตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย
ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทำการเก็บ
ข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมจินต์ สันถาวรรัช)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร. 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

FROM :

FAO NO. :

19 Dec. 2012 10:35 P. 2

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนากระบวนการยุติธรรมฯ โทร. ๐ ๒๑๘๑ ๘๖๘๗

ที่ ยธ ๑๖๐๘๗/๕๗๖/๙ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา

ด้วย นางจวี จันทุท นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต ๙ จังหวัดสงขลา" จึงขอความอนุเคราะห์ที่เข้าเก็บข้อมูลเยาวชน ด้วยแบบสอบถาม ณ หน่วยงานของท่าน เพื่อเป็นการ try out ก่อนเก็บข้อมูลจริง โดยได้แนบแบบสอบถามมาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยแล้ว

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้พิจารณาแบบสอบถาม รวมทั้งได้ให้คำแนะนำ และให้รับทราบข้อปฏิบัติในการเข้าเก็บข้อมูลแล้ว จึงเห็นควรอนุญาตให้ดำเนินการได้ ซึ่งผู้ขอเก็บข้อมูลจะประสานกับหน่วยงาน ในเรื่องวัน เวลา ที่จะเข้าเก็บข้อมูลอีกครั้งหลังจากได้รับอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายสุนทร เพ็งภาค)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนากระบวนการยุติธรรมฯ โทร. ๐ ๒๑๙๓ ๘๖๘๗

ที่ ขธ ๐๑๐๗๗/ ๔๗๕๑

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเข้าถึงข้อมูลเด็กและเยาวชน

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต ๕ จังหวัดสงขลา

ด้วย นางจุฬิ จัตุศุต นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพ ในครอบครัวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ณ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต ๕ จังหวัดสงขลา" ขอความอนุเคราะห์เข้าถึงข้อมูลเยาวชน ด้วยแบบสอบถาม ณ หน่วยงานของท่าน โดยได้แนบบแบบสอบถามมาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยแล้ว

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้พิจารณาแบบสอบถาม พร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำ และให้รับทราบข้อปฏิบัติในการเข้าถึงข้อมูลแล้ว จึงเห็นควรอนุญาตให้ดำเนินการได้ ซึ่งผู้ขอเก็บข้อมูล จะประสานกับหน่วยงาน ในเรื่องวัน เวลา ที่จะเข้าถึงข้อมูลอีกครั้งหลังจากได้รับอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

นางอรุณพร เสงี่ยมภัก

ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ที่ ศธ 0522.21/ 1564

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

25 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวเกษมา นิเมะพันธ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจุรี ชันตุค นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับการอนุมัติ
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรม
การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา
ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้
เครื่องมือที่ จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและ
กระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
เนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของ
นักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วตสนา จันทศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร. 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ 1564

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒๕ ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวรุ่งรังสิมา สัตยาไสย
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางจุรี จันตุด นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับการอนุมัติ
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูสัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับพฤติกรรม
การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา
ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวให้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้
เครื่องมือที่ จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและ
กระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
เนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของ
นักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วีนิตา จันทรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร. 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/1564

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

25 ตุลาคม 2555

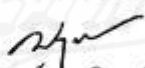
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นายคณวัฒน์ แก้วยอดทีวัลด์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจุรี จันตุค นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับการอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวนักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่ จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฏ์ จันทรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร. 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3610

ภาคผนวก ก

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็นย่อย	ข้อ คำถามที่	คะแนนความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	การแปล ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของ ครอบครัว	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	2	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	3	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	4	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	5	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	6	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	7	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	8	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	9	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	10	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	11	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	12	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	13	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	14	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	15	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	16	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	17	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	18	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	19	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	20	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	21	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	22	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	23	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	ข้อ	คะแนนความเห็นของ				การแปล

ประเด็นย่อย	คำถามที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของครอบครัว	24	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	25	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	26	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	27	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	28	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	29	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	30	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	31	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	32	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	33	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	34	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	35	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	36	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	37	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	38	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	39	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	40	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่						
	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	2	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	3	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	4	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	5	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	6	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	7	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ประเด็นย่อย	ข้อ คำถามที่	คะแนนความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	การแปล ความหมาย

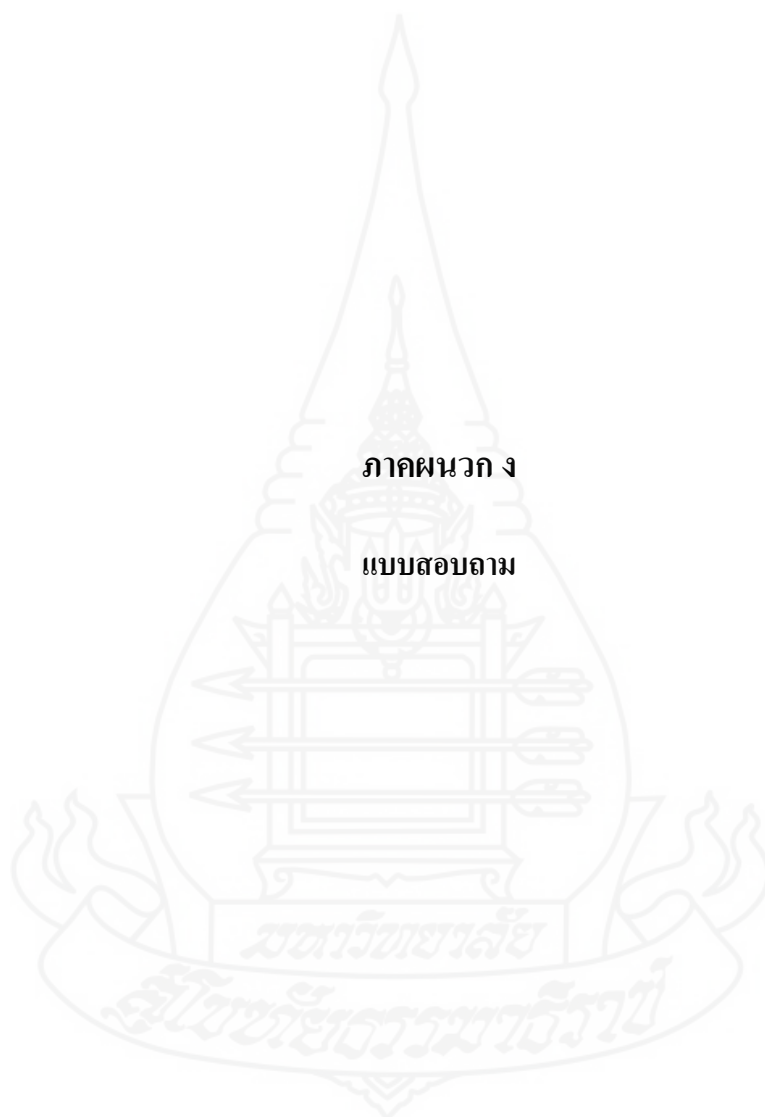
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่	8	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	9	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	10	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
สัมพันธภาพระหว่างแม่	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	2	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	3	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	4	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	5	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	6	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	7	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	8	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	9	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	10	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
สัมพันธภาพระหว่างพ่อ	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	2	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	3	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	4	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	5	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	6	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	7	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	8	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	9	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ประเด็นย่อย	ข้อ คำถามที่	คะแนนความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	IOC	การแปล ความหมาย
-------------	-----------------	-----------------------------------	-----	--------------------

		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สัมพันธภาพระหว่างพ่อ						
	10	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง						
	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	2	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	3	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	4	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	5	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	6	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	7	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	8	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	9	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	10	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
สัมพันธภาพระหว่างสมาชิก ในครอบครัว						
	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	2	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	3	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	4	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	5	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	6	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	7	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	8	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	9	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
	10	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

ตอนที่ 3 สัมพันธภาพในครอบครัว

2. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่าง ให้ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

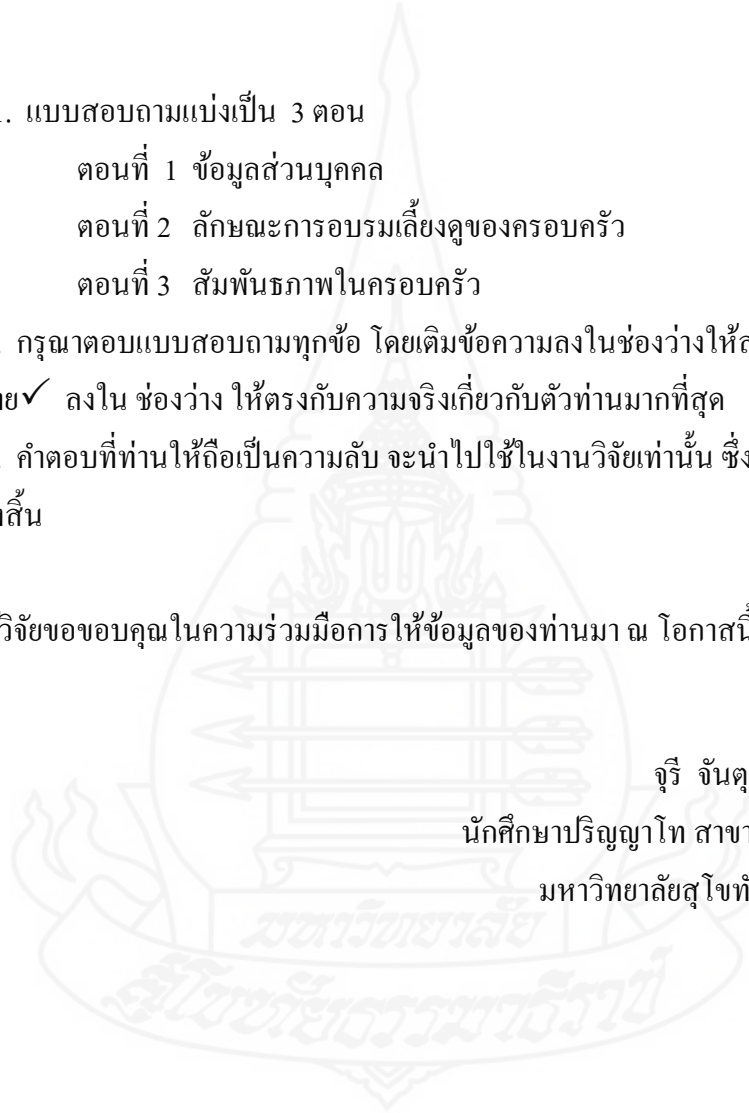
3. คำตอบที่ท่านให้ถือเป็นความลับ จะนำไปใช้ในงานวิจัยเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบใด ๆ กับท่านทั้งสิ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือนำมาให้ข้อมูลของท่านมา ณ โอกาสนี้

จุรี จันตุด

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขามนุษยนิเวศศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี.....เดือน
3. ท่านมีพี่น้องรวมทั้งตัวท่านด้วย.....คน
4. ท่านเป็นบุตรคนที่.....
5. จำนวนสมาชิกในครอบครัวของท่าน
.....
6. ท่านนับถือศาสนา พุทธ
 อิสลาม
 คริสต์
 อื่น ๆ.....
7. การศึกษาสูงสุดของท่านคือ
 ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า
 มัธยมศึกษา
 อนุปริญญาหรือปริญญาตรี
 อื่นๆ โปรดระบุ.....
8. อาชีพของบิดาและมารดา หรือ ผู้ปกครอง

1) บิดา ☐ รับจ้าง ☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	2) มารดา ☐ รับจ้าง ☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	3) ผู้ปกครอง ☐ รับจ้าง ☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
--	---	---
9. ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา หรือ ผู้ปกครอง

1) บิดา ☐ ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า ☐ มัธยมศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ อื่นๆ ระบุ.....	2) มารดา ☐ ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า ☐ มัธยมศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ อื่นๆ ระบุ.....	3) ผู้ปกครอง ☐ ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า ☐ มัธยมศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ อื่นๆ ระบุ.....
--	---	---

10. สถานภาพสมรสของบิดามารดา (ขณะที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด)
- อยู่ด้วยกัน
- หย่าร้าง
- แยกกันอยู่
- อื่น ๆ ระบุ.....
11. ขณะที่ท่านกระทำผิดท่านอาศัยอยู่กับ
- บิดามารดา
- บิดา
- มารดา
- ญาติพี่น้อง
- อื่น ๆ ระบุ.....
12. รายได้ที่ท่านได้รับต่อเดือนก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
ประมาณเดือนละ
- ต่ำกว่า 1,000 บาท
- 1,000 - 2,000 บาท
- 2,000 - 3,000 บาท
- มากกว่า 3,000 บาท
13. แหล่งที่มาของรายได้ของท่าน
- จากครอบครัว/ผู้ปกครอง
- จากการทำงาน
- อื่น ๆ.....
14. ลักษณะของพฤติกรรมกระทำผิดที่ท่านเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ
เยาวชน เขต 9 จังหวัดสงขลา ครั้งนี้
- 1) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- ความผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์
- ความผิดเกี่ยวกับปล้นทรัพย์
- ความผิดเกี่ยวกับวิ่งราวทรัพย์
- ความผิดเกี่ยวกับชิงทรัพย์

2) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

ความผิดเกี่ยวกับทำร้ายร่างกาย

ความผิดเกี่ยวกับพยายามฆ่า

3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ความผิดเกี่ยวกับข่มขืนกระทำชำเรา

ความผิดเกี่ยวกับการอนาจาร

4) ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้เสพ

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้ขาย

5) ความผิดตาม พ.ร.บ.อาวุธและวัตถุระเบิด

มีอาวุธและวัตถุระเบิดในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

นำอาวุธและวัตถุระเบิดไปก่อเหตุ

ตอนที่ 2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

คำชี้แจง ให้ท่านตอบข้อความต่อไปนี้โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับลักษณะการปฏิบัติที่ท่านได้รับมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
1	ผู้ปกครองแสดงความรักให้ท่านรู้ว่ารักท่านมาก					
2	ผู้ปกครองมักพุดจาหยอกล้อท่านแบบเพื่อนเสมอ					
3	ผู้ปกครองให้ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทุกอย่างเสมอ					
4	ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของท่านเสมอ					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
5	ผู้ปกครองจะแสดงให้เห็นว่าคุณรู้ว่าผู้ปกครองภาคภูมิใจในตัวท่านเสมอ					
6	ผู้ปกครองมักให้คำแนะนำ คำปรึกษาแก่ท่านเสมอ					
7	ผู้ปกครองมักพูดคุยกับท่านด้วยคำพูดที่ไพเราะอ่อนหวานเสมอ					
8	ผู้ปกครองมีส่วนช่วยให้ท่านผ่อนคลายความวิตกกังวล ความทุกข์ใจเสมอ					
9	ผู้ปกครองไม่เคยแสดงให้เห็นว่าคุณผู้ปกครองรักท่านมากเพียงใด					
10	ผู้ปกครองมักเห็นท่านดีกว่าคนอื่นเสมอ					
11	ผู้ปกครองจะอธิบายเหตุผลในการลงโทษท่านทุกครั้ง					
12	ผู้ปกครองจะลงโทษท่านรุนแรงแค่ไหนขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้ปกครอง					
13	ผู้ปกครองส่งเสริมให้ท่านทำสิ่งต่างๆ โดยไม่อธิบายเหตุผล					
14	เมื่อผู้ปกครองอารมณ์เสีย ท่านจะพาลดูดำและลงโทษโดยไม่ถามไถ่เหตุผล					
15	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ท่านได้อธิบายเหตุผลก่อนลงโทษเสมอ					
16	ผู้ปกครองจะลงโทษท่านตามลักษณะความผิด					
17	เมื่อท่านกระทำความผิดมักจะไม่ได้รับคำชมเชยจากผู้ปกครอง					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
18	เมื่อผู้ปกครองคุณค่าท่าน จากการเข้าใจผิด ผู้ปกครองไม่เคยกล่าวขอโทษท่านเลย					
19	เมื่อผู้ปกครองอารมณ์เสียท่านไม่กล้าเข้าไปเผชิญหน้า					
20	เมื่อท่านได้รับสิ่งของพิเศษจากผู้ปกครอง ท่านจะบอกเสมอว่าให้เพราะอะไร					
21	ผู้ปกครองมักลงโทษท่านด้วยการทุบตี หรือทำร้ายร่างกายให้ได้รับการเจ็บปวดเสมอ					
22	ผู้ปกครองมักลงโทษท่านด้วยการดูค้ำว่ากล่าวเสมอ					
23	เมื่อผู้ปกครองลงโทษจะไม่ใช้วิธีที่ทำให้ท่านเจ็บตัวเลย					
24	การว่ากล่าวตีดุเป็นวิธีการที่เหมาะสม ในการลงโทษที่ผู้ปกครอง ใช้กับท่าน					
25	เมื่อท่านทำให้ผู้ปกครองโกรธหรือโมโห ท่านมักถูกลงโทษด้วยการทุบตี					
26	ท่านเป็นคนดี เกินกว่าที่ผู้ปกครองจะลงโทษด้วยการทุบตี					
27	การทำหน้าบึ้งตึงและเมินเฉยทำให้ท่านรู้ว่าผู้ปกครองไม่พอใจ					
28	ท่านมักเจ็บตัวเมื่อถูกผู้ปกครองลงโทษ					
29	เมื่อท่าน ไม่ทำตามที่ผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีขู่ให้กลัวมากกว่า การลงโทษอย่างจริงจัง					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
30	ไม่มีความจำเป็นที่ผู้ปกครองจะต้องทำให้ท่านเจ็บตัวเมื่อมีการลงโทษเพื่อการสั่งสอน					
31	ผู้ปกครองคอยสอดส่องดูแลความประพฤติของท่านอย่างใกล้ชิดเสมอ					
32	ผู้ปกครองให้อิสระท่านในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวเสมอ					
33	ผู้ปกครอง ไม่ชอบให้ท่านออกจากบ้านโดยลำพัง					
34	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ท่านเลือกของใช้ส่วนตัวได้ตามความพึงพอใจ					
35	ผู้ปกครองให้ท่านทำในสิ่งที่ท่านต้องการเสมอ					
36	ผู้ปกครอง ให้อิสระท่านในการเที่ยวเตร่โดยไม่หวั่งกังวลเลย					
37	ผู้ปกครองกำหนดการใช้จ่ายเงินของท่านตามที่เห็นสมควร					
38	ผู้ปกครองมักให้ท่านเล่าเรื่องการเที่ยวเตร่ นอกบ้านอย่างละเอียดเสมอ					
39	เมื่อท่าน ไม่ทำตามคำแนะนำของผู้ปกครอง ใดๆจะมีอารมณ์โกรธมาก					
40	ผู้ปกครองมีความเชื่อเสมอว่าท่านสามารถดูแลตัวเองได้เมื่ออยู่ตามลำพัง					

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับลักษณะการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

ทำเป็นประจำ หมายถึง เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงประมาณ 9-10 ครั้ง

ทำบ่อย ๆ หมายถึง เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงประมาณ 6-8 ครั้ง

ทำค่อนข้างบ่อย หมายถึง เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงประมาณ 3-5 ครั้ง

บางครั้ง หมายถึง เกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงประมาณ 1-2 ครั้ง

ไม่เคยทำเลย หมายถึง เหตุการณ์นี้ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	ไม่เคยทำเลย
41	ผู้ปกครองฝึกให้ท่านอาบน้ำเองตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					
42	ผู้ปกครองฝึกให้ท่านแปรงฟันเองตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					
43	ผู้ปกครองฝึกให้ท่านแต่งตัว เช่น ใส่เสื้อผ้า ตัดกระดุมเสื้อเองตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					
44	ผู้ปกครองฝึกให้ท่านตั้งโต๊ะหรือเก็บจานชามอาหารตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					
45	ผู้ปกครองสอนให้ท่านรู้จักทำความสะอาดข้าวของเครื่องใช้บางอย่าง เช่น ซ้อน จาน ถ้วย ชาม และเสื้อผ้าตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					
46	ผู้ปกครองสอนให้ท่านจัดของหรือจัดเก็บสิ่งที่ท่านทำเลอะเทอะตั้งแต่อายุ 1-9 ขวบ					

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยๆ	ทำค่อนข้างบ่อย	บางครั้ง	ไม่เคยทำเลย
47	ผู้ปกครองมักมอบหน้าที่เล็กๆ น้อยๆ ให้ท่านทำเป็นประจำตั้งแต่อายุ1-9 ขวบ					
48	ผู้ปกครองฝึกให้ท่านรู้จักออมเงินเช่น การหยอดกระป๋องออมสินตั้งแต่อายุ1-9 ขวบ					

ตอนที่ 3 สัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับลักษณะการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

3.1 สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
1	ผู้ปกครองของท่านมักมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเสมอ					
2	ผู้ปกครองมักมีเรื่องทะเลาะวิวาท ทูบ ตี กันเสมอ					
3	ผู้ปกครองมักหลีกเลี่ยงการพบหน้าซึ่งกันและกันเสมอ					
4	ผู้ปกครองมักจะมีคำพูดให้กำลังใจซึ่งกันและกันเสมอ					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
5	ผู้ปกครองแสดงพฤติกรรมห่วงใย เอื้ออาทรและดูแลกันและกันเสมอ					
6	ผู้ปกครองมักใช้เวลาว่างในการอยู่ ร่วมกันเสมอ					
7	ผู้ปกครองมักปรึกษาหารือปัญหา ร่วมกัน เสมอ					
8	ผู้ปกครองช่วยกันประกอบอาชีพเพื่อ หาเลี้ยงครอบครัว					
9	ผู้ปกครองจะทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ดู โทรทัศน์ ดูหนัง ไปเที่ยว เยี่ยมญาติ เป็นต้น					
10	ผู้ปกครองจะรับประทานอาหารด้วยกัน ทุกมื้อ หรือเกือบจะทุกมื้อ					

3.2 สัมพันธภาพระหว่างแม่กับลูก

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
1	แม่จะห่วงใย ถามไถ่ ทุกข์ สุข ของท่าน เสมอ					
2	เมื่อมีปัญหาหรือทะเลาะกับบุคคลอื่น แม่ จะเข้าข้างท่านเสมอ					
3	ท่านรู้สึกและมั่นใจว่าแม่รักท่านมาก					
4	เมื่อมีปัญหาบุคคลแรกที่ท่านคิดถึงและ ต้องการคำปรึกษาคือแม่					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
5	ท่านชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันกับแม่ เช่น ดูหนัง ดูโทรทัศน์ ไปเที่ยว เป็นต้น					
6	ท่านรู้สึกว่แม่ ไม่เข้าใจความรู้สึกของท่าน					
7	ท่านมักจะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับแม่					
8	เมื่อท่านมีปัญหาจะไม่ขอคำปรึกษาจากแม่					
9	เมื่อท่านทำให้แม่ไม่พอใจมักถูกดุว่า กล่าวด้วยถ้อยคำที่รุนแรง					
10	เมื่อท่านทำผิดจะถูกแม่ทุบตี					

3.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างพ่อกับลูก

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
1	พ่อจะห่วงใย ถามไถ่ ทุกข์ สุข ของท่านเสมอ					
2	เมื่อมีปัญหาหรือทะเลาะกับบุคคลอื่น พ่อจะเข้าข้างท่านเสมอ					
3	ท่านรู้สึกและมั่นใจว่าพ่อรักท่านมาก					
4	เมื่อมีปัญหาบุคคลแรกที่ท่านคิดถึงและต้องการคำปรึกษาคือพ่อ					
5	ท่านชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันกับพ่อ เช่น ดูหนัง ดูโทรทัศน์ ไปเที่ยว เป็นต้น					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
6	ท่านรู้สึกว่าคุณไม่เข้าใจความรู้สึกของท่าน					
7	ท่านมักจะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับพ่อ					
8	เมื่อท่านมีปัญหาจะไม่ขอคำปรึกษาจากพ่อ					
9	เมื่อท่านทำให้พ่อไม่พอใจจะถูกคุณตำหนิด้วยถ้อยคำที่รุนแรง					
10	เมื่อท่านทำผิดจะถูกพ่อทุบตี					

3.4 สัมพันธภาพระหว่างพี่น้อง

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
1	ท่านกับพี่น้องทุกคนรักใคร่กลมเกลียวกันดี					
2	ท่านดีใจและภูมิใจที่มีพี่น้องที่เข้าใจในตัวท่าน					
3	ท่านจะได้รับคำชื่นชมจากพี่น้องเสมอ					
4	ท่านจะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องเสมอ					
5	พี่น้องของท่านยินดีจะรับฟังปัญหาของท่าน					
6	ท่านจะมีความสุขเมื่อพี่น้องไม่มารบกวนหรือมาขอคำปรึกษา					
7	ท่านรู้สึกว่าพี่น้องอิจฉาและไม่รักท่าน					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
8	ท่านมักมีเรื่องไม่ลงรอย และทะเลาะเบาะแว้งกับพี่น้องเป็นประจำ					
9	ท่านมักถูกพี่น้องรังแก กลั่นแกล้งเป็นประจำ					
10	ท่านไม่ชอบทำกิจกรรมภายในครอบครัวร่วมกับพี่น้อง					

3.5 สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
1	ท่านกับสมาชิกทุกคนในครอบครัวรักใคร่กลมเกลียวกันดี					
2	ท่านดีใจและภูมิใจที่มีญาติพี่น้องที่เข้าใจในตัวท่าน					
3	ท่านจะได้รับคำชื่นชม จากญาติพี่น้องเสมอ					
4	ท่านมักมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของญาติพี่น้องเสมอ					
5	ญาติพี่น้องของท่านยินดีจะรับฟังปัญหาของท่าน					
6	ท่านมีความสุขเมื่อญาติพี่น้องไม่มารบกวนหรือมาขอคำปรึกษา					
7	ท่านรู้สึกว่าคุณติพี่น้องอิจฉาและไม่รักท่าน					

ข้อ	รายการ	ปฏิบัติ ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ปฏิบัติ ร้อยละ 70-90	ปฏิบัติ ร้อยละ 50-69	ปฏิบัติ ร้อยละ 20-49	ปฏิบัติ ต่ำกว่า ร้อยละ 20
8	ท่านมักมีเรื่องไม่ลงรอย และทะเลาะเบาะแว้งกับญาติพี่น้องเป็นประจำ					
9	ท่านมักถูกญาติพี่น้องรังแก กลั่นแกล้งเป็นประจำ					
10	ท่านไม่ชอบทำกิจกรรมภายในครอบครัวร่วมกับญาติพี่น้อง					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางจรี จันตุด
วัน เดือน ปีเกิด	15 กันยายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	คณะคหกรรมศาสตร์ สาขาอาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา (โภชนาการชุมชน) 2527
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการพิเศษ

